

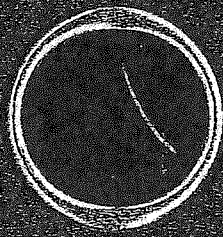
Der Bundesbeauftragte für die Unterlagen
des Staatssicherheitsdienstes der ehemaligen
Deutschen Demokratischen Republik

Archiv der Zentralstelle

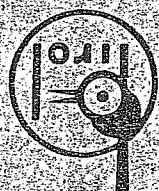
MfS ZAIG

NR. 11396

Kopie BStU
AR 4

VFB Papierhülsen
und Registraturbedarf/Lochritz/Bregebirge
Art. Nr. 4111
Schüssel-Nr. 512
EVP 1,90 MDN

1968
Zeitungen
Flugblätter und
C.S.R.

BSTU
0001

BSTU Ersatzkopie

SVĚT V OBRAZECH

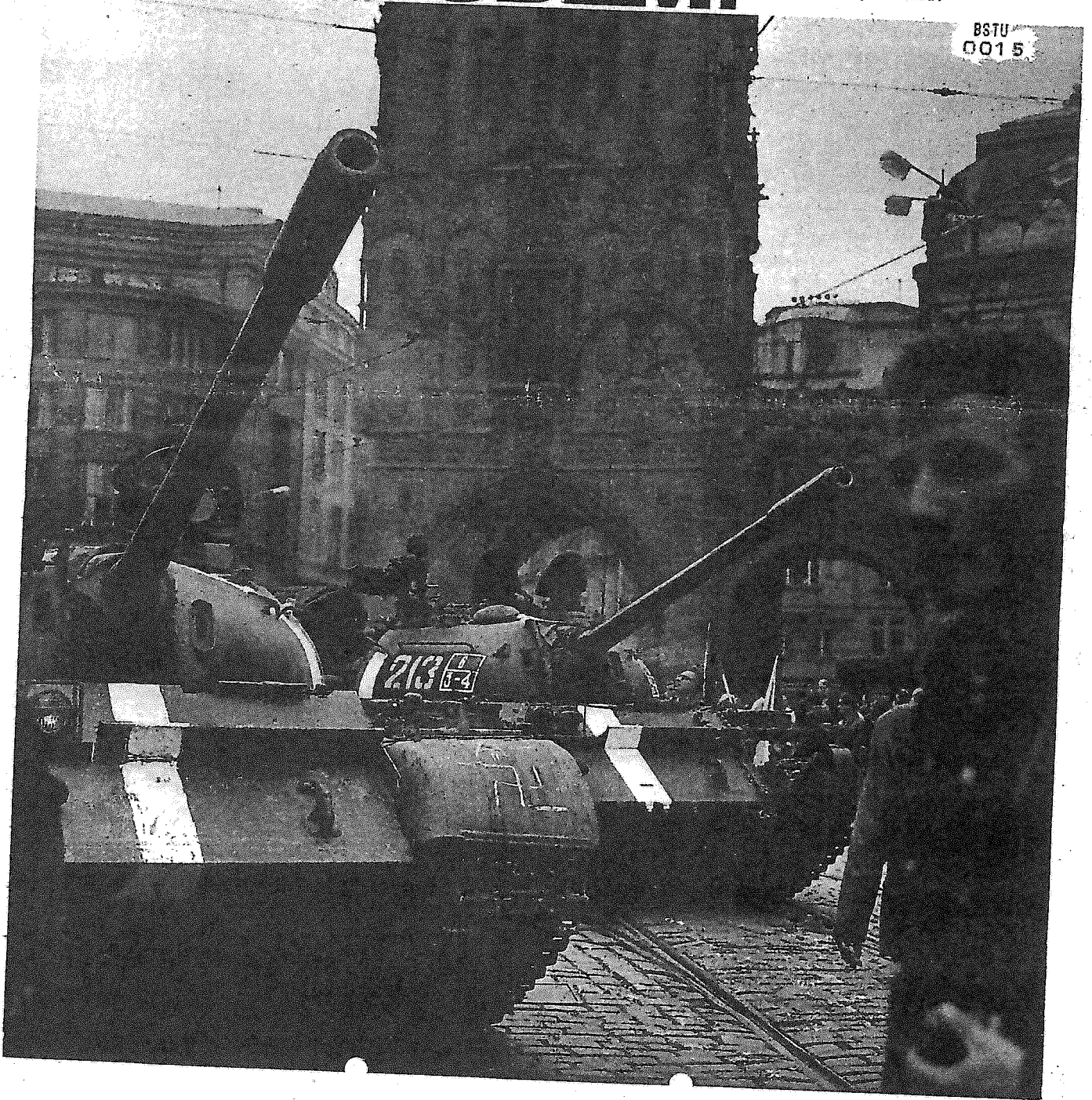
24. srpna 1968

JSME S VÁMI - BUĎTE S NÁMI!

BYLI JSME A BUDEM!

Okupantské tanky obsadily stát, neořásky však našimi národy. Avšak uvažujme: Existuje ještě pro nás nějaký důvod setrvat ve svazku Varšavské smlouvy, když jsme poznali tuto olšesnou zkušenost? Není pro naši budoucnost neutrálnější zárukou?

BSTU
0015

XIV.

Mimořádný sjezd strany se sešel 22. srpna 1968. Přes všechny snahy okupantů a kolaborantů, kteří se snažili jednání sjezdu znemožnit, se dostavilo do hlavního města tolik řádně demokraticky zvolených delegátů, že sjezd byl schopný usnášet se. Sjezd odsoudil okupaci republiky, rezolutně požaduje odchod okupantských armád z našeho území. Sjezd zvolil nový ústřední výbor. V čele strany stojí nové předsednictvo. Prvním tajemníkem byl opět zvolen Alexandr DUBČEK.

rozhovor s delegátem sjezdu

Místo X, tisková legitimace, krátký dohovor. Souduzi se připravují na obsazení, delegáti už odešli. Pak telefonát a odkaz na někoho od někoho. Někdo čekal ve vřácnici a představil nám delegáta. František Toms, delegát Prahy 2, povoláním ředitel Balíren obchodu, je členem pracovního předsednictva sjezdu. Unavený, nevyspalý, dává souhlas k fotoграфování — ale jsem neoholený, víte jak to vypadá.
„Takové podmínky sjezdu pamatují snad jen ti, kdo pracovali ve straně před válkou. Překonat potíže s dopravou, navazovat správné kontakty, zorganizovat to ohromné shromáždění pomohly tisíce lidí. Díky tomu, že ve straně jsou po volbách noví řádoví funkcionáři, kterým opravdu záleží na osudu republiky, se povedlo nemožné. Zaslouhu mají i venkované z moravsko-slovenského pomezí, kteří upozorňovali delegáty, kde jsou obsazené silnice, kudy ještě mohou projít, i pražská mládež, která delegáty po Praze dirigovala, upozorňovala i varovala. A tak

j sme se sešli. Závodní organizace našeho hostitelského závodu nám zajistila bezpečí.”

Svět v obrazech: „Máme tedy potvrzeno, že za Dubčekem stojí dělnická třída.”

„Samozřejmě, ale současně všichni ostatní. Ty spontánní reakce na sjezdu, vystoupení inteligence, úřednictva, zemědělců to potvrdila nejlépe. — Večer začaly kolem nás jezdit tanky a navrhovalo se, aby část nového ÚV a předsednictvo odešlo dříve, aby případně aspoň oni mohli informovat veřejnost o jednání sjezdu. Odmítli všichni. Dnes vystupují delegáti sjezdu na okresních výborech a v organizacích a informují o jednání. Náš obvodní výbor právě zasedal a zkonstatoval, že máme v čele opět orgán, který je čistý, beze zrádců a kterému můžeme věřit v této těžké chvíli. Začátek sjezdu byl přece jen nervozní. Kolem tanky, děla, nad hlavou vrtulníky a špatné zprávy z centra Prahy. Pro zlepšení nálady znamenal mnoho příchod vlády. Přišla celá, kromě internovaných a kromě těch, kteří jsou v zahraničí a samozřejmě beze zrádců. Ještě zmínka o volbách: Odpověď na otázku zda tajné nebo veřejné byla jasná. Tajné bychom nemohli technicky zvládnout. Sjezd zasedal v místnostech, kde nebyly stoly, nebyla žádná technika, pořadatelské služby, hovořilo se z pléna. Ostatně proti volbám sklamací hlasoval pouze jeden delegát. A jak možná už víte, díky rozhlasu a novinám, při schvalování usnesení se pouze jeden zdržel hlasování. Navíc si toho nikdo nevšiml a teprve jeho soused křičel přes celý sál, že hlasování nebylo stoprocentní. Sjezd byl přerušen a sejde se opět až v legálních podmínkách. Zatím řídí naši činnost nový ÚV a jeho předsednictvo.”

Hotel Praha za Prašnou bránou — hnízdo zradyl

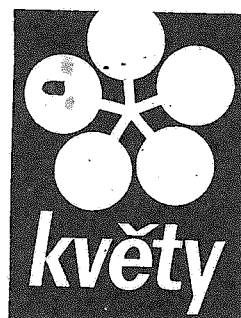
Prosíchlá se, že okupanti věděli, v kterém závodě sjezd zasedá. Dokonce přišli do závodu na dobře připravené anonymní udání. A naši muže v čjvlu shromážděné ve velkém sále v plném jednání. Potíž byla jen v tom, že tiito muži nebyli sjezdem strany, ale nevyvraceli možnost, že jim jsou. Těch pár hodin, než okupanti pochopili, měl sjezd k dobru pro nerušené jednání.

ÚV KSČ zvolený mimořádným XIV. sjezdem strany se sešel v příilomnosti ústřední kontrolní a revlní komise dne 22. srpna 1968 v nočních hodlnách na svém prvním zasedání a zvolil své předsednictvo ve složení: soudruzi Dubček, Smrkovský, Černík, Špaček, Kriegel, Šimon, Cisař, Šik, Šilhan, Slavík, Hrdinová, Matějčiek, Kabrna, Hejzlar, Lítara, Goldstücker, Vojáček, Hübl, Moc, Šimeček, Husák, Zrak, Tiažký, Sádovský, Colotka, Turček, Pavlenka a Sádek.

**NESOUHLASÍME s okupací své suverénní země!
ŽÁDÁME okamžitý odchod cizích vojsk!**

**ZA SVOBODU, ZA DUBČEKA!
STOJÍME za výsledky XIV. sjezdu KSČ!
NÁŠ KLID DRTÍ OKUPANTY!**

**REZOLUCE
14. SJEZDU**

**Všem
komunistickým
a dělnickým
stranám**

V odpoledních hodinách přijal mimořádný XIV. sjezd KSČ druhou svou rezoluci všem komunistickým a dělnickým stranám: Obracíme se na všechny komunistické a dělnické strany světa, zvláště na strany a lid SSSR, Polské lidové republiky Bulharské lidové republiky, NDR a Maďarské lidové republiky. Jejich vojska obsadila naši zemi! Naše strana nastoupila v lednu cestu obrody socialismu. Začala důrazněji rozvíjet jeho demokratické a humanistické principy v souladu s podmínkami naší vývojové etapy. Věřila, že budou respektovány zásady svrchovanosti a nevměšování a jednáním řešeny všechny sporné otázky. Z toho vycházelo vedení naší strany při všech polednových dvoustranných a mnohostranných jednáních. Tato politika obsažená v akčním

programu ÚV KSČ a jejich postupná realizace získala naší straně nebyvalou autoritu a podporu. Zajištění a urychlení léto cesty mělo být především jednání mimořádného XIV. sjezdu, jehož příprava se dokončovala. V předvečer tohoto sjezdu vojska SSSR, PLR, BLR, NDR a MLR, bez jakýchkoli důvodů a bez souhlasu legitimních vládních a stranických činitelů, proti vůli našeho lidu, násilně obsadila naše území, způsobila v naší zemi rozvrat, znemožnila a znemožňuje pokračovat v nastoupené cestě. Stojíme před trpkou pravdou, že vojska zemi, která jsme si zvykli vidat jako přátele, si počínají jako okupanti. Ústavní činitelé našeho státu a představitelé strany nemohou pokračovat ve výkonu svých funkcí. Nemají možnost projednávat vznik

**druhé
zvláštní
vydání**

REZOLUCE 14. SJEZDU

Iou situaci normálními ústavními formami. Nemají žádný styk s telekomunikačními prostředky. Významní vedoucí představitelé jsou internováni. Nelze pochybovat o tom, že tento čin musí mít zhoubné následky pro celé mezinárodní a komunistické hnutí. Prohlašujeme, že náš lid a naše komunistická strana s tím nebudou nikdy souhlasit, odmítají jej a udělají vše pro obnovení podmínek normálního života v naší zemi.

Proto se na základě požadavků a přání komunistů i celé veřejnosti sešla více jak potřebná většina delegátů mimořádného XIV. sjezdu, zvolených pravoplatně na obvodních a krajských konferencích a obrací se na vás s naléhavou výzvou a prosbou o pomoc.

Abychom mohli svobodně pokračovat v dnešní socialistické cestě je třeba splnit tyto požadavky:

1. Propustit okamžitě na svobodu všechny internované představitelé strany, vlády NS, České národní rady a Národní fronty a umožnit jim, jakož i prezidentu republiky, ničím nerušený výkon funkcí.

2. Okamžitě obnovit všechny občanské svobody a práva.

3. Neprodleně zahájí urychlený odchod okupačních armád.

Mimořádný XIV. sjezd strany prohlašuje, že neuznává žádné jiné představitelé strany a vlády než ty, kteří byli zvoleni řádnou demokratickou cestou.

Vzhledem k tragickým důsledkům okupace naší země pro věc socialismu na celém světě, vás soudruzi žádáme: Podpořte politicky naši spravedlivou věc a vyjádřete svůj názor představitelům stran, které jsou odpovědné za kroky v naší zemi. Uvažte možnost a vhodnost svolání komunistických a dělnických stran, jejichž jednání by se zúčastnila i naše delegace. Jednejte pouze s těmi představiteli naší strany, kteří budou zvoleni na tomto sjezdu.

Braňme lidskou tvář socialismu, je to naše internacionální povinnost.

Delegáti mimořádného XIV. sjezdu KSČ

NOVĚ ZVOLENÝ ÚSTŘEDNÍ VÝBOR KČS

Delegáti XIV. sjezdu KSČ zvolili za členy nového ústředního výboru tyto soudruhy:

1. Dubček Alexander, 2. Černík Oldřich, 3. Svoboda Ludvík, 4. Špaček Josef, 5. Císař Čestmír, 6. Smrkovský Josef, 7. Šimon Bohumil, 8. Kriegl František, 9. Černý Josef, 10. Hájek Jiří, 11. Hrdinová Libuše, 12. Kadlec Vladimír, 13. Krejčí Josef, 14. Slavík Václav, 15. Starý Oldřich, 16. Šik Ota, 17. Kabrna Vladimír, 18. Šabata Jaroslav, 19. Ondráček Karel, 20. Přibyl Josef, 21. Vojáček Bohumil, 22. Zuda Josef, 23. Pavlišník Karel, 24. Vojáček Bořivoj, 25. Petránek František, 26. Salák Libor, 27. Klágar Petr, 28. Doležal Zdeněk, 29. Soukalová Olga, 30. Mrázek Karel, 31. Šmidka Vlado, 32. Ploss Jiří, 33. Mára Josef, 34. Rybář Jaroslav, 35. Polívka Miloš, 36. Bejček Karel, 37. Hlaváček Mojmir, 38. Králík Bedřich, 39. Hašek Josef, 40. Zelenková Jiřina, 41. Svoboda Jaroslav, 42. Částečka Jan, 43. Smolík Zdeněk, 44. Matějček Vojtěch, 45. Dejl Ladislav, 46. Kábele Antonín, 47. Faloušek Rudolf, 48. Káninský Josef, 49. Černý Rudolf, 50. Klinger Miloslav, 51. Jindřich Václav, 52. Sýkora Jaroslav, 53. Loskot Josef, 54. Paulus Zdeněk, 55. Svoboda Josef, 56. Trojáněk Vojtěch, 57. Šauer Břetislav, 58. Šlmeček Václav, 59. Stoklasa Jiří, 60. Klánský Jan, 61. Koubek Josef, 62. Kratochvíl Zdeněk, 63. Touse Václav, 64. Jeřábek Jan, 65. Němcová Jarmla, 66. Jarolím Rudolf, 67. Šimek Miroslav, 68. Kargel Vladimír, 69. Frank Jaromír, 70. Oldina Josef, 71. Popluda Jaromír, 72. Falc Jaroslav, 73. Pišer Josef, 74. Hejzlar Zdeněk, 75. Hrobek Antonín, 76. Jelinek Jan, 77. Haur Josef, 78. Burián Václav, 79. Šmidka Josef, 80. Galuška Miroslav, 81. Goldstücker Eduard, 82. Hanzelka Jiří, 83. Pavel Josef, 84. Erban Evžen, 85. Pelikán Jiří, 86. Hübl Milan, 87. Lítéra Jaromír, 88. Pavlíček František, 89. Šilhan Věnek, 90. Brož Bohumil, 91. Judl Jiří, 92. Kosík Karel, 93. Kratěna Josef, 94. Moc Zdeněk, 95. Němčanský Miloš, 96. Sochor Lubomír,

97. Vorel Karel, 98. Záruba Antonín, 99. Vodsloň František, 100. Vocelek Martin, 101. Mlynář Zdeněk, 102. Topek František, 103. Šišovský Josef, 104. Husák Gustav, 105. Hladký Milan, 106. Colotka Peter, 107. Pavlenda Viktor, 108. Zrak Josef, 109. Kočlůch Hvezdoň, 110. Novomský Ladislav, 111. Števček Pavel, 112. Sádovský Štefan, 113. Sedláková Mária, 114. Klokoč Ondřej, 115. Turček Július, 116. Valo Ján, 117. Neoveský Kliment, 118. Malý Jozef, 119. Opavský Jozef, 120. Har Jozef, 121. Jankech Anton, 122. Ťažký Anton, 123. Pepich Egýd, 124. Repáš Milan, 125. Dzur Martin, 126. Skalka Jozef, 127. Belaj Jaroslav, 128. Koscelanský Ján, 129. Batta Alojz, 130. Beder Jozef, 131. Pirč Ján, 132. Farsag Michajl, 133. Sabočik Juraj, 134. Varga Pavol, 135. Pezler Otto, 136. Puzlová Pavlína, 137. Marko Ján, 138. Prečurá Fedor, 139. Trómi Augustín, 140. Pracházka Ján, 141. Graca Bohuslav, 142. Zamek Andrej, 143. Macháčová Božena, 144. Borůvka Josef.

Současne byla také zvolena 37členná Ústřední kontrolní a revizní komise KSČ. XIV. sjezd, jehož zasedání je permanentní, přerušil svou práci do doby než budou vhodné podmínky k jeho pokračování.

Závěr prvního sjezdového dne provedl soudruh Vodsloň. Znovu zdůraznil, že zdáme zrušení okupace. Opět vyslovil jménem všech delegátů důvěru soudruhům Dubčekovi i ostatním internovaným soudruhům a vyzval všechny komunisty k aktivitě, aby byli stateční, charakterní, hrdí, internacionální, aby usilovali o odstranění násilné okupace naší vlasti. Všichni komunisté budou i nadále věrně prohlášeni předsednictva ÚV KSČ přijatého v noci z úterka na středu, kdy začala okupace naší vlasti.

(Správnost otisků jmen členů ÚV KSČ nemůžeme zcela zaručit, neboť nám byla diktována z místnosti sjezdu telefonicky.)

14. SJEZD KSČ ZASEDÁ

Ve čtvrtek 22. srpna byl v 11.18 hodin dopoledne zahájen v Praze mimořádný XIV. sjezd Komunistické strany Československa. Ve sjezdu má tedy naše strana v těchto chvílích svůj nejvyšší orgán a nikdo jiný nemá právo si toto postavení osobovat...

Ve chvílích zahájení bylo přítomno téměř tisíc soudruhů a soudruzek — nadpoloviční většina delegátů řádně zvolených městskými a krajskými konferencemi strany. Ze Slovenska se do Prahy dostalo zatím pouze pět soudruhů. Řada delegátů, vedených dr. Husákem a dr. Colotkou, byla zadržena okupanty u Břeclavi. Jménem zatčených slovenských soudruhů promluvil delegát jednoho slovenského kraje. Řekl, že všichni se snažili dostat se do Prahy a chtěli se zúčastnit XIV. sjezdu KSČ. Tedy i slovenští delegáti dali najevo, že souhlasí se svoláním mimořádného sjezdu.

Zasedání nejvyššího stranického orgánu zahájil člen dosavadního ÚV KSČ soudruh Kabrna. Do pracovního předsednictva byli zvoleni všichni internovaní soudruzi — Dubček, Černík, Špaček, Smrkovský, Císař, přítomní členové Československé vlády Macháčová a Krejčí, dále M. Vaculík, Krček, Hejzlar, Goldstücker, Lítéra (tajemník MV KSČ v Praze), O. Matějka (tajemník OV KSČ Prahy 9), Marie Švermová a vždy dva delegáti každého kraje.

Sjezd vyzval všechny členy dosavadního ÚV KSČ, aby se dostavili na jednání a složili účty, ze své činnosti.

První částí sjezdu předsedal soudruh Morkes z Ostravy. Jako prvnímu udělil slovo M. Vacu-

líkovi, aby referoval o středním zasedání části ÚV KSČ.

21. srpna se sešlo odpoledne v hotelu Praha 22 členů ÚV, několik dalších se dostavilo v průběhu jednání. Večer přišli na zasedání pod ochranou zbraní okupanti Kolder, Indra, Břák a Barbírek. Přítomnost sovětských důstojníků změnila předchozí postoj některých členů ÚV. Jasnými kolaboranty se ukázali Mestek, V. Nový, Jakéš, Indra a Kolder. K nim se přidal i Piller; žádal, aby ÚV přijal usnesení, v němž by nesouhlasil se svoláním mimořádného XIV. sjezdu — který by prý zosílil situaci. Piller žádal, aby delegáti byli posláni do krajů a okresů a uklidňovali napětí.

Přes přítomnost okupačních důstojníků nemohl nikdo z členů ÚV potvrdit, že by někdo nebo některý Československý orgán žádal o záchranu okupací země ozbrojenými silami signatářů Varšavského dopisu.

Teprve před půlnocí 20. srpna dostalo předsednictvo ÚV KSČ dopis ÚV KSSS, v němž byla Československá strana obviňována nedodržením dohod z Černé a Bratislavy. Československo prý nezastavilo polemiku, kampaň proti signatářům Varšavského dopisu se prý naopak stupňovala (organizováním „výstřelků“ na Staroměstském náměstí a před budovou ÚV KSČ, stejně jako podpisovou kampaň proti lidovým milicím) a vedení strany prý dovolilo tisku, rozhlasu a televizi, aby se zastaly generála Prchlika a jeho spolupracovníků. V dopise byl také ostře kritizován Čestmír Císař jako tajemník odpovědný za činnost čs. komunikačních prostředků.

Vedení naší strany stejně jako předseda Československé vlády inž. Černík se tedy o úmyslech KSSS dověděli ve chvíli, kdy už okupační jednotky překročily naše výstřední hranice.

Zasedání ÚV, jehož se zúčastnila asi třetina jeho členů, přijalo 21. srpna komuniké. V komuniké se podporuje zejména ta část prohlášení předsednictva ÚV KSČ vyzývající ke klidu, rozvaze a pořádku. Dále zasedání třetinového ÚV potvrdilo, že nepřipustí návrat do předlednových poměrů a vzalo za základ další činnosti strany Akční program. V závěru komuniké vyzývá k navazování kontaktů s veliteli okupačních jednotek. Komuniké vzalo, jak řekl M. Vaculík, okupaci Československa jako realitu, neuznává však na vědomí druhou skutečnost — pobouření a jasný nesouhlas Československého obyvatelstva s postupem signatářů Varšavského dopisu.

Kromě přijatého komuniké byly dálnopisně zaslány krajským výborům strany směrnice, které však zasedání třetinového ÚV neznalo. V těchto směrnících ostře se rozcházející se smyslem komuniké, se ve skutečnosti dávaly příkazy ke kolaboraci s okupanty.

Po projevu soudruha M. Vaculíka, diskusi a odpovědích na dotazy přečetl Zdeněk Hejzlar návrh prohlášení XIV. sjezdu KSČ k současné politické situaci v ČSSR. V návrhu je postup okupantů považován za nezákonný, vyslovuje se zásadní nesouhlas s okupací a žádá se okamžitý odchod všech cizích vojsk a jednotek.

XIV. mimořádného sjezdu KSČ se zúčastnilo z řádně zvolených 1543 delegátů plných 1192 delegátů. Ze Slovenska přijelo na sjezd po překonání velkých obtíží 50 delegátů.

Mimořádnému XIV. sjezdu KSČ zaslal pozdrav, přání úspěchů a ujištění o své rozhodnosti předsedníkem republiky Ludvík Svoboda.

NE

Naše
ce vyzra
velice t
co vyzr
ndospo
odsouze
Vrátil s
mě, nen
zradý, i
nikdo p
mu ji nik
Po lét
než smř

Kul

Velký
naší náv
lásky k
husitský
cím naš
Šcipačov
ší krásn
la nejed
tury, na
k sobě
stovský
spisovat
k nám p
Dovolt

ZÁKONNÍ PŘEDSTAVITELÉ NAŠÍ SVRCHOVANÉ STÁTNÍ MOCI:

Armádní generál **LUDVÍK SVOBODA**, prezident republiky a vrchní velitel Čs. lidové armády
ALEXANDER DUBČEK, první tajemník Ústředního výboru KSČ
 ing. **OLDŘICH ČERNÍK**, předseda vlády ČSSR
JOSEF SMRKOVSÝ, předseda Národního shromáždění
 dr. **FRANTIŠEK KRIEGL**, předseda ÚV Národní fronty
 dr. **ČESTMÍR CISAŘ**, předseda České národní rady

Jedině ti to soudruzi mají pověření našeho lidu mluvit a jednat jako nejvyšší představitelé naší socialistické republiky jménem nás všech. Jedině oni mají naši plnou důvěru. Samozvance a kolaboranty nebudeme za žádných okolností poslouchat.

SVĚT BRÁNÍ suverenitu ČSSR

- Ministr zahraničí ČSSR dr. Jiří Hájek přibyl do New Yorku. Rozhlasová reportáž potvrdila, že přímo od schůdků letadla jej odvedl ke svému autu inž. Jan Mužík, který na zasedání Rady OSN podal zprávu o okupaci Československa.
- Čs. velvyslanec Vladimír Koucký v Moskvě v posledních dvaceti čtyřech hodinách dvakrát předal oficiální protestní notu čs. legální vlády proti okupaci ČSSR. Stejně noty předal čs. zástupci v Berlíně, ve Varsávě, v Solní a v Budapešti.
- Náměstek předsedy vlády Ota Šik byl přijat oficiálním představitelem Jugoslávie v Bělehradě. Spiljakem a měl s ním důležitý rozhovor.
- Protestní demonstrace proti okupaci ČSSR před vyslanectvími SSSR: Stockholm, Londýn, Haag, Kodaň, Oslo, Helsinky a další.
- Protesty komunistických stran: Rumunsko, Jugoslávie, Japonsko, Itálie, Francie, Izrael a další.
- Senátor USA Mansfield, který až dosud prosazoval odvolání amerických vojsk z Evropy, po obsazení Československa prohlásil, že po tom USA nemají už jinou volbu než svá vojska ponechat v Evropě.
- Orgán KS Velké Británie Morning Star v redakčním komentáři pochvaluje o argumentech, kterými je zdůvodňována okupace ČSSR. Uvěřuje dopisy, ve kterých členové KS VB odsuzují naši okupaci.
- Britská Labour Party svolává na neděli protestní shromáždění na podporu Československa.
- Francouzský prezident gen. de Gaulle přijme v sobotu v Elysejském paláci čs. velvyslance dr. Pitharta. Budou jednat o situaci v Československu.
- Velvyslanci Sovětského svazu, Bulharska, Maďarska, Polska a Německé demokratické republiky v Bělehradě byli povoláni v pátek na jugoslávské ministerstvo zahraničních věcí, kde jim předal tajemník pro zahraniční věci Krtić prohlášení jugoslávské vlády k okamžitým opatřením k vyklizení Československa. Bulharský velvyslanec toto prohlášení odmítl přijmout.

NEZRAZUJ!

Naše ilegální skupina byla za fašistické okupace vyprazdňována a někteří její členové zatčeni. Při velice těžkém výslechu vyrazil jeden z nás to, co vyrazit nemusí. Nijak mu to ani osobně neprospělo, byl vězněn, těsně před koncem války odsouzen k smrti, a jen náhodou zůstal naživu. Vrátil se, ale ani nepřítel nepřel jeho život. Odešel od rodičů, nezženil se, nevyhledává známé, nemá přátele, žije sám, sám se znamením zrady, pořád vězněn, pořád stván, i když jej nikdo pro jeho nestátnost nesoudil a i když mu ji nikdo nepřipomíná.

Po léta na jeho osudu vidím, že zrada je horší než smrt.

lích tak bolestných, kdy naši zemi naplnily tanky kdy slyšíme střelbu, pohřbíváme padlé, a je svou vírou a lidskostí hájme pravdu, pravdu svých národů, svého lidu, který nikdy nezradil své poslání, nikdy se nezpronevěřil pokroku, do rozumnění a nikdy se nebal obětí v boji za svobodu, spravedlnost, nezávislost a mír.

Vždyť jen lidskost a kultura mohou spojit národ s národem, jen boj za pravdu a spravedlnost dává smysl životu, který je u nás ohrožován násilím těch, jimž jsme důvěřovali.

Nikdo dnes není sám

Přepadli nás, když jsme spali a plánovali jsme si své dny se všemi všedními starostmi. Ráno jsme se probudili do situace, kterou známe z poslední války a někteří ji v životě zažili poprvé 21. srpna před třemi dny. S námi se otfásl celý svět. Naposledy byl takovým způsobem vzrušen při smrti Kennedého.

Už jsou na kontě okupačních vojáků mrtví. Ve jménu mrtvých, nemyslete jen na sebe. Nikdo z nás není sám, přestože jsme okupováni. Zrádci v nás nepocházejí a nenajdou spojence. Nikdo není sám a proto si nepočínáme jako kdybychom byli sami. Všichni chtějí jíst, jet do práce a pracovat pro naši věc.

Prosíme vás, buďte k sobě ohleduplní a solidární. Potřebujeme jeden druhého a sám nikdo nic nezmůže. Obráťme se na naše matky. Myslete nejenom na své děti! Nehromadte zásoby, jsou někdy do obchodů přiváženy s nasazením vlastních životů. Pomáhejte našim přátelům a ignorujte nepřátele. Vydříme jedině tehdy, když budeme ohleduplní a jednotní.

Kultura v boji

Velký básník Pasternak se nám svěroval při naší návštěvě u něho v Moskvě ze své úcty a lásky k našemu národu, k naší kultuře, k hrdým husitským dějinám, k slavným revolučním tradicím našeho lidu, které znal a obdivoval. Básník Ščipačov se nikdy nezapomněl vyznat z úcty k naší krásné zemi. Spisovatelka Šagiňanová zasvětila nejednou své dílo velkým postavám naší kultury, naší hudby. A stejně tak jsme vždy patřili k sobě s Iljou Erenburgem, s Konstantinem Pautovským, s představiteli nových generací básníků, spisovatelů, výtvarných umělců, kteří všichni k nám přijíždějí s radostí a důvěrou.

Dovoláváme se jejich svědectví, právě ve chví-

čes-
nys-
pač-

stina
ko-
hlá-
lidu,
vého
lled-
nosti
vy-
pač-
Va-
ne-
po-
oby-
do-

isně
teré
chto
slem
/ ke

si a

izlar

asné

stup

e se

nžitý

tnilo

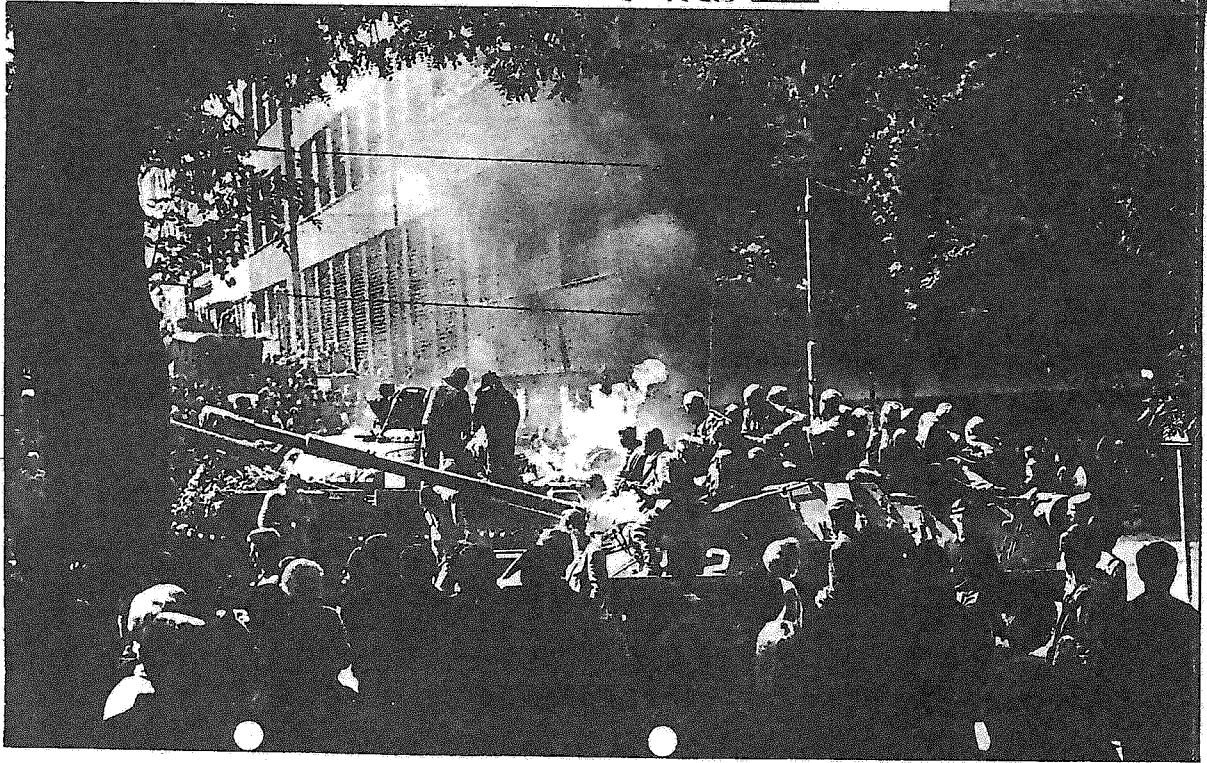
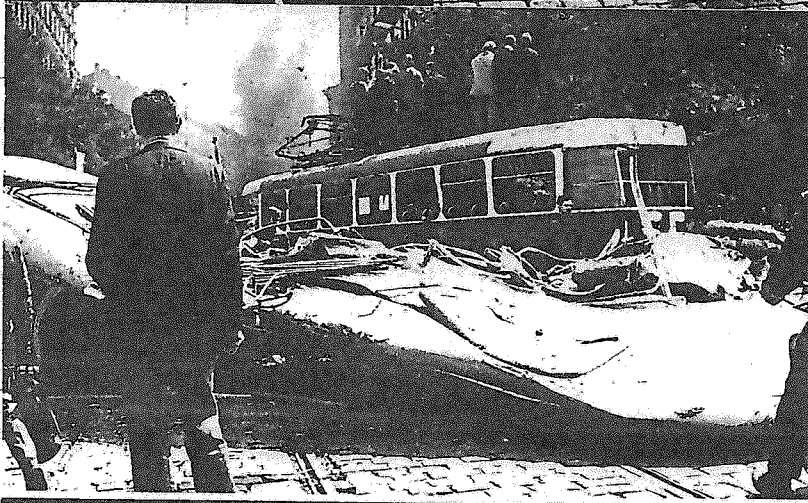
1192

pře-

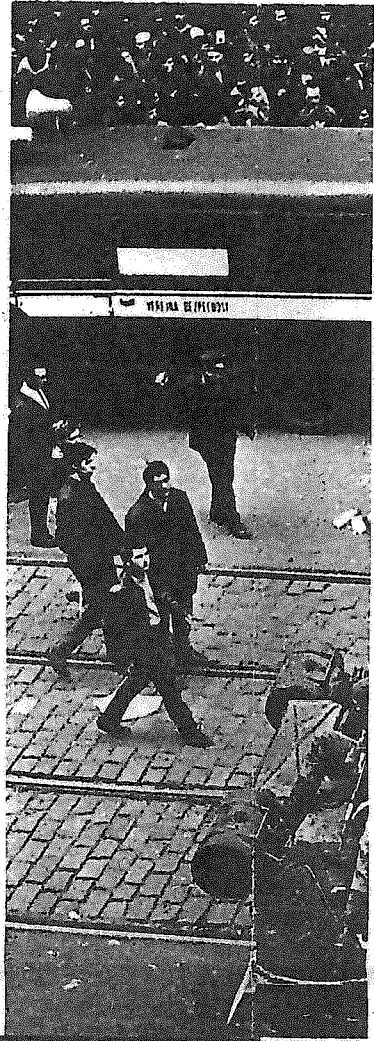
prav,

pre-

BSTU
0020

U Rozhlasu Praha 21. 8. 1968 ráno

NE
ŽA

Z
ST
N

RE
14.

Vše
kon
a d
stra

Komunisté navštívili komunisty na nejvyšší úrovni — podle představ politbyra ÚV KSSS. Na snímku budova ÚV KSČ.

z Hradu:

Hovořili jsme s pobočníkem presidenta republiky L. Svobody. Řekl nám, že Sověti jsou dost bezradní tím, co se u nás děje. Čekali podporu našich lidí, ale setkali se s nenávisť a odporem. Podařila se jim sice okupace vojenská, ale ne politická. Vojáci nevědí, co mají dělat, začíná se rozkládat morálka. President Svoboda, který má volnost pohybu, se chová velmi statečně, neohroženě, neustupuje, nic nepodepsal a nepodepíše!

(Zpráva ze čtvrtého večera.)

VPRAVO: Okupantská pancéřová domluva Československému parlamentu. Poslanci prohlásili: neodejdeme dobrovolně z budovy! — Pohled z Jindřichské ulice.

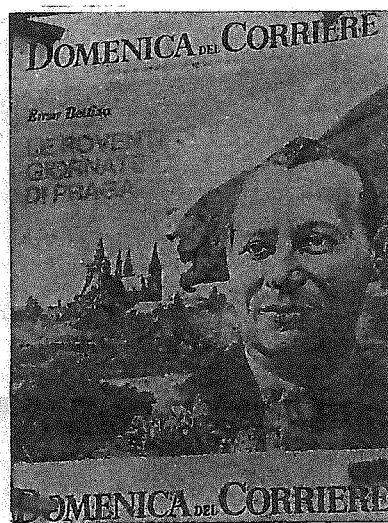
BELEHRAD — 22. 8. 200 000 pracujících demonstrovalo na náměstí K. Marxe proti invazi do ČSSR. Předseda Svazové rady Špiljak přijal nám. předsedy vlády ČSSR ak. O. Šika a čs. velvyslance Šimoviče.

KODAN — Dánsko vyzvalo oficiálně vlády okupačních jednotek, aby stáhly svá vojska. Současně zrušila dánská vláda oficiální návštěvy Živkova a maďarského min. zahraničí Petěra.

MOSKVA — Pravda napadla Dubčeka, že je vůdcem pravicové, menšinové skupiny v předsednictvu strany. Tato skupina se prý provinila zvrácenou a zrádnou činností.

NEW YORK, 22. 8. — Rada bezpečnosti v 16.30 začala znovu projednávat vážnou situaci v ČSSR. Zástupce ČSSR byl znovu pozván jako pozorovatel. USA, Brazílie, Kanada, Dánsko, Francie, Paraguay, V. Británie a USA předložily rezoluci odsuzující ozbrojený zásah SSSR a ostatních a požadují okamžitý odchod zahraničních vojsk.

BUKUREŠT 22. 8. — Ceausescu prohlásil obsazení ČSSR za tragickou a ničím neospravedlitelnou chybu, která bude mít vážné důsledky pro komunistické hnutí.

STOCKHOLM — Ve Švédsku bylo známeno, že se přerušují sportovní styky se zeměmi, které obsadily ČSSR.

WASHINGTON 22. 8. — Na Radě bezpečnosti prohlásil americký velvyslanec George Ball, že nesrovnalostí v sovětské obhajobě invaze ukazují chyby, jichž se vždy spiklenci dopouštějí. V sovětském sdělení Radě se tvrdí, že intervenci si vyžádala vláda ČSSR, ale TASS mluví o stranických a státních představitelích. Poláci tvrdí, že o intervenci požádali straníci a státní aktivisté, NDR tvrdí, že žádost přišla od osobností loyálně oddaných socialismu.

SEVERNÍ VIETNAM — Vláda vyjádřila podporu sovětské invazi. Hanoi přijímá sovětskou verzi, že jde o zásah proti imperialistické sabotáži.

KANADA 22. 8. — Kanadský premiér Trudeau označil sovětskou akci za pokus podvázat sociální a hospodářský vývoj ve východní Evropě.

WASHINGTON 22. 8. — Senátor Mansfield, který předtím hájil odchod amer. jednotek z Evropy, prohlásil, že po invazi do ČSSR nemají USA jinou volbu než svá vojska v Evropě ponechat.

V. BRITÁNIE 22. 8. — Britský premiér Wilson odsoudil agresi proti Československu a z dobře informovaných pramenů se proslýchá, že zamýšlí odjet do Organizace Spojených národů do New Yorku. Dean Rusk oznámil na tiskové konferenci, že svět stále slyší hlas svobodného Československa.

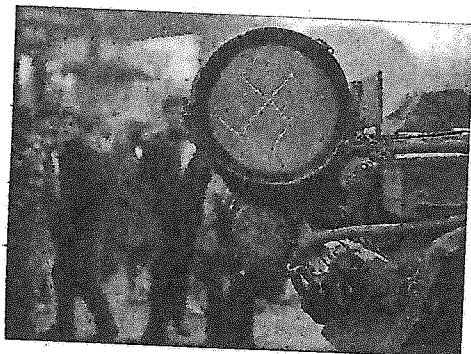
BSU
0021

Opět jedna generace zestárla za hodinu o několik let.

Před Československým rozhlasem — jako vždy při okupaci.

Znamení hanby, hanby, hanby.

Ducha můžete hlídat, ale nezničíte jej!

VARUJEME VŠECHNY KOLABORANTY!

Z platného československého Trestního zákona:

§ 92 — Rozvracení republiky

(1) Kdo v úmyslu rozvracet socialistické společenské a státní zřízení, územní celistvost nebo obranyschopnost republiky anebo zničit její samostatnost

a) účastní se násilných akcí nebo hromadných nepokojů proti republice, jejím orgánům nebo společenským organizacím pracujících, nebo

b) provádí jinou zvlášť nebezpečnou činnost proti základům republiky nebo jejím důležitým mezinárodním zájmům, bude potrestán odnětím svobody na osm až dvanáct let.

(2) Odnětím svobody na dvanáct až patnáct let nebo trestem smrti bude pachatel potrestán,

a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 jako člen organizované skupiny,

b) způsobí-li takovým činem těžkou újmu na zdraví více osob nebo smrt,

c) způsobí-li takovým činem škodu velkého rozsahu nebo jiný zvlášť závažný následek, nebo

d) spáchá-li takový čin za branné pohotovosti státu.

KOLABORANTI POZOR!

Československé společenské a státní zřízení, naše republika, to jsou jména **SVOBODA - SMRKOVSÝ - ČERNÍK - DUBČEK - CISAŘ!** Posluhováním jiným, protiústavním a protiprávním činitelům, se dopoušíte zločinu!

§ 91 — Vlastizrada

Československý občan, který ve spojení s cizí mocí nebo s cizím činitelem spáchá trestný čin rozvracení republiky, teroru, záškodnictví nebo sabotáže, bude potrestán odnětím svobody na dvanáct až patnáct let nebo trestem smrti.

DRŽTE VŠICHNI SPOLU — BEZ OHLEDU NA POLITICKÉ VYZNÁNÍ! BEZ OHLEDU NA VĚK,
BEZ OHLEDU NA ZAMĚSTNÁNÍ! VYTVOŘTE HRADBU SPOLEČNÉ VÓLE, HRADBU LIDSKÉ
HRDOSTI A DŮSTOJNOSTI! NÁŠ CÍL — NÁVRAT SUVERENITY NAŠEMU STÁTU, TO JE
UCHOVÁNÍ LEGALITY VŠECH ORGÁNŮ, KTERÉ JSTE SI ZVOLILI A KTERÝM JSTE DALI SVOU
DŮVĚRU!

kino

zvláštní
vydání

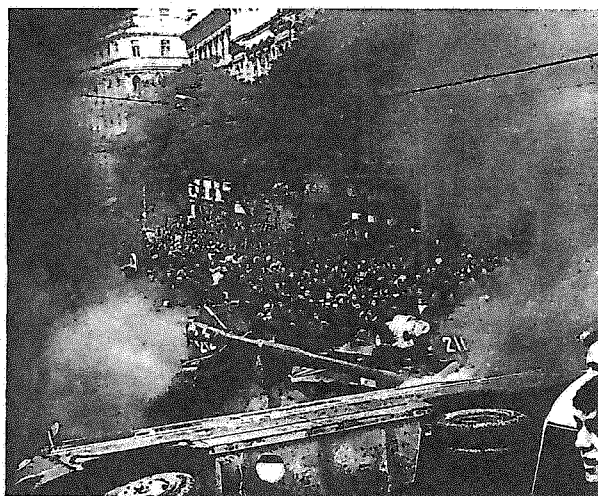
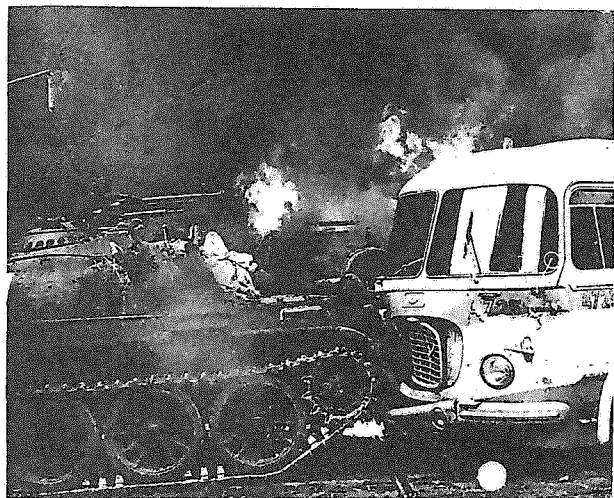

ROZHLAS: DĚSIVÁ REPRÍZA

BSTU
0025

To není zlý sen, ale strašná pravda: naše snímky nejsou z května 1945, ale z 21. srpna roku 1968. Doprostřed klidného, mírového života udeřila tupá, krutá pěst násilí. Dějiny se opakují? Ne — nebudou

se opakovat, na tuhle lekci nikdy nezapomeneme. Bratrovražedný boj? Ne, protože to nejsou naši bratři. Platí na ně jediné slovo: okupanti. A jako takové je odsoudí dějiny.

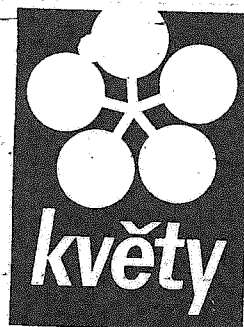
0026 BSTU JSOU UŽ TADY ŠESTÝ DEN, ale odpor proti armádám pěti zemí nepovoluje — naopak. Všichni naši občané, zejména mládež, dává najevo nevitáným hostům, jak smýšlí český a slovenský národ. Proti násill, proti tankům, teroru a vraždění máme silnější zbraň: pravdu,

... která zvítězí. Těžké, tragické dny, na které nikdy nezapomeneme, zachytili nejen fotoreportéři, ale i filmaři. Doufáme, že jejich dokumentární záběry uvidíme co nejdřív — ve svobodné socialistické vlasti.

ZÁDY K OKUPANTŮM – ČELEM K NÁRODU

KLID ROZVAHA BOJKOT OKUPANTŮ

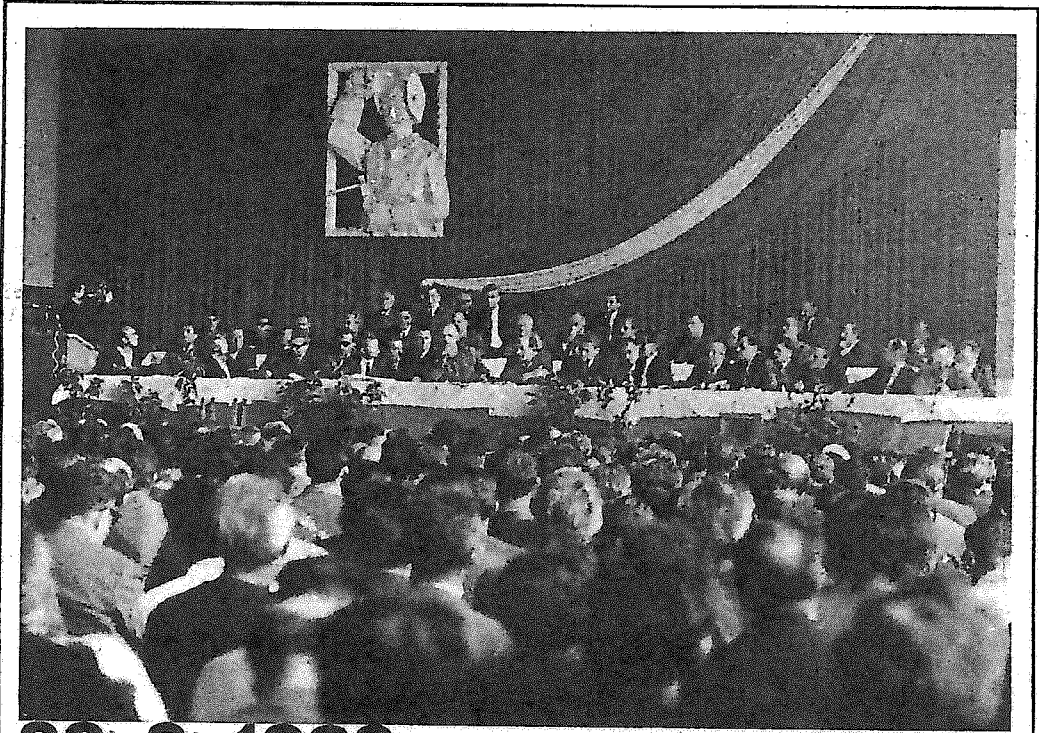
BSTU
0031

*Jenom ne strach Jen žádný strach
takovou Jugu nezahrál sám Sebastian Bach
co my tu zabrajem
až přijde čas až přijde čas
Kůň bronzový kůň Václavův
se včera v noci třás
a kniže koplí potěžkal
Myslete na chorál
Malověrní
Myslete na chorál*

Z TORSO NADĚJE FRANTIŠKA HALASE

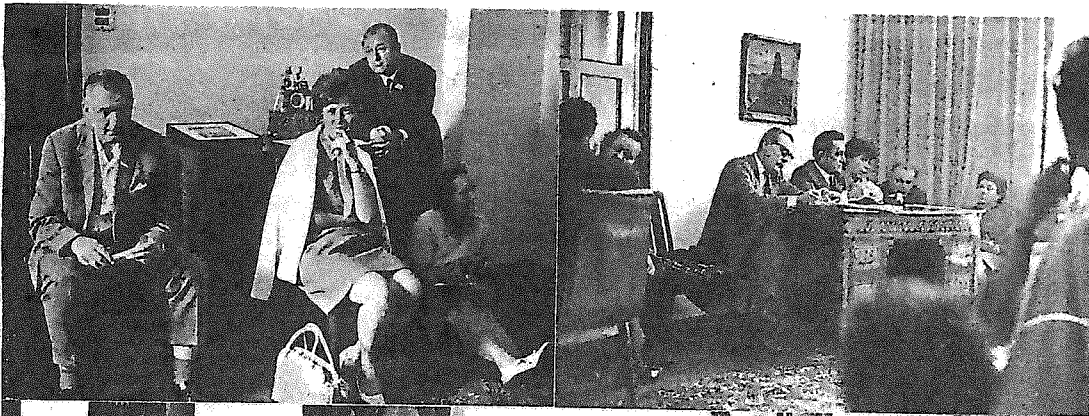

BSTU
0032

22. 8. 1968

**ZA TĚŽKÝCH PODMÍNEK SE SEŠEL
V PRAZE XIV. MIMOŘÁDNÝ SJEZD KSČ**

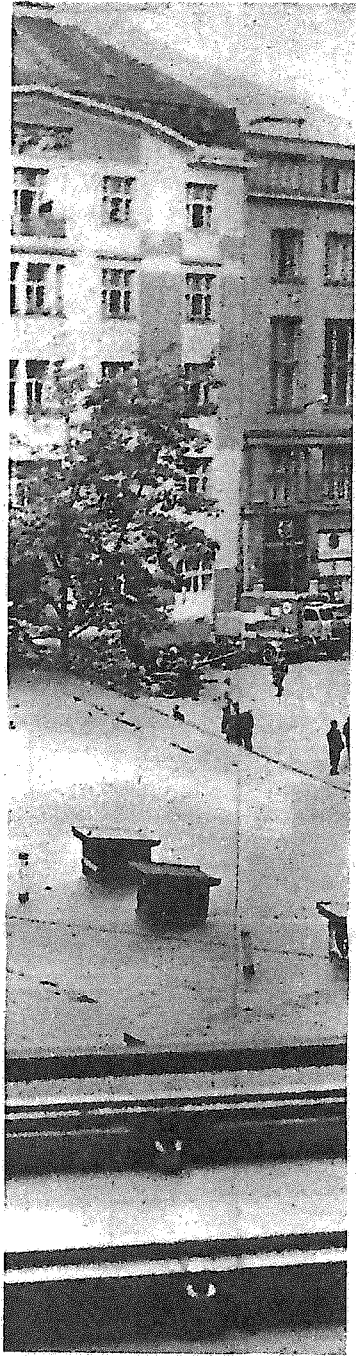

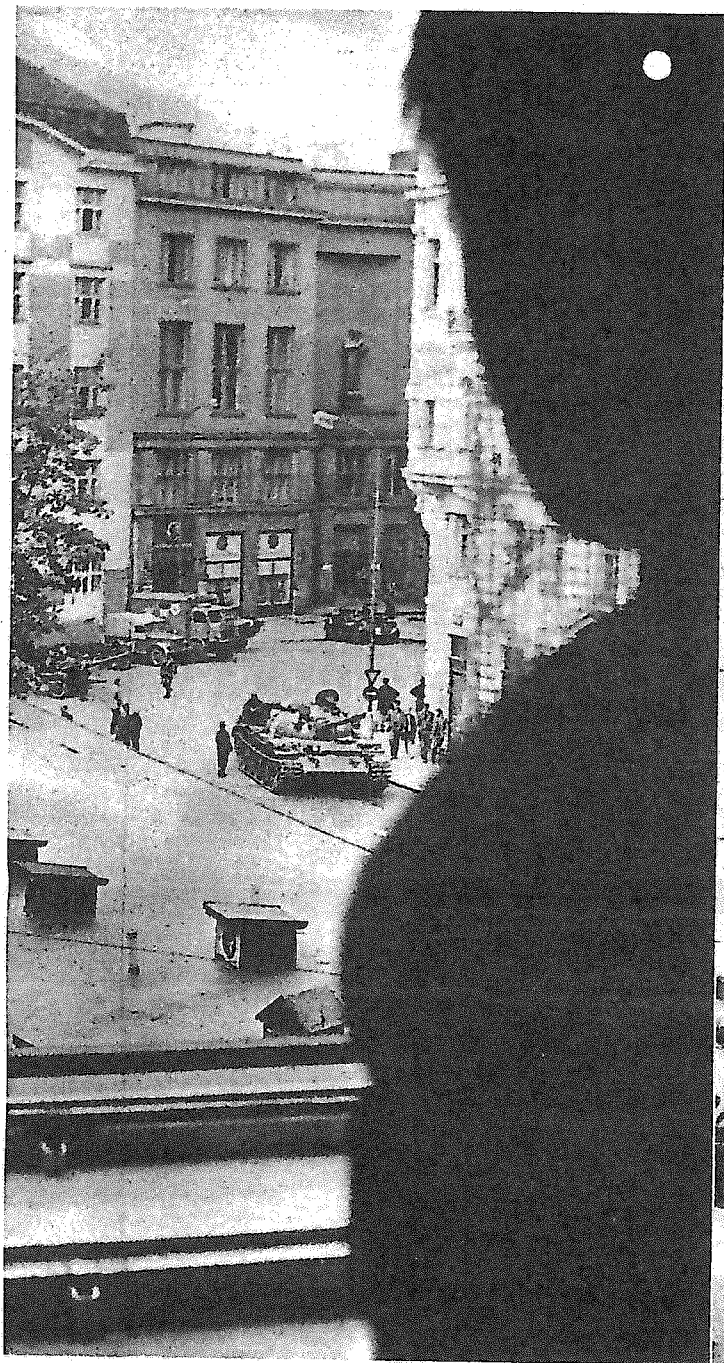
Detailní záběry z parlamentních výborů,
všechny výbory jsou píně schopné práce

Děla a kulometry tanků míří do oken prozatímní budovy našeho parlamentu. Přes jejich hrozbu probíhá plenární schůze nejvyššího čs. zákonodárného sboru. Poslanci uslyšeli výzvu předsednictva Národního shromáždění a druhý den po zahájení agrese se jich na dvě stě sjelo do Prahy. Jejich rozhodování je praplatné, neboť představují většinu, nutnou k řádné funkci parlamentu. Mnozí z nich se různými oklikami prodírali až ze Slovenska a z moravských krajů. Někteří poslanci mají omluvenou absenci: byli okupanty zatčeni, jako např. předseda NS soudruh Smrkovský, či vykonávají jiné vládní nebo stranické funkce. O dalších se noví — snad nemohli dojet nebo jsou mimo území. Drtivá většina přítomných poslan-

ců proka-
nou jedn-
o uchová-
ska. Pro
mentu, k
okupační
chod z i
pouze po-
pracovní
mi dělný.
jen něco
účastňují
Během
rozhodli,
mentu: dt-
vený jak
umožní c
že to udě-
tedy přit-
kancelář-
jedné po

BSTU
0033

Národní shromáždění

NEJVYŠŠÍ
ZASTUPITELSKÝ ORGÁN
STÁTNÍ MOCI VE STÁTĚ

24. 8.
RÁNO

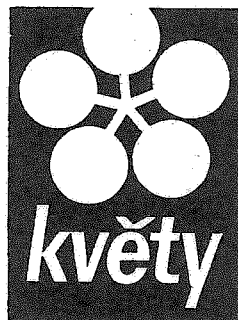
míří do
seho par-
i probíhá
čs. zá-
nci usly-
šarodního
o zahře-
slé sjelo
ní je pra-
i většinu
řlamentu.
oklikami
a z mo-
lanci ma-
okupanty
ředa NS
řkonávají
řfunkce.
řnemohli
řit
řposlan-

ců prokazuje našim lidem příklad-
nou jednodu a odhodlanost v úsilí
o uchování suverenity Českosloven-
ska. Pro známé Prohlášení parla-
mentu, které v šesti bodech žádá
okupační jednotky o okamžitý od-
chod z našeho území, nehlasoval
pouze poslanec Městek. I přes těžké
pracovní podmínky je parlament
velmi dělný. Největší sál budovy pojme
jen něco přes sto lidí, ostatní se
účastňují jednání na chodbě.
Během prvního dne se poslanci
rozhodli, že neopustí budovu parla-
mentu: dovnitli jim sice lank, posta-
vený jako závara před vstupem
umožnil cestu, ale nebylo zaručeno,
že to udělá ještě jednou. Na noc se
tedy přítomní uložili v jednotlivých
kancelářích na podlahu. Kolem
jedné po půlnoci se rozběhly ku-

lometry a samopaly, hvízdání světel-
ných kulek v těsné blízkosti nebylo
zrovna příjemnou okolobávkou.
Druhý den plenární schůze měl
obdobný ráz, jen napětí vzrostlo. Po-
slanci s těžkým srdcem souhlasili
s odjezdem presidenta republiky na
jednání do Moskvy; přesto vyhověli
jeho žádosti nepřijímat do jeho návra-
tu závažná usnesení. V dalším pořadu
zaslali dopis novému vedení ÚV
KSC, v němž se hlásí k usnesení 14.
sjezdu KSC, uznání pracovníkům
rozhlasu, televize, tlaku a polygra-
fickeho průmyslu za jejich činnost
v těchto těžkých dobách a uznání
pracovníkům zásobování, zdravot-
nictví, energetiky a spolu za oběta-
nou činnost. Významnou událostí dne
bylo i přijetí zprávy ze zasedání na-
ší vlády, již se účastnilo 22 členů.

V půli parlamentního zasedání
vtrhl mezi poslance voják se sa-
mopalem v podpaždí. Proti němu
vykročil soudruh generál Lomský ve
vojenské uniformě, ozdobené řádo-
vými stužkami. Voják tu generála
nečekal, postavil se do pozoru a za-
čal se rozříšeným hlasem hlásit.
Poslanec Lomský jej přerušil otáz-
kou: „Čto ty?“ Nešťastný „osvobo-
díte!“ jen vykřikl: „Přišel jsem vás
chránit“. Soudruh Lomský vojáka
vyhodil, i když ten se odvolával na
„komandírův“ rozkaz a tedy přý at-
se s ním celá věc urovná. Náš posla-
nec odmítl jednat s velitelem roty,
když by se už mělo jednat, tak vždy
na úrovni institucí.
A tady je důležité připomenout
to, co zdůraznilo i parlamentní jed-
nání: jednání ÚV KSC, vlády, parla-

mentu, strany i organizaci všech
slupků jsou legální, neboť ČSSR
i přes okupaci musíme stále obha-
ňovat jako suverénní stát.
Druhá noc byla opakováním první
— včetně střelby. 24. srpna schůze
parlamentu pokračovala. Na posla-
cích jsou ty dny nouzového pobytu
vidět. Čisté košile došly, chodí se
„podomáčku“ v barevných sakách a
bundách, na eleganci se už dávno
nehledí, ale „glanc“ nikdo neztratil.
V jedné místnosti jsou dva docela
obyčejné hořící strojíky s mýdlem a
šitkou k obecnému používání, komu
došly peníze, půjčí mu je druhý, zije
se pospolitě.
Prozatímni budova parlamentu
změnila se v skladu svobody. Ná-
rodní shromáždění se nevzdává.

3. ZVLÁŠTNÍ VYDÁNÍ

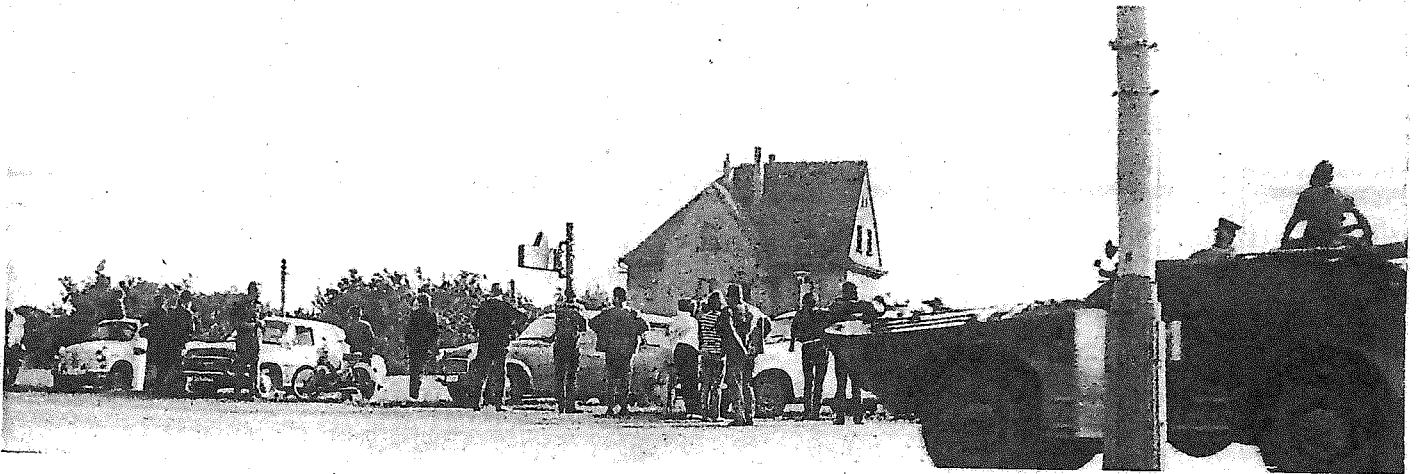
BSTU
0034

24. 8.

V SOBOTU ODPOLEDNE
POŘÁDALA NAŠE VLÁDA
TISKOVOU KONFERENCI
S PRAŽSKÝMI NOVINÁŘI.
O situaci hovořil a na otáz-
ky novinářů odpovídal mi-
nistr zahraničního obchodu
inž. Václav Valeš a ministr
chemického průmyslu inž.
Stanislav Rázl.

ZA SVOBODU ZA DUBČEKA

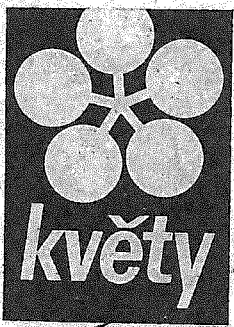

AGRESORI ODEJDOU -
NAŠE NÁRODY ZŮSTANOU

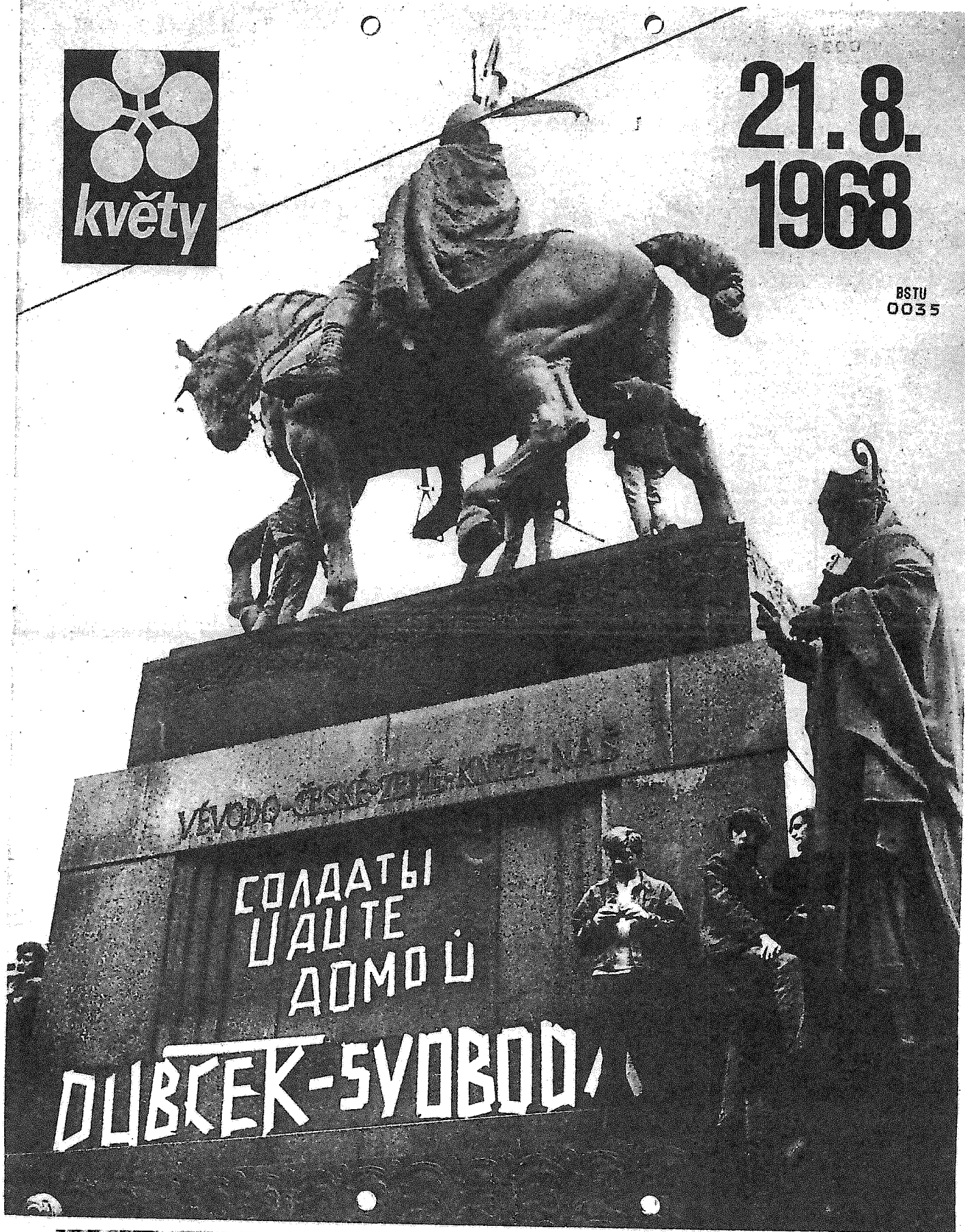
PRYČ S OKUPANTY! ИДИТЕ ДОМОЙ!!

21.8.
1968

BSTU
0035

Prohlášení VLÁDY ČSSR!

VŠEMU LIDU ČESKOSLOVENSKA!

PRAHA — Československo bylo proti vůli své vlády, Národního shromáždění, vedení KSČ a svého lidu okupováno vojsky pěti států Varšavské smlouvy.

Tak se poprvé v dějinách mezinárodního komunistického hnutí odehrál akt agrese proti státu řízeného komunistickou stranou, provedení spojeneckými armádami socialistických zemí.

Krizový stav trval od časných ranních hodin. Ústavní orgány republiky jsou hluboce rozrušeny, jednotliví členové vlády, Národního shromáždění i vedení KSČ, Národní fronty a jiných organizací, nemají možnost vzájemného slyku ani styku s obyvatelstvem této země, které jim v posledních měsících spontánně projevilo svoji důvěru.

Rada členů vlády a vedení strany, činní funkcionáři Národního shromáždění a jiní jsou internováni, posledním spojovacím článkem zůstává poloilegální Československý rozhlas, udržovaný jen s krajním vypětím jeho pracovníků a postupně umlčovaný.

I za těchto okolností chce čs. vláda a ústavní orgány, stejně jako vedení strany vykonávat svou ústavní funkci a zabezpečovat normální život naší země.

Obracíme se na vás, Češi, Slováci, občané národnostních menšin, všichni obyvatelé Československé republiky s touto výzvou:

1. Žádáme okamžitý odchod vojsk pěti států Varšavské smlouvy, její dodržování a plné respektování státní suverenity Československa.

2. Žádáme naléhavě vlády SSSR, NDR, PLR, MLR, BLR, aby vydaly příkaz k zastavení ozbrojených akcí, při kterých je protévána krev a ničeny materiální hodnoty naší země.

3. Žádáme, aby byly okamžitě vytvořeny normální podmínky pro činnost československých ústavních a politických orgánů, zrušena internace jednotlivých členů těchto orgánů k tomu, aby mohly obnovit svoji činnost.

4. Žádáme okamžitě svolání celého Národního shromáždění, před které by předstoupila celá Československá vláda se svým stanoviskem k řešení existující situace.

VŠEM OBČANŮM ZEMĚ!

Vyzýváme vás, abyste těmto požadavkům vlády byli nápomocni především tím:

1. Že projevíte, jako mnohokrát v uplynulé době potřebnou státnickou rozvahou a že sjednotíte své síly kolem řádně zvolené Československé vlády, která existuje a již jste dali v dubnu důvěru.

2. Že nepřipustíte, aby jakýmkoli jiným způsobem byla v čelo naší republiky instalována vláda jiná, než zvolená za svobodných demokratických podmínek, při zachování všech zásad naší ústavy.

3. Že zaktivizujete osazenstva našich závodů, JZD a ostatních pracovišť, aby se obracela s prohlášením na podporu stanoviska čs. vlády na veřejnosti okupačních jednotek a na vlády pěti zemí Varšavské smlouvy.

4. Vytvářejte podmínky pro zachování pořádku, vylučte veškeré živelné akce zaměřené proti příslušníkům okupačních vojsk, zajistěte vlastními prostředky nezbytné zásobování obyvatelstva potravinami, vodou, plynem, energií apod. V každé oblasti se postarejte o ochranu závodů a důležitých zařízení a zabraňte vzniku dalších hospodářských škod.

DRAŽÍ SPOLUOBČANĚ!

Prožíváme těžké chvíle. Šťastný život této země může zaručit jen lid, který v ní žije a pracuje.

Věříme, že dáte v této chvíli své vládě plnou podporu a své síly plně do služeb naší socialistické republiky.

OBČANĚ A OBČANKY!

Ještě je v naší moci s vaší pomocí dokončit velké dílo obrody, které jsme nastoupili v lednu. Vláda věří, že s vaší pomocí toto dokážeme bez zbytečných obětí a krveprolítí.

VLÁDA ČSSR

V Praze byli mrtví

Svoboda Suverenita Demo

BSTU
0037

Záběr situace před pražským rozhlasem 21. srpna 1968 v 10,35 min. Z budovy se ještě vysílalo.

PROČ? ПОЧЕМУ?

SVĚT VOBRAZECH

21. srpna 1968

Ve chvílích, kdy Prahu okupovaly sovětské tanky, kdy sovětská armáda internovala prezidenta republiky, řádně volené ústavní činitele, členy vlády, čelné funkcionáře předsednictva ÚV KSČ i Národní fronty, kdy vojska pěti armád začala obracet vníveč československo-sovětské přátelství, kdy byla věrolomně porušena Varšavská smlouva, kdy jednostranně byly porušeny výsledky porad v Čierne a ujednání v Bratislavě připravujeme tento dokument doby. Desítky našich bezbranných lidí byly už zabity a postřeleny, začalo zatýkání čestných osob, ničí se majetek českého a slovenského národa. Náš odpor proti násilí však nikdy neustane! Chceme, aby to byl odpor klidu, rozvahy a duševní vyspělosti, který je našim národům vlastní a s nímž má své historické zkušenosti.

President republiky LUDVIK SVOBODA

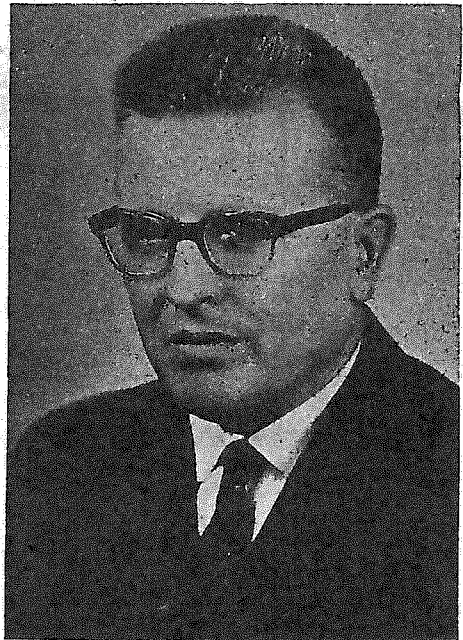
První tajemník ÚV KSČ ALEXANDR DUBČEK

Předseda vlády OLDŘICH ČERNÍK

Předseda Národního shromáždění JOSEF SMRKOVSKÝ

Předseda České národní rady ČESTMÍR CISAŘ

VĚRNÍ ZŮSTANEME!

REZOLUCE 14. SJEZDU

Iou situaci normálními ústavními formami. Nemají žádný styk s telekomunikačními prostředky. Významní vedoucí představitelé jsou internováni. Nelze pochybovat o tom, že tento čin musí mít zhoubné následky pro celé mezinárodní a komunistické hnutí. Prohlašujeme, že náš lid a naše komunistická strana s tím nebudou nikdy souhlasit, odmítají jej a udělají vše pro obnovení podmínek normálního života v naší zemi.

Proto se na základě požadavků a přání komunistů i celé veřejnosti sešla více jak potřebná většina delegátů mimořádného XIV. sjezdu, zvolených pravoplatně na obvodních a krajských konferencích a obrací se na vás s naléhavou výzvou a prosbou o pomoc.

Abychom mohli svobodně pokračovat v dnešní socialistické cestě je třeba splnit tyto požadavky:

1. Propustit okamžitě na svobodu všechny internované představitelé strany, vlády NS, České národní rady a Národní fronty a umožnit jim, jakož i prezidentu republiky, nicím nerušený výkon funkcí.

2. Okamžitě obnovit všechny občanské svobody a práva.

3. Neprodleně zahájit urychlený odchod okupačních armád.

Mimořádný XIV. sjezd strany prohlašuje, že neuznává žádné jiné představitelé strany a vlády než ty, kteří byli zvoleni řádnou demokratickou cestou.

Vzhledem k tragickým důsledkům okupace naší země pro věc socialismu na celém světě, vás soudruzi žádáme: Podpořte politicky naši spravedlivou věc a vyjádřete svůj názor představitelům stran, které jsou odpovědné za kroky v naší zemi. Uvažte možnost a vhodnost svolání komunistických a dělnických stran, jejichž jednání by se zúčastnila i naše delegace. Jednejte pouze s těmi představiteli naší strany, kteří budou zvoleni na tomto sjezdu.

Braňme lidskou tvář socialismu, je to naše internacionální povinnost.

Delegáti mimořádného XIV. sjezdu KSČ

NOVĚ ZVOLENÝ ÚSTŘEDNÍ VÝBOR KČS

Delegáti XIV. sjezdu KSČ zvolili za členy nového ústředního výboru tyto soudruhy:

1. Dubček Alexander, 2. Černík Oldřich, 3. Svoboda Ludvík, 4. Špaček Josef, 5. Císař Čestmír, 6. Smrkovský Josef, 7. Šimon Bohumil, 8. Krieger František, 9. Černý Josef, 10. Hájek Jiří, 11. Hrdlnová Libuše, 12. Kadlec Vladimír, 13. Krejčí Josef, 14. Slavík Václav, 15. Starý Oldřich, 16. Šik Ota, 17. Kabrna Vladimír, 18. Šabata Jaroslav, 19. Ondráček Karel, 20. Příbyl Josef, 21. Vojáček Bohumil, 22. Zuda Josef, 23. Pavlišník Karel, 24. Vojáček Bořivoj, 25. Petránek František, 26. Salák Libor, 27. Klágra Petr, 28. Doležal Zdeněk, 29. Soukalová Olga, 30. Mrázek Karel, 31. Smlidke Vlado, 32. Ploss Jiří, 33. Mára Josef, 34. Rybář Jaroslav, 35. Polívka Miloš, 36. Bejček Karel, 37. Hlaváček Mojmir, 38. Králík Bedřich, 39. Hašek Josef, 40. Zelenková Jiřina, 41. Svoboda Jaroslav, 42. Částečka Jan, 43. Smolík Zdeněk, 44. Matějček Vojtěch, 45. Dejl Ladislav, 46. Kábele Antonín, 47. Faloušek Rudolf, 48. Kánínský Josef, 49. Černý Rudolf, 50. Klinger Miloslav, 51. Jindřich Václav, 52. Sýkora Jaroslav, 53. Loskot Josef, 54. Paulus Zdeněk, 55. Svoboda Josef, 56. Trojáněk Vojtěch, 57. Šauer Břislav, 58. Šimeček Václav, 59. Stoklasa Jiří, 60. Kánský Jan, 61. Koubek Josef, 62. Kratochvíl Zdeněk, 63. Tousa Václav, 64. Jeřábek Jan, 65. Němcová Jaromila, 66. Jarolín Rudolf, 67. Šimek Miroslav, 68. Karsel Vladimír, 69. Frank Jaromír, 70. Oldina Josef, 71. Popluda Jaromír, 72. Falc Jaroslav, 73. Pišer Josef, 74. Hejzlar Zdeněk, 75. Hrobek Antonín, 76. Jeřábek Jan, 77. Haur Josef, 78. Burián Václav, 79. Smlidka Josef, 80. Galuška Miroslav, 81. Goldstücker Eduard, 82. Hanzelka Jiří, 83. Pavel Josef, 84. Erban Evžen, 85. Pelikán Jiří, 86. Hübl Milan, 87. Lítara Jaromír, 88. Pavlíček František, 89. Šilhan Věnek, 90. Brož Bohumil, 91. Judi Jiří, 92. Kosík Karel, 93. Kratěna Josef, 94. Moc Zdeněk, 95. Němčanský Miloš, 96. Sochor Lubomír,

97. Vorel Karel, 98. Záruba Antonín, 99. Vodsloň František, 100. Vaculík Martin, 101. Mlýnař Zdeněk, 102. Topek František, 103. Šišovský Jozef, 104. Husák Gustav, 105. Hladký Milan, 106. Colotka Peter, 107. Pavlenda Viktor, 108. Zrak Jozef, 109. Kočtůch Hvezdoň, 110. Novomeský Ladislav, 111. Števíček Pavol, 112. Sádovský Štefan, 113. Sedláková Mária, 114. Klokoč Ondrej, 115. Turček Július, 116. Valo Ján, 117. Neoveský Kliment, 118. Malý Jozef, 119. Opavský Jozef, 120. Har Jozef, 121. Jankech Anton, 122. Tažký Anton, 123. Pepich Egdý, 124. Repáš Milan, 125. Dzur Martin, 126. Skalca Jozef, 127. Belaj Jaroslav, 128. Koscelanský Ján, 129. Batta Alojz, 130. Beder Jozef, 131. Pirž Ján, 132. Faraga Michajl, 133. Sabočík Juraj, 134. Varga Pavol, 135. Pozler Otto, 136. Puziova Pavlína, 137. Marko Ján, 138. Petruňa Fedor, 139. Tróml Augustín, 140. Pracházka Ján, 141. Graca Bohuslav, 142. Zamek Andrej, 143. Machačová Božena, 144. Borúvka Jozef.

Současně byla také zvolena 37členná Ústřední kontrolní a revizní komise KSČ. XIV. sjezd, jehož zasedání je permanentní, přerušil svou práci do doby než budou vhodné podmínky k jeho pokračování.

Závěr prvního sjezdového dne provedl soudruh Vodsloň. Znovu zdůraznil, že žádáme všech delegátů důvěru soudruhu Dubčekovi i ostatním internovaným soudruhům a vyzval všechny komunisty k aktivitě, aby byli stateční, charakterní, hrdi, internacionální, aby usilovali o odstranění násilné okupace naší vlasti. Všichni komunisté budou i nadále věrni prohlášení předsednictva ÚV KSČ přijatého v noci z úterka na středu, kdy začala okupace naší vlasti.

(Správnost otlišných jmen členů ÚV KSČ nemůžeme zcela zaručit, neboť nám byla diktována z místnosti sjezdu telefonicky.)

14. SJEZD KSČ ZASEDÁ

Ve čtvrtek 22. srpna byl v 11.18 hodin dopoledne zahájen v Praze mimořádný XIV. sjezd Komunistické strany Československa. Ve sjezdu má tedy naše strana v těchto chvílích svůj nejvyšší orgán a nikdo jiný nemá právo si toto postavení osvojit...

Ve chvílích zahájení bylo přítomno téměř tisíc soudruhů a soudruzek — nadpoloviční většina delegátů řádně zvolených městskými a krajskými konferencemi strany. Ze Slovenska se do Prahy dostalo zatím pouze pět soudruhů. Řada delegátů, vedených dr. Husákem a dr. Colotkou, byla zadržena okupanty u Břeclavi. Jménem zatčených slovenských soudruhů promluvil delegát jednoho slovenského kraje. Řekl, že všichni se snažili dostat se do Prahy a chtěli se zúčastnit XIV. sjezdu KSČ. Tedy i slovenští delegáti dali najevo, že souhlasí se svoláním mimořádného sjezdu.

Zasedání nejvyššího stranického orgánu zahájil člen dosavadního ÚV KSČ soudruh Kabrna. Do pracovního předsednictva byli zvoleni všichni internovaní soudruzi — Dubček, Černík, Špaček, Smrkovský, Císař, přítomní členové československé vlády Machačová a Krejčí, dále M. Vaculík, Krček, Hejzlar, Goldstücker, Lítara (tajemník MV KSČ v Praze), O. Matějka (tajemník OV KSČ Praha 9), Marie Švermová a vždy dva delegáti každého kraje.

Sjezd vyzval všechny členy dosavadního ÚV KSČ, aby se dostavili na jednání a složili účty, ze své činnosti.

První částí sjezdu předseda soudruh Morkes z Ostravy. Jako prvnímu udělil slovo M. Vacu-

likovi, aby referoval o střeďním zasedání části ÚV KSČ.

21. srpna se sešlo odpoledne v hotelu Praha 22 členů ÚV, několik dalších se dostavilo v průběhu jednání. Večer přišli na zasedání pod ochranou zbraní okupantů Kolder, Indra, Bifák a Barbírek. Přítomnost sovětských důstojníků změnila předchozí postoj některých členů ÚV. Jasnými kolaboranty se ukázali Mestek, V. Nový, Jakeš, Indra a Kolder. K nim se přidal i Piller; žádal, aby ÚV přijal usnesení, v němž by nesouhlasil se svoláním mimořádného XIV. sjezdu — který by byl postlání situaci. Piller žádal, aby delegáti byli postlání do krajů a okresů a uklidňovali napětí.

Přes přítomnost okupačních důstojníků nemohl nikdo z členů ÚV potvrdit, že by někdo nebo některý československý orgán žádal o zářah a okupaci země ozbrojenými silami signatářů Varšavského dopisu.

Teprve před půlnocí 20. srpna dostalo předsednictvo ÚV KSČ dopis ÚV KSSS, v němž byla československá strana obviňována nedodržením dohod z Černé a Bratislavy. Československo prý nezastavilo polemiku, kampaň proti signatářům Varšavského dopisu se prý naopak stupňovala (organizováním „výštelků“ na Staroměstském náměstí a před budovou ÚV KSČ, stejně jako podpísavou kampaň proti lidovým milicím) a vedení strany prý dovolilo tisku, rozhlasu a televizi, aby se zastaly generála Prchlíka a jeho spolupracovníků. V dopise byl také ostře kritizován Čestmír Císař jako tajemník odpovědný za činnost čs. komunikačních prostředků.

Vedení naší strany stejně jako předseda československé vlády inž. Černík se tedy o úmyslech KSSS dověděli ve chvíli, kdy už okupační jednotky překročily naše výsostné hranice.

Zasedání ÚV, jehož se zúčastnila asi třetina jeho členů, přijalo 21. srpna komuniké. V komuniké se podporuje zejména ta část prohlášení předsednictva ÚV KSČ vyzývající ke klidu, rozvaze a pořádku. Dále zasedání třetínového ÚV potvrdilo, že nepřijmání návrhů do předlednových poměrů a vzalo za základ další činnosti strany Akční program. V závěru komuniké vyzývá k navazování kontaktů s veliteli okupačních jednotek. Komuniké vzalo, jak řekl M. Vaculík, okupaci Československa jako realitu, ne vzalo však na vědomí druhou skutečnost — pobouření a jasný nesouhlas československého obyvatelstva s postupem signatářů Varšavského dopisu.

Kromě přijatého komuniké byly dálnopisně zaslány krajským výborům strany směrnice, které však zasedání třetínového ÚV neznalo. V těchto směrnicích ostře se rozcházejících se smyslem komuniké, se ve skutečnosti dávaly příkazy ke kolaboraci s okupanty.

Po projevu soudruha M. Vaculíka, diskusi a odpovědích na dotazy předseda Zdeněk Hejzlar návrh prohlášení XIV. sjezdu KSČ k současné politické situaci v ČSSR. V návrhu je postup okupantů považován za nezákonný, vyslovuje se zásadní nesouhlas s okupací a žádá se okamžitý odchod všech cizích vojsk a jednotek.

XIV. mimořádného sjezdu KSČ se zúčastnilo z řádně zvolených 1543 delegátů plných 1192 delegátů. Ze Slovenska přijelo na sjezd po překonání velkých obtíží 50 delegátů.

Mimořádnému XIV. sjezdu KSČ zaslal pozdrav, přání úspěchů a ujištění o své rozhodnosti prezident republiky Ludvík Svoboda.

NE:

Naše i ce vyzra velice tě co vyzra neprosuje odsouze Vrátil se Odešel (mé, nerr zrazy, p nikdo pi mu jí nik Po lét: než smrt

Kul:

Velký naší ná lásky k husitský cíl naš Ščipačo sí krásn la nejd tury, nai k sobě stovskýn spisovat k nám p Dovoli:

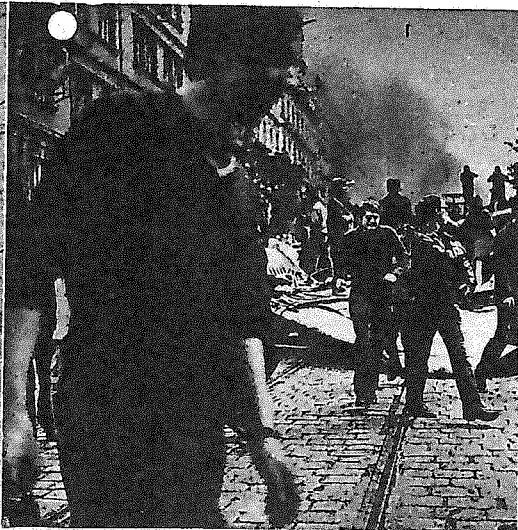
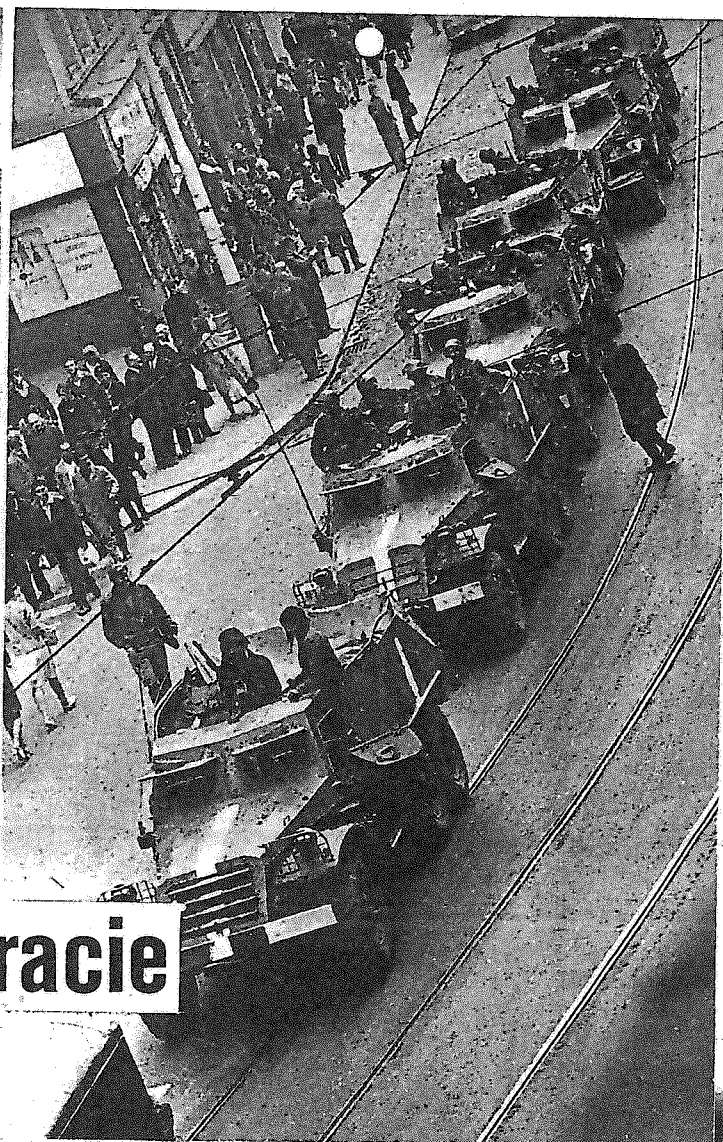
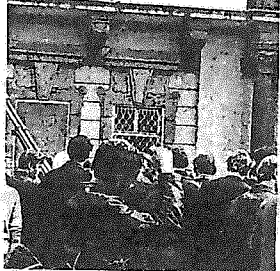

Je toto obraz přátelství a spojení? Záběr z Vinohradské ulice v Praze.

Průčelí pražského Národního muzea je rozstříleno, komunikace utrpěly pásy sovětských i jiných tanků — našich spojenců, nad naší republikou hučí letadla přivázející zbraně i vojenský výsadek. Na československé občany jsou namířena děla, kulomety, samopaly. Tu a tam hoří domy. Rada důležitých budov byla obsazena. Porůznu se ozývají výstřely, krev teče po pražské dlažbě a zkrápí půdu i v ostatních částech republiky. Zbraně, které zabíjely a zraňovaly, nejsou v našich rukou. Poprvé v historii komunistického hnutí vstoupily armády socialistických států do nezávislého socialistického státu, kde vládne komunistická strana. Jedná se sice o bezpříkladný akt, ale naše soudnost a přesvědčení o spravedlnosti odmítá na násilí odpovídat násilím. Vyzýváme proto občany, aby v zájmu svém a v zájmu budoucnosti obou našich národů zachovali klid a rozvahu! Nenechte se vyprovokovat!

...ĚNÍ DVACÁTÝCH LET

Demokracie

Socialismus!

Všemu lidu ČSSR! ^{BSTU} 0041

Včera dne 20. 8. 1968 kolem 23. hod. večer překročila vojska Sovětského svazu, Polské lidové republiky, Německé demokratické republiky, Maďarské lidové republiky a Bulharské lidové republiky státní hranice Československé socialistické republiky. Stalo se tak bez vědomí prezidenta republiky, předsedy Národního shromáždění, předsedy vlády i prvního tajemníka ÚV KSČ a těchto orgánů.

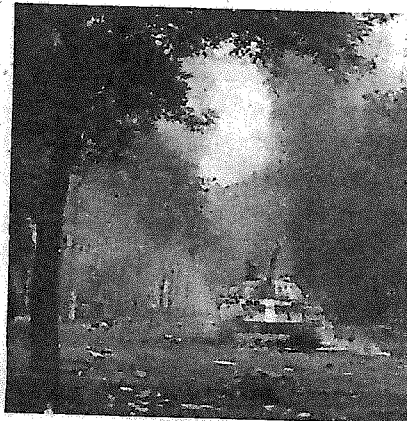
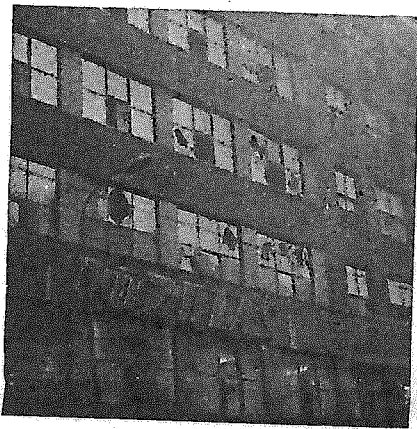
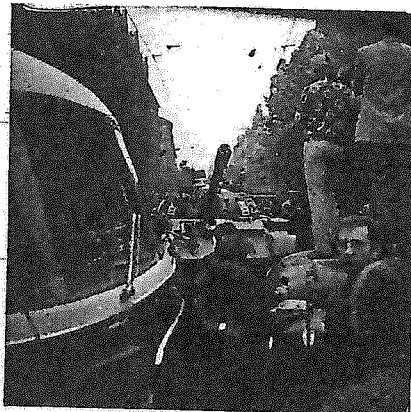
V těchto hodinách zasedalo předsednictvo ÚV KSČ a zabývalo se přípravou XIV. sjezdu strany. Předsednictvo ÚV KSČ vyzývá všechny občany naší republiky, aby zachovali klid a nekladli postupujícímu vojsku odpor. Proto ani naše armáda, Bezpečnost a Lidové milice nedostaly rozkaz k obraně země.

Předsednictvo ÚV KSČ považuje tento akt za odporující nejenom všem zásadám vztahů mezi socialistickými státy, ale za popření základních norem mezinárodního práva.

Všichni vedoucí funkcionáři státu, KSČ i Národní fronty zůstávají ve svých funkcích, do nichž byli jako představitelé lidu a členů svých organizací zvoleni podle zákonů i jiných norem, platných v Československé socialistické republice. Ustavními činiteli je okamžitě svoláváno zasedání Národního shromáždění, vlády republiky, předsednictvo ústředního výboru KSČ svolává plénum ÚV KSČ k projednání vzniklé situace.

PŘEDSEDNICTVO ÚV KSČ

„Ztotožňujeme se s prohlášením předsednictva ÚV KSČ a předsednictva Národního shromáždění, které označuje okupační Československa armádami pěti zemí Varšavské smlouvy za porušení mezinárodního práva, ustanovení Varšavské smlouvy a zásad rovnoprávných vztahů mezi národy.

Žádáme, aby ústavní činitelé, především prezident republiky Ludvík Svoboda, předseda vlády O. Černík, předseda NS J. Šmrkovský, první tajemník ÚV KSČ A. Dubček, předseda ÚV NF F. Kriegel, předseda české Národní rady Č. Císař a další byli propuštěni z internace a tak mohli vykonávat ústavní funkce, které jim svéprávný lid této republiky světil.

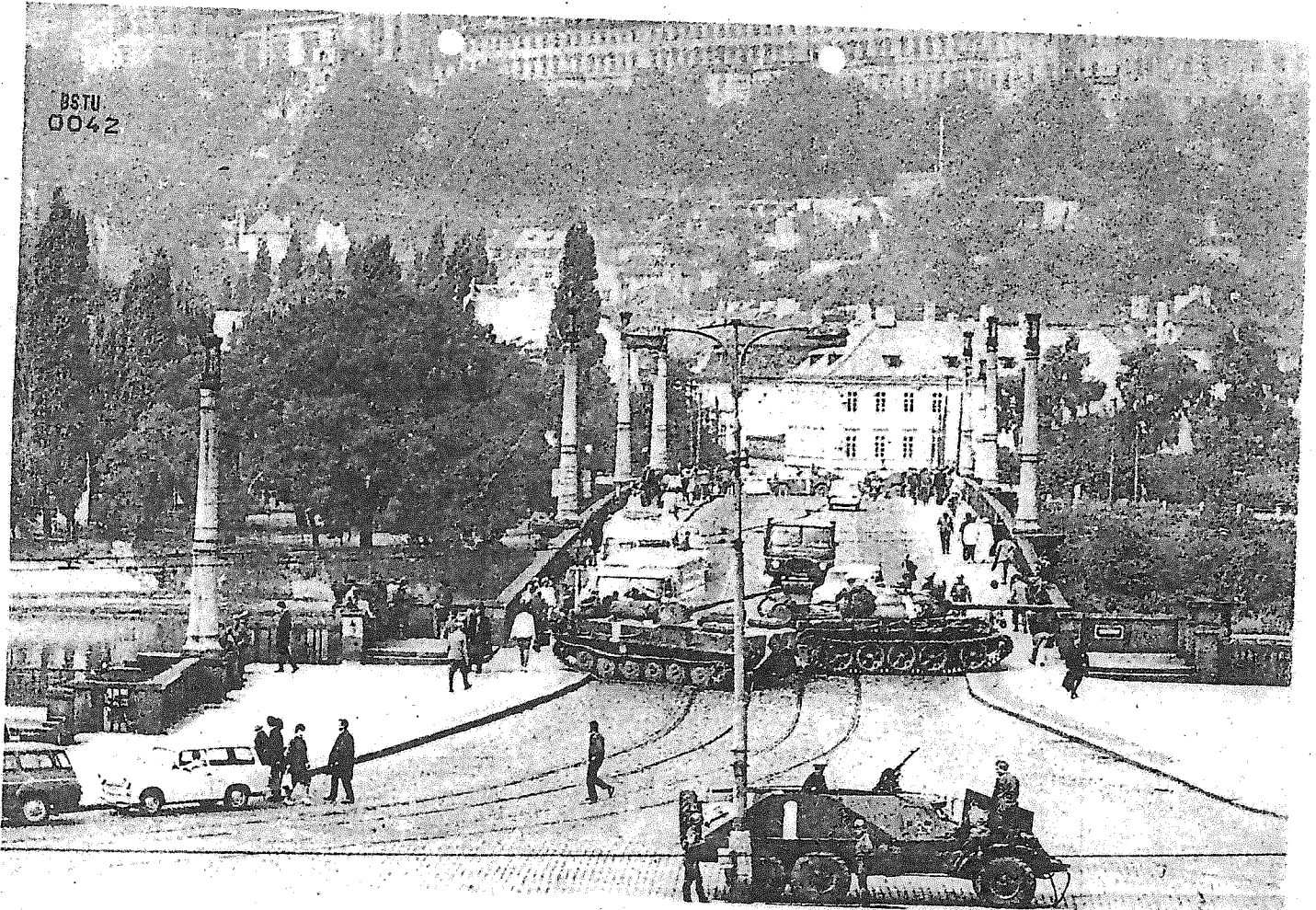
Žádáme kategoricky okamžitý odchod vojsk pěti států Varšavské smlouvy a plně respektování státní suverenity Československé socialistické republiky.

Vyzýváme všechny lid, aby se neuchyloval k násilným akcím proti okupačním vojskům, aby se nedal vyprovokovat různými silami, které si chtějí obstarat důkazy pro oprávněnost intervence a využít situace k samozvaným akcím.“

Z svolání mimořádné schůze Národního shromáždění ze dne 21. srpna 1968.

Nedejme si vzít správu svých věcí z vlastních rukou!
Neuznávejte jakékoliv rozhodnutí samozvanců, jímž „moc a vládu“ se pokusí proti vůli našeho lidu dát okupační síly!
Nevstupujte do žádných funkcí, které byly dříve svěřeny právoplatnými volbami lidem! Jedině oni mají mandát nás zastupovat!
Vzpomeňte si na osud kolaborantů za nacistické okupace!

SVĚT V OBRAZECH

III. zvláštní číslo 26. srpna 1968

JSME S VÁMI - BUĎTE S NÁMI!

83TU
0043

BSTU
0044

SVĚT
V OBRAZECH
III

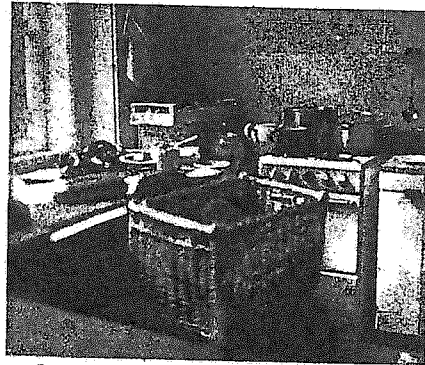
ČSSR POD

Rozdrcená „kontrarevoluce“?

Takto jednají poslanci v obsazené budově
Národního shromáždění.

Když přestane náš nejvyšší zákonodár-
ský sbor.

Už zbude posláncům chvílka na spaní ...

PÁSY TANKŮ

BSTU
0045

Prožíváme jedno z nejkatastrofálnějších nedorozumění dějin. Státy, vybavené nejen zbraněmi, ale také telefony, dálnopisy, vysílačkami, televízi, státy vyzbrojené také všemi do-
rozumivacími prostředky — nerozumí. Neslyší, nevidí, nechápu a nechťjí pochopit. Chovají se nepochopitelně.

Jsou dva možné výklady. Buďto jsou to imperialisté, ti co nás okupovali, nebo jde o tragédii vzniklou z jejich nesprávných a falešných informací. Stále ještě věřme druhé mož-
nosti ● Stále ještě věřme, že jde o omyl ● Spoluobčané! Ať tak či onak, jednu věc vidíme všichni jasně ● Nebezpečí tohoto světa není jen v atomových bombách, není jen u po-
sádek odpalovacích základen ● Nebezpečí tohoto světa je v nedostatku pravdivých informací! Pamatujte na to ● Trvejme na svobodě slova, na svobodných informacích ● Nejen
dnes, ale také ZITRA! Nebezpečí světa je v temnu. ● Tanky k nám přijely z temna.

Jungmannův pomník

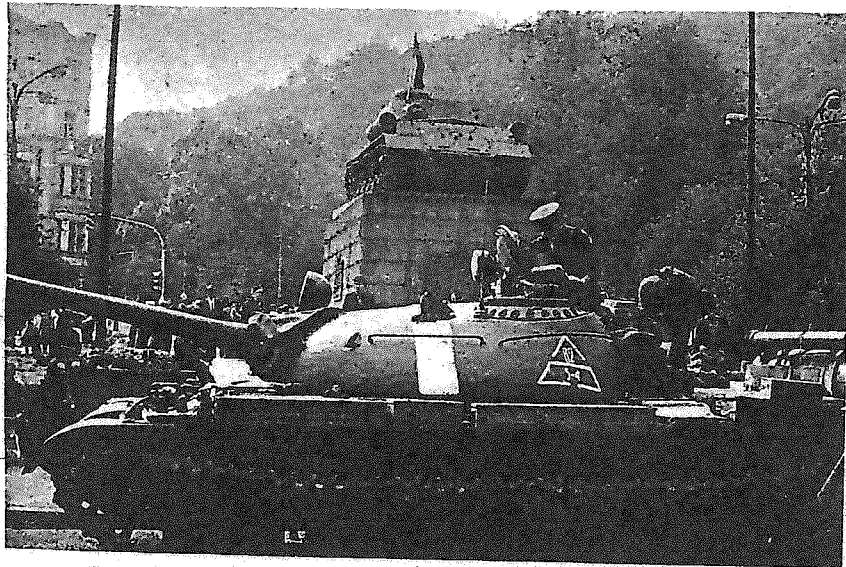

Socha spravedlnosti

Ve styku s okupanty a kolaboranty:

**NECHÁPU • NEROZUMÍM
• NEVĚŘÍM • NEVÍM • NEZNÁM • NEUMÍM
NEMÁM • NEPAMATUJI SE • NECHCI**

NEZRADÍM!

Dva tanky: osvoboditel a okupant

Proč? Počemu?

Dva snímky beze slov. Pro zapamatování!

SVĚT
V OBRAZECH
III

ČTENÁŘI, nevydáváme zvláštní čísla jako suvenýry — ale jako plakáty, letáky, jako noviny pravdy, jako důkaz, že jsme s vámi. Neschovávejte si je! Dávejte je dál, vyvěšujte, vylepujte!

KOLABORANTE!

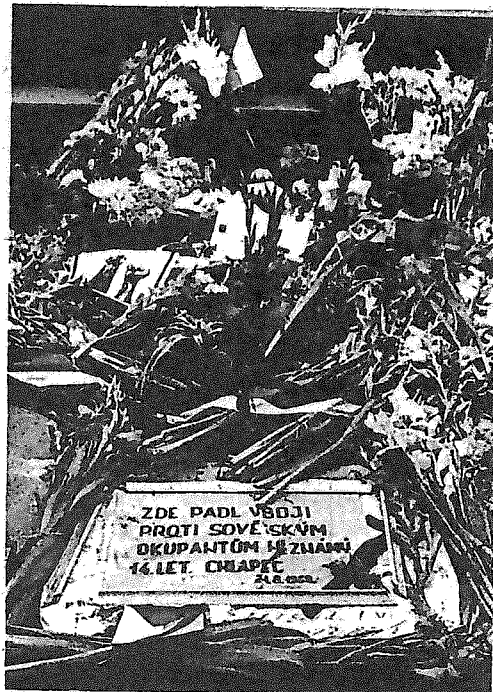
Leží v nemocnici Na Františku s prosířelou hlavou. Přivezl ho ráno, první ráno okupace, od budovy ÚV KSČ. Kulka mu prolétla mozkiem a jen šťastnou náhodou na místě nezabíla. Ale jaká je to, prosím vás, šťastná náhoda být jednoho dne na ulici svého města zasažen střelou cizího vojáka? Přezil tuhle náhodu, totiž — zatím ji přežil. Teď leží na posteli, přivázaný a se zafačovanou hlavou. Sestřička nad ním říká: „Je dobrý, teď už je docela dobrý. Pěkně lež, dneska dostaneš rohlík a mléko.“ Odpovídá jí nesrozumitelně, z hlubin poraněného mozku volá na fotoreportéra a zlobí se, když zhasíná světlo na stropě. Je daleko, strašně daleko ode všeho; od ulice, od tanků, i od samopalu, který ho kupodivu nezabil.

O pár pokojů dál leží žena; nikoho nechce vidět, nikoho nepřijímá. Její manžel jí omlouvá: — Je unavená, všera se jíž na všechno ptali, chce mít klid. Také ona prý může mluvit o štěstí. Jedna kulka jí prošla hrudníkem, druhá zasáhla jen lehce, třetí prostřelila už jenom šaty.

Sestry, které už tři noci nespaly doma, se ptají, co se děje ve městě. Nemocnice funguje normálně, zranění leží mezi běžnými pacienty. Ale okupace ohrozila i mnohé z těch „běžných“. Mluvili jsme se sestrou, která převázela v sanicce kyslíkové bomby pro nemocnici. Její opravdu na poslední chvíli, ale okupanti jsou zvyklí na své tempo, žádná přednost pro sanitku na mostě neplatí, a žádná kontrola se vozu s Červeným křížem neodpustila...

Máme mrtvé. Máme zraněné. Jsme také svědky neuvěřitelné situace, že se v noci na ulicích stříli po sanitkách a vyjít se nesmí ani na pomoc nemocným a raněným. Naše divná okupace má opravdu divné metody — v tomto případě se dá říci barbarské.

Kolaboranti, zrádci! Prohlédněte si snímky na této stránce. Ti mrtví a ranění, to jsou, to by byly vaše stupínky k moci!

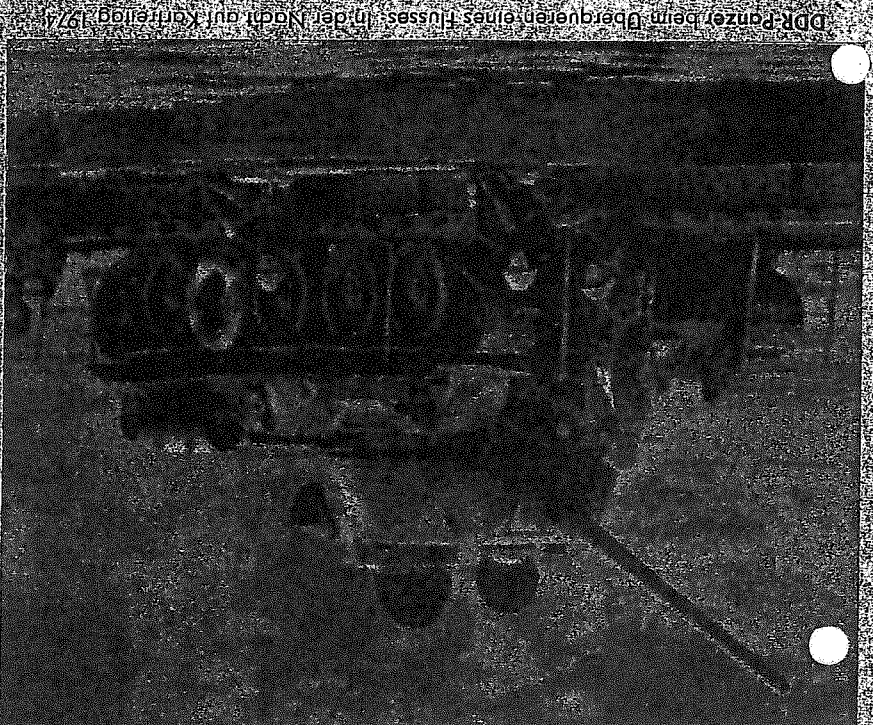

In der Nacht von Gründonnerstag auf Karfreitag 1974 überschritten 150 000 Mann der Nationalen Volksarmee die Grenze der Bundesrepublik. Luftlandebrigaden besetzten Bonn und die wichtigsten Grenzübergänge nach Frankreich, der Schweiz, Dänemark und den Benelux-Staaten.

Man darf annehmen, daß der militärische Teil der Aktion reibungslos abläuft. Nachdem Grenzschutz und Polizei festgestellt haben, daß die DDR mit überlegenen Verbänden angetroffen wird, das militärische Denken in sozialer Verteidigung liegt ein so ein- und angestrichelt wurde. Der Strategie der Bevölkerung durch Demonstrationen, Besetzung durch die Truppen der Luftlandebrigaden, daß der militärische Teil der Aktion reibungslos abläuft, kann man sich vorstellen. Man darf annehmen, daß der militärische Teil der Aktion reibungslos abläuft.

Die Kriegsziele der Verteidiger sind trotz der physischen Anwesenheit der Truppen die Besetzung eines demokratischen Landes durch die Truppen eines totalitären Regimes kann von außen kaum angegriffen werden, aber die Besetzung eines demokratischen Landes durch die Truppen eines totalitären Regimes kann von außen kaum angegriffen werden.

Die DDR vertut sich über ein stehendes Heer von etwa 209 000 Mann. Diese 209 000 Soldaten sind die einzigen, die wirklich verfügbare Truppe. Zusätzlich für die Okkupation herangezogen wird, muß damit gleichzeitig auch dem Produktionsprozeß in der DDR entgegen werden. Bei dem Apparat der Bundesrepublik schon eine Schattendruckerei anzubauen. Die zierlichsten Kräfte erfordern die sich für diese Aufgabe kaum freiwillig mel-

Die DDR vertut sich über ein stehendes Heer von etwa 209 000 Mann. Diese 209 000 Soldaten sind die einzigen, die wirklich verfügbare Truppe. Zusätzlich für die Okkupation herangezogen wird, muß damit gleichzeitig auch dem Produktionsprozeß in der DDR entgegen werden. Bei dem Apparat der Bundesrepublik schon eine Schattendruckerei anzubauen. Die zierlichsten Kräfte erfordern die sich für diese Aufgabe kaum freiwillig mel-

Die DDR vertut sich über ein stehendes Heer von etwa 209 000 Mann. Diese 209 000 Soldaten sind die einzigen, die wirklich verfügbare Truppe. Zusätzlich für die Okkupation herangezogen wird, muß damit gleichzeitig auch dem Produktionsprozeß in der DDR entgegen werden. Bei dem Apparat der Bundesrepublik schon eine Schattendruckerei anzubauen. Die zierlichsten Kräfte erfordern die sich für diese Aufgabe kaum freiwillig mel-

Planispiel eines DDR-Einmarsches in eine waffenlose Bundesrepublik / Von Dr. Theodor Ebert

BSTU
0176

Gr. 0.1 x 1

Video-Magnetbänder speichern Bild und Ton. Spannende Live-Szenen werden aufgezeichnet und sekundenschnell wiedergegeben. So kann der Fernsehzuschauer selber entscheiden: auf Tor, Abseits, Foul und Elfmeter.

Die 3 M und ihre Teams haben Erfahrung. Jahrzehntelange Forschung und Praxis begründeten den Ruf, der grösste und erfahrenste Hersteller von Magnetbändern zu sein. Und Teamwork führte zu bahnbrechenden Neuentwicklungen: zum ersten Magnetband für Fernsehaufzeichnungen beispielsweise. Zum ersten Computer-Band für die elektronische Datenverarbeitung und zu Instrumentation-Bändern für die elektronische Messtechnik.

Überall suchen deutsche und amerikanische Team-Partner nach besseren Lösungen. Teamwork ist daher bei uns tägliche Praxis. Das gilt besonders für die Zusammenarbeit von Deutschen und Amerikanern bei 3 M. Gerade diese Verbindung von Deutschen und Amerikanern ist fruchtbar bei uns - und lebendig dadurch, dass sie immer neue Ideen, Anregungen und Produkte bringt, die besser sind als das, was es vorher gab.

Und diese Verbindung soll so bleiben: dynamisch, neu, lebendig, mit immer wieder überraschenden Ergebnissen.

Das Team in der Schluss-Besprechung

3M
COMPANY

**Besser durch
deutsch-amerikanisches
Teamwork**

Stichwort 3 M Magnetische Produkte: 3 M produziert eine Vielzahl von Magnetbändern, -geräten und Zubehör. Unter dem Markennamen „Scotch“ liefern wir Computer-, Video- und Instrumentation-Bänder sowie diverse Tonband-Programme für den Amateurbereich.

Wir sagen Ihnen gern mehr über die Ergebnisse unserer deutsch-amerikanischen Teamarbeit.

3 M Company, Abt. MP 3, 4 Düsseldorf, Königsallee 106

Holland-Besitzer Seyß-Inquart*
Auf Zusammenarbeit angewiesen

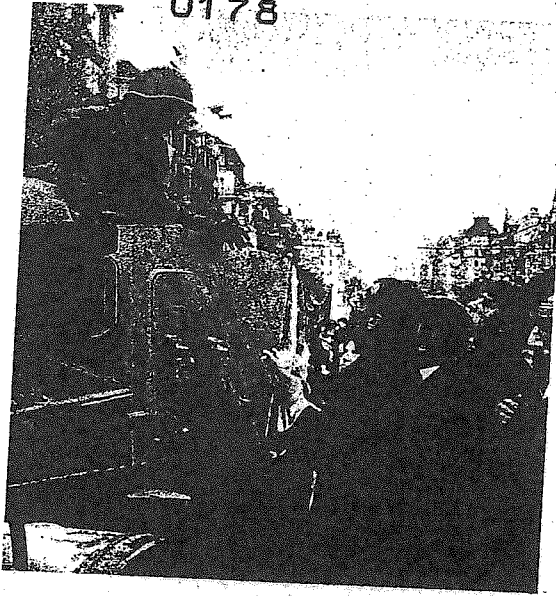
den würden. Auch ließen sich Vorbereitungen solchen Umfangs nicht geheimhalten, was wiederum zu innen- und außenpolitischen Komplikationen führen würde.

Die „Fünfte Kolonne“ und die „Quislinge“ wären wahrscheinlich wenig zahlreich und, wie die Erfahrung der deutschen Besatzungsregime im Zweiten Weltkrieg zeigt, für die gehobenen Stellungen, die ihnen nun angeboten werden könnten, meist nicht ausreichend qualifiziert. Als die deutsche Wehrmacht im Mai 1940 in die Niederlande einmarschierte, war Reichskommissar Seyß-Inquart auf die Zusammenarbeit der niederländischen Provinzbeamten angewiesen. „Er wußte, daß es im Grunde genommen unmöglich war, den bestehenden niederländischen Verwaltungsapparat zu ersetzen, und daß die ‚National-Socialistische Bewegung der Niederlande‘ (N.S.B.) nicht über genügend qualifizierte Mitglieder verfügte, die imstande gewesen wären, Verwaltungsposten zu übernehmen, wenn diese von einer großen Zahl von Beamten zu gleicher Zeit geräumt würden“ (Werner Warmbrunn). Entscheidend dürfte letzten Endes die Zahl und die Qualität der Kollaborateure sein. Einen Erdbeben von Kollaboration zu verhindern ist eine der Hauptaufgaben der sozialen Verteidigung.

In ihrem politischen Programm werden die Eindringlinge einerseits an die gesamtdeutsche Gesinnung zu appellieren und andererseits sich als Freunde des Volkes und Feinde der Kapitalisten und Faschisten vorzustellen suchen. Es ist anzunehmen, daß die Propagandisten der Besatzungsmacht alles tun würden, um das bisherige Führungspersonal politisch und moralisch zu diffamieren.

Einen Teil des Führungspersonals müßten sie aber durch Einschüchterung vorläufig für die Kollaboration zu gewinnen versuchen, um sie dann erst

* Mit holländischen Polizeioffizieren (1941).

Prager Diskutanten, Besatzer

„Fraternisiere mit einzelnen Feinden...

nach und nach gegen linientreue Genossen auszutauschen.

Wie lautet die Antwort der Verteidiger auf den Herrschaftsanspruch der Besatzungsmacht und ihrer Helfer? Die Forschungen auf dem Gebiet der sozialen Verteidigung stecken noch in den Anfängen. Es wäre eine der Sache schädliche Anmaßung, wenn ich hier jetzt einen Verteidigungsplan vorlegen wollte. Die Vorarbeiten in den Sammelbänden „Civilian Defence, An Introduction“ und „The Strategy of Civilian Defence—Non-violent Resistance to Aggression“ ermöglichen jedoch die Aufstellung von fünf Grundregeln für die Verteidigung der Bundesrepublik gegen eine Besetzung, die ihre politische und soziale Verfassung in totalitärem Sinne ändern will.

Regel 1: Lasse dich nicht einschüchtern, sondern entschlief dich zur dynamischen Weiterarbeit ohne Kollaboration!

Die erste Aufgabe der Verteidiger ist, die Aggressoren und ihre Helfer darüber aufzuklären, daß sie in ihrem Glauben, Herr im Lande zu sein, auf dem Holzwege sind. Diese Aufgabe ergibt sich aus der Umkehrung einer Überlegung Adolf Hitlers über die Strategie erfolgreicher Besatzungspolitik: „Die Beherrschung der Menschen in den unterworfenen Gebieten ist, ich möchte geradezu sagen, ein psychologisches Problem. Es ist nicht so, daß man sie nur mit Gewalt allein beherrschen kann. Gewiß, die Gewalt ist das Entscheidende, aber ebenso wichtig ist, ich möchte sagen, dieses psychologische Etwas, das der Tierbändiger auch benötigt, um seiner Tiere Herr zu werden. Sie müssen die Überzeugung besitzen, daß wir Sieger sind.“

Wenn die Verteidiger der Besatzungsmacht klarmachen wollen, daß sie vom Gegenteil überzeugt sind, werden sie die Anordnungen der Ag-

* Junge Slowaken entfernen Straßenschilder in Preßburg, um Sowjet-Besatzern und Verhaftungskommandos die Orientierung in der Stadt zu erschweren.

gressoren ignorieren und genau so handeln, wie sie es bisher auch für richtig gehalten haben. Verhängt die Besatzungsmacht eine Ausgangssperre, mißachtet man sie. Die Kommunikationsmittel fahren mit ihrer Berichterstattung fort und rufen die Bevölkerung zum Widerstand auf. Die Verwaltung, Handel und Industrie, Schulen und Universitäten arbeiten weiter und stellen sich auf Widerstandsmaßnahmen ein.

Durch diese dynamische Weiterarbeit soll die Besatzungsmacht gezwungen werden, überall und jederzeit mit der Waffe präsent zu sein. In der Konfrontation mit den Widerstandskämpfern an deren Arbeitsplätzen soll sie gezwungen werden, entweder die Verteidiger mit Gewalt zu entfernen oder sie gewähren zu lassen. Ein einigermaßen geschlossener Widerstand, der nicht unbedingt alle Bevölkerungskreise umfassen müßte, würde die Aggressoren vor kaum zu bewältigende organisatorische Probleme stellen. Wenn man es überspitzt formuliert, dann benötigt die Besatzungsmacht nicht „einen Leutnant und zehn Mann“, sondern für jeden Bürger einen Soldaten, der ihn bei der Arbeit kontrolliert...

Dies ist eine Übertreibung, aber sie mag auf ein wichtiges quantitatives Problem hinweisen, das sich einer Besatzungsmacht stellt, wenn der zivile Widerstand von großen Teilen der Bevölkerung getragen wird. Wieviel Okkupanten kann sie maximal aus ihrer eigenen Bevölkerung abziehen? Welches Verhältnis von Okkupanten zu Okkupierten wäre erforderlich, um eine Strategie der dynamischen Weiterarbeit einigermaßen wirkungsvoll konterkarieren zu können?

Es ist denkbar, daß die DDR vielleicht 500 000 Mann und weitere 50 000 zivile Funktionäre in die Bundesrepublik als Okkupationsmacht

Preßburger Widerständler*
... und laß dich nicht einschüchtern“

senden könnte — in der Hoffnung, daß der westdeutsche Widerstand bald zum Erliegen kommen würde. Eine Steigerung dieser Zahl wäre kurzfristig kaum möglich. Bei einer Okkupationsmacht von 550 000 Mann käme auf 100 Bundesbürger ein Okkupant. Wenn die Strategie der dynamischen Weiterarbeit selbst dann noch funktionsfähig wäre, wenn auf 100 Okkupierte zwei oder mehr Okkupanten kämen, hätte ein Staat mit einer Bevölkerungszahl wie die DDR von vornherein wenig Aussicht, sich gegen die Verteidiger durchzusetzen.

„Dynamisch“ müßte die Weiterarbeit sein, da die Verteidiger die Aufgaben liquidierter Widerstandskämpfer übernehmen und bei neu auftauchenden Schwierigkeiten im Sinne der freiheitlichen Traditionen auch neue soziale Rollen improvisieren müßten. Für besonders exponierte, funktionswichtige Positionen muß eine Kette von Ersatzleuten oder ein Widerstandsrat bereitstehen.

Bei der Planung sozialer Verteidigungsmaßnahmen kann nicht angenommen werden, daß die Aggressoren vor Massenverhaftungen und Liquidationen zurückschrecken werden. Es darf aber als wahrscheinlich angenommen werden, daß die Unterdrückungsfähigkeit der Aggressoren ihre Grenzen hat und daß ihnen diese Grenzen durch den organisierten zivilen Widerstand zum Bewußtsein gebracht werden können, bevor sie praktisch erreicht wurden.

Auch die Massenvernichtung von Menschen — sofern sie selektierend erfolgt — kann den Aggressoren vor organisatorisch nicht zu bewältigende Probleme stellen. Hannah Arendt kam in ihrer Untersuchung der „Endlösung“ zu dem Ergebnis: „Daß er (Eichmann) die jüdischen Funktionäre... dazu bewegen konnte, mitzuarbeiten, war das A und O seiner Verhandlungskünste... Ohne diese Hilfe bei Verwaltungs- und Polizeimaßnahmen — die endgültige Festnahme der Juden in Berlin lag... ausschließlich in den Händen von jüdischer Polizei — wäre entweder das völlige Chaos ausgebrochen oder man hätte mehr deutsche Arbeitskräfte heranziehen müssen, als man zu diesem Zweck einsetzen konnte.“

Arendt zitiert in diesem Zusammenhang Robert Pendorf, der gleichfalls auf einige quantitative Probleme hinweist, die sich aus einem jüdischen Widerstand ergeben hätten. „Ob Widerstand oder auch nur die Weigerung mitzumachen etwas genützt hätten, steht dahin. Ganz ohne Zweifel aber wäre es ohne die Mitarbeit der Opfer schwerlich möglich gewesen, daß wenige tausend Menschen, von denen die meisten obendrein in Büros saßen, viele Hunderttausende andere Menschen vernichteten... Auf dem ganzen Weg in den Tod bekamen die polnischen Juden kaum mehr als eine Handvoll Deutsche zu sehen.“

Wie viele Juden hätten gerettet werden können, wenn die Judenräte die Zusammenarbeit verweigert hätten? Arendt zitiert Pinchas Freudiger, prominentes Mitglied eines Judenrates, der sich gegen die Anschuldigung

der Zusammenarbeit zu verwehren suchte: „Hier (beim Eichmann-Prozeß) gibt es Leute, die sagen, daß niemand ihnen geraten hat zu fliehen. Aber von den Leuten, die geflohen sind, wurden 50 Prozent wieder eingefangen und getötet!“ Von denen, die nicht zu fliehen suchten, wurden aber 99 Prozent getötet. „Freudigers Rechnung ist natürlich eine leere Schätzung, aber man wird doch nachdenklich, wenn man sieht, daß sie mit annähernd exakten Zahlen übereinstimmt... In Holland nämlich, wo der Joodsche Rad sehr rasch wie alle anderen holländischen Behörden zu einem ‚Werkzeug der Nazis‘ wurde, sind insgesamt 103 000 Juden auf die übliche Weise, also unter Mitarbeit des Judenrates, deportiert worden. Von ihnen sind 519 übriggeblieben. Hingegen sind von den 20 000 bis 25 000 Juden, die sich dem Zugriff der Nazis, und das hieß auch des Judenrates, entzogen und untertauch-

Taktik des „Einigeln sozialer Subsysteme“ eine möglichst große Erfolgchance zu geben, müßten darum auch aus verteidigungspolitischen Erwägungen gewisse Forderungen der Gewerkschaften und der Studenten nach der Mitbestimmung erfüllt und in anderen gesellschaftlichen Bereichen geweckt werden. Quisling ist vor allem deswegen gescheitert, weil er seine Idee des Führerprinzips für eine soziale Realität in Norwegen hielt. Man verteidigt sich gegen den „demokratischen Zentralismus“ der Kommunisten am besten, indem man die „partizipierende Demokratie“ schafft. Es gibt hierfür in der Bundesrepublik wichtige Ansätze, aber im Moment ist sie nur bedingt verteidigungsbereit und unbedingt demokratisierungsbedürftig.

Regel 2: Lasse dich nicht gegen deine Mitbürger ausspielen, sondern solidarisiere dich mit ihnen!

Die kommunistische Besatzungsmacht muß nach ihrem ideologischen

dere nicht aus; da die Widerstandskämpfer für den Gleichheitsgrundsatz und das Recht auf freie Meinungsäußerung eintreten, wäre es fatal, aus taktischen Gründen sich an die Denkschablonen der Besatzungsmacht anzupassen.

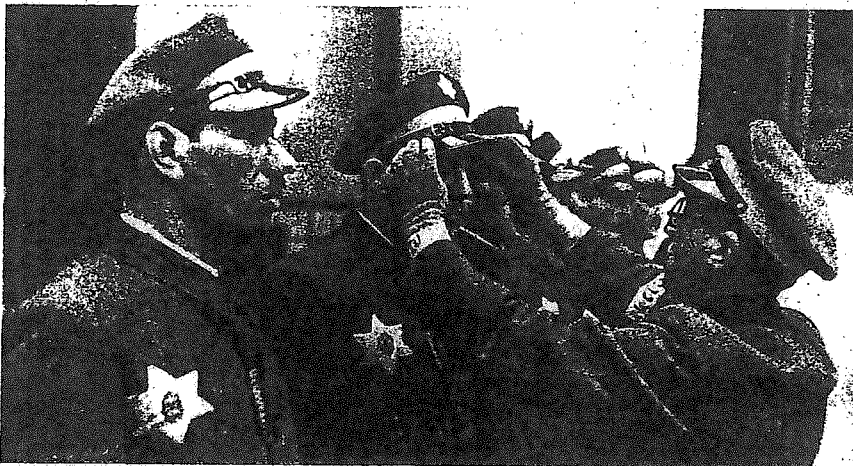
Regel 3: Warte nicht die nächste Maßnahme des Gegners ab, sondern suche die Konfrontation durch gegenoffensive direkte Aktionen!

Die Aggressoren haben bei der Besetzung des Landes zunächst die Initiative. Diese muß ihnen von den Verteidigern wieder genommen werden. Dazu müssen diese ihre eigenen politischen Vorstellungen und Forderungen an die Aggressoren direkt herantragen durch Demonstrationen und durch das gewaltfreie Vorgehen gegen Positionen, in denen sich die Okkupationsmacht festsetzen konnte. Zu denken ist hier an das Eindringen in Rathäuser und Zeitungen, die Belagerung von Gefängnissen und Konzentrationslagern, den Einmarsch Unbewaffneter in die DDR.

Es wird nicht erwartet, daß jede dieser Aktionen ihr angegebenes Ziel erreicht; es ist schon ein Erfolg der Verteidiger, wenn sie die Besatzungsmacht an einem Ort, einem Zeitpunkt und in einer Angelegenheit ihrer Wahl in eine Konfrontation und dann zu einer öffentlichen Unterdrückungsaktion oder schließlich zum Nachgeben zwingen können. Wenn die Widerstandsfrent abbröckeln sollte, das heißt, wenn Teile der Bevölkerung sich durch Terrormaßnahmen einschüchtern und zu einer gewissen Anpassung und zur Zusammenarbeit zwingen lassen, können direkte Aktionen von Widerstandskadern den Kampfegeist neu beleben und dem Gegner das Tempo des Vorgehens diktieren.

Bringen die Verteidiger die Kraft zur Wiederholung auf, können so provozierende direkte Aktionen auf die Okkupationsmacht eine entmutigende Wirkung ausüben, wenn diese hoffte, durch exemplarischen Terror eine Kettenreaktion der Einschüchterung Unterwerfung auszuüben. Man darf annehmen, daß die Okkupationsmacht ihren Maßnahmen Überlegungen zugrunde legen wird, wie wir sie in Machiavellis Fürstenspiegel formuliert finden, und daß sie die Situation neu überdenken wird, wenn ihre Kalkulation nicht aufgeht. „Viel kommt darauf an, ob man von der Grausamkeit einen guten oder schlechten Gebrauch macht. Unter einem guten Gebrauch — wenn irgend von etwas Schlechtem etwas Gutes gesagt werden kann — verstehe ich jene Mittel, von denen man nur ein einziges Mal Gebrauch macht und dies, um sich Sicherheit zu verschaffen und den Nutzen der Untertanen zu mehren; man darf sich aber nicht darin einrichten. Schlecht angewandte Grausamkeiten sind jene, die im kleinen beginnen, aber sich in dem Augenblick steigern, wo sie aufhören sollten“ (Machiavelli).

Regel 4: Sieh in der Besatzungsmacht keinen geschlossenen Block von Feinden, sondern trage durch Frater-

Jüdische Ghetto-Polizei: Hätte Ungehorsam Tausende gerettet?

ten, immerhin 10 000 am Leben geblieben.“

Es wäre jedoch unrealistisch, wenn man nicht auch damit rechnen würde, daß es den Aggressoren gelingt, in einigen gesellschaftlichen Bereichen eine Zusammenarbeit zu erzwingen. So hat Wolfgang Sternstein am Beispiel des Ruhrkampfes nachgewiesen, daß eine gewisse Zusammenarbeit mit der Besatzungsmacht der Bevölkerung unnötige Leiden ersparen und eine vorzeitige Brutalisierung des Gegners vermeiden kann — ohne daß dadurch entscheidende Zugeständnisse gemacht würden. Er empfiehlt die Zusammenarbeit zur Regelung der Verpflegung und Unterbringung der Truppen.

Entscheidend ist, daß Betriebe und Behörden bei ihren Verhandlungen selbstbestimmte Handlungseinheiten, autonome Subsysteme, bleiben; das heißt, der Usurpator darf möglichst wenig interne Information erhalten und seine Vertreter dürfen nicht als Vorgesetzte akzeptiert werden. Die Autonomie eines solchen Subsystems ist am ehesten zu wahren, wenn in ihm eine weitgehende Teilnahme aller seiner Mitglieder am Willensbildungsprozeß gewährleistet ist. Um dieser

Selbstverständnis als Befreier und Freund eines Teils des Volkes, also der Arbeiter und der progressiven Intelligenz, auftreten. Auf der Ebene der psychologischen Kriegführung ist es nun entscheidend, daß diese Bevölkerungsgruppen, welche die Besatzungsmacht zu ihren (potentiellen) Anhängern zählt, sich mit den offiziellen Gegnern der Besatzungsmacht solidarisch erklären oder doch zumindest nicht im Bunde mit der Besatzungsmacht ihre alten innenpolitischen Gegner bekämpfen.

Solche Solidarisierungsaktionen sollen die Besatzungsmacht zwingen, nachzugeben oder mit offener Gewalt gegen diejenigen vorzugehen, zu deren angeblichem Besten sie die Invasion unternommen haben. Es gibt kein Regime ohne irgendeine idealistische Rechtfertigung seines Handelns; an dieser ideologischen Achillesferse muß man es zu treffen suchen. Darum wäre es im Falle einer Okkupation durch ein kommunistisches Regime vermutlich wirksamer, bei einer Widerstandsaktion auf die Beteiligung von Arbeitern als auf diejenige von Pfarrern oder christlichen Jugendbünden hinzuweisen. Das eine schließt aber das an-

nisieren den Widerstand in deren eigene Reihen!

Je mehr Besatzungspersonal der Widerstand zu binden vermag, desto geringer sind die Möglichkeiten der Besatzungsmacht, nur besonders zuverlässige Truppen und Funktionäre in das besetzte Land zu senden. In der DDR wird bislang die geringe Zuverlässigkeit der Truppen durch ein ausgeklügeltes System von Kontrollen ausgeglichen. Wenn die Verteidiger aber einer Strategie der dynamischen Weiterarbeit folgen, bedeutet dies, daß die Besatzungsmacht ihre Truppen nicht in geschlossenen großen Verbänden einsetzen kann, sondern sie in kleine Gruppen aufteilen muß. Bei solchen Konfrontationen mit kleinen Gruppen bestehen nun günstige Voraussetzungen dafür, den Truppen der Besatzungsmacht den eigenen politischen Standpunkt zu erklären und sie zur zögernden Ausführung, zur Umgehung oder zur Mißachtung ihrer Befehle zu veranlassen.

Wenn die Verteidiger durch die „dynamische Weiterarbeit ohne Kollaboration“ und „gegenoffensive direkte Aktionen“, an denen sich Hunderttausende beteiligen, die Initiative zurückgewonnen haben, können mit Aussicht auf Erfolg auch die Besatzungstruppen zur Meuterei aufgerufen werden, und es ist auch anzunehmen, daß die oppositionellen Fraktionen im Herkunftsland der Okkupationsmacht die Regierung unter Druck zu setzen beginnen.

Der ungarische Aufstand von 1956 bietet einige instruktive Beispiele für die Meuterei von Truppen und Polizei. Mit Ausnahme des verhafteten ungarischen Staatssicherheitsdienstes (AVO) gingen große Teile der ungarischen Polizei und Armee frühzeitig zu den Aufständischen über. Bezeichnend ist eine Konfrontation zwischen Aufständischen und Einheiten der Armee, als diese am 23. Oktober den Befehl erhielten, die AVO zu unterstützen und gegen die Demonstranten vorzugehen: „Ungefähr um 10 Uhr abends wurde eine Gruppe Soldaten der regulären

Juden-Razzia in Holland (1941): Grenzen der Grausamkeit?

Armee als Verstärkung eingesetzt. Sie wurden von der Menge aufgehalten. Ein alter Arbeiter sprang auf einen Lastwagen und rezitierte ein berühmtes Gedicht: „Schieß nicht, mein Sohn, denn auch ich werde in der Menge stehen.“ Die Soldaten sahen ihre Offiziere an und sprangen nach einem Augenblick des Zögerns von dem Lastwagen und schlossen sich den Kämpfenden an“ (Sonderausschuß der Vereinten Nationen: „Der Volksaufstand in Ungarn. Untersuchungen, Dokumente, Schlußfolgerungen“).

Auch russische Soldaten haben mit den ungarischen Aufständischen fraternisiert; es handelte sich hier um die seit längerer Zeit in Ungarn stationierten Truppenteile:

„Gegen 8.30 Uhr morgens hatten sich am Donnerstag, dem 25. Oktober, etwa 800 Menschen in der Nähe des Hotels Astoria versammelt. Sie schwenkten ungarische Fahnen und schickten sich an, zum Parlamentsgebäude zu ziehen, als drei sowjetische Panzer, die am Westbahnhof standen, aus 300 Meter Entfernung das Feuer eröffneten. Die Menge zog sich in die Seitenstraßen zurück, und einige kehrten nach dem Hotel Astoria um. Dort standen sechs bis acht sowjetische Panzer und Militärlastwagen. Die Besatzung der Panzer unterhielt sich freundlich mit den Menschen auf der Straße, die sie gefragt hatten, warum sowjetische Truppen auf friedliche Demonstranten schossen. Nach einem Gespräch von etwa einer Stunde sagte die Besatzung des einen Panzers, sie hätten das Gefühl, die Forderungen der Demonstranten seien gerechtfertigt und sie sollten nur zum Parlamentsgebäude gehen und verlangen, daß Gerö und die anderen Stalinisten aus der Regierung ausgeschlossen würden. Die Panzer wurden dann mit den ungarischen Farben geschmückt, und einige Demonstranten kletterten mit der Besatzung hinauf... Von den Türmen der Panzer wehten die Fahnen. Die Menge war unbewaffnet.“

Wenn man diese Erfahrungen auf das Szenario einer Okkupation der Bundesrepublik durch Truppen der DDR überträgt, erscheint folgende Entwicklung im Bereich des Möglichen: Nachdem der Widerstand infolge der Osterfeiertage nicht sofort in

Schwung gekommen war, hat sich das Kampfgeschehen in der Woche nach Ostern durch dynamische Weiterarbeit und direkte Aktionen auf der einen Seite und Massenverhaftungen von Politikern, Journalisten, Industriemagnaten und Gewerkschaftsführern und Terroraktionen gegen Demonstranten auf der anderen Seite so zugespitzt, daß eine große Gegenoffensive der Verteidiger möglich wird.

Das Schwergewicht des Widerstands wird von der Weiterarbeit auf die direkte Aktion verlagert, das heißt, ein Generalstreik wird ausgerufen, Massendemonstrationen durchgeführt und je nachdem, ob der Aufruf zum Generalstreik in der DDR aufgegriffen wird oder nicht, auch ein Marsch auf Leipzig oder Berlin angekündigt, wenn man die ehemalige Hauptstadt Deutschlands wegen ihres Sonderstatus nicht aus dem Kampfgeschehen heraushalten will. In einer solchen Situation sind auch ausgedehnte Meutereien in der Nationalen Volksarmee wahrscheinlich.

Dies wäre eine die dramatische Zuspitzung anstrebende, auf eine rasche Entscheidung drängende Strategie; aber auch eine Strategie des hinhaltenen Widerstands, der das Besatzungsregime einer konstanten seelischen, wirtschaftlichen und personalpolitischen Belastung aussetzt, könnte zum Erfolg führen, und dies vielleicht sogar mit geringeren Opfern und ohne das Risiko eines spektakulären und demoralisierenden Versagens der Widerstandskämpfer.

Welche Strategie und welche Kampfmaßnahmen in bestimmten Fällen am erfolgversprechendsten sind, wurde bis jetzt nicht geprüft, und es scheint nur wenig sinnvoll, ohne solche Vorstudien mit Vehemenz die eine oder andere Strategie zu vertreten. Hier ging es nur darum, einmal zu veranschaulichen, welche Möglichkeiten die Verteidiger überhaupt haben. Für einen erfolgreichen Abschluß der Verteidigungskampagne dürfte außerdem die außenpolitische diplomatische Absicherung der Lösungsvorschläge und die Beachtung einer letzten Regel von entscheidender Wichtigkeit sein.

Regel 5: *Strebe nicht die Demütigung oder Bestrafung des Gegners an,*

Ungarn auf Sowjet-Panzer (1956)
Chancen der Gewaltlosigkeit?

BSTU
018

sondern lasse ihn das Gesicht wahren, und biete ihm eine gesicherte Position!

Für den erfolgreichen Abschluß der sozialen Verteidigung gibt es vor allem zwei Möglichkeiten. Entweder die Okkupationsmacht zieht einfach wieder ab, oder es kommt während der Besatzungszeit zu einem Führungswechsel im Staate der Aggressoren, welcher dann den Verteidigern ein Abkommen über den Abzug der Truppen ermöglicht.

Muß eine auswärtige Macht erkennen, daß ihre Kriegsziele durch die Okkupation nicht zu erreichen sind, fällt den Verteidigern eine mehr psychologisch-taktische Aufgabe zu. Der zivile Widerstand führt unvermeidlich zu einer Frustration der Okkupationsmacht. Soll sich diese Frustration nun nicht in immer aggressiveren Unterdrückungsaktionen entladen, muß die zur Aggression führende Erregung reduziert werden. Dem Gegner muß etwas angeboten werden, das seine Prestigeprävention einigermaßen befligt...

Wenn die Verteidiger ihr Ziel mit möglichst geringen Opfern erreichen wollen, werden sie danach trachten, die Okkupationsmacht das Gesicht wahren zu lassen. Ähnliche Überlegungen wurden auch schon von Militärstrategen angestellt. So schreibt Capt. B. H. Liddell Hart: „Wenn die beiden kämpfenden Parteien einander so ebenbürtig sind, daß es kaum eine Chance für eine von ihnen gibt, innerhalb kurzer Zeit erfolgreich zu sein, handelt der Politiker klug, wenn er einiges von der Psychologie der Strategie lernt. Es ist ein elementares Prinzip der Strategie, daß man einem Gegner in einer nur mit schweren Verlusten zu überwindenden, gut ausgebauten Stellung immer einen Rückzugsweg offenlassen sollte. Das jedenfalls ist der schnellste Weg, seinen Widerstand zu lockern. Es sollte darum gleichermaßen ein Prinzip der Politik sein, ganz besonders auch im Krieg, dem Gegner eine Brücke zu bauen.“

In der sozialen Verteidigung besteht dieser „Rückzugsweg“ darin, daß man es dem Gegner offenläßt, sich in eine neue soziale Rolle zu begeben. Den Gegner das Gesicht wahren zu lassen heißt, den Konflikt nicht personalisieren... Das Ziel der Verteidiger kann es darum nicht sein, den Gegner zu demütigen, sondern ihm einsichtig zu machen, wieviel er selbst gewinnt, wenn er sein Verhalten ändert.

In dem hier angenommenen Szenario einer Besetzung der Bundesrepublik durch die DDR könnte der einfache Rückzug der ostdeutschen Truppen vom Territorium der Bundesrepublik nur als Teilerfolg der Verteidiger beurteilt werden. Das Ziel müßte ein Regierungswechsel sein, der zu einer spürbaren Liberalisierung führt, oder aber ein Volksaufstand. Sollte es parallel zu der sozialen Verteidigung der Bundesrepublik zu einem Volksaufstand in der DDR kommen, müßte vermieden werden, daß die SED-Spitzenfunktionäre und ein Rest von loyalen Einheiten der Armee und des

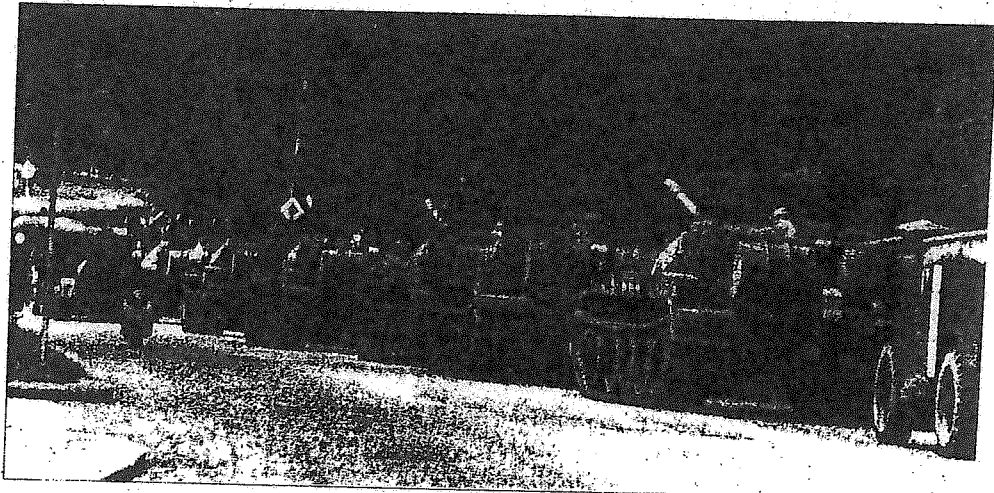
Staatssicherheitsdienstes (SSD) sich auf einen Durchhaltestandpunkt versteifen würden. Auch diesem Personenkreis müßte darum seine persönliche Sicherheit garantiert und Straffreiheit, Pensionierung und die Möglichkeit der Beteiligung am demokratischen Willensbildungsprozeß zugesichert werden.

Werden diese Regeln beachtet, dürfte es nicht völlig abwegig sein, das Szenario mit der schließlichen Wiedervereinigung der beiden Teile Deutschlands und der Durchführung freier Wahlen abzuschließen.

Das Ziel des Szenarios war es nicht, alle möglichen oder auch nur eine besonders wahrscheinliche Situation durchzuspielen; hier sollten nur der Diskussion um die Funktionsweise der sozialen Verteidigung einige konkrete Anhaltspunkte gegeben werden.

Wenn das hier angenommene Verhalten der zivilen Verteidiger oder auch der internationale Rahmen des

laboration“ und die „gegenoffensiven direkten Aktionen“ gelingen nicht spontan. Sie bedürfen der Organisation und der praktischen Einübung. Ist eine ernste Bedrohung vorhanden, wird die Vorbereitung auf die soziale Verteidigung wahrscheinlich nicht nur eine gewisse Umstellung der Erziehung in der Schule und der Ausbildung an der Universität erfordern, sondern auch das Gruppentraining und eventuell größere manöverartige Übungen in einzelnen Behörden, Betrieben oder ganzen Städten. Ohne die Basis einer partizipierenden, sozialen Demokratie sind solche organisatorischen, vom Gesetzgeber eventuell erzwungenen Verteidigungsvorbereitungen jedoch nicht erfolgversprechend. Der Augenblick der Invasion oder des Staatsstreiks ist der Moment der Wahrheit, in dem sich zeigt, ob eine Demokratie tatsächlich existiert oder ob es sich um einen autoritären Staat mit einer demokratischen Ideologie handelt, dessen Führung sich beliebig austauschen

Sowjetische Panzer-Kolonne: Abzug nach Zusicherung von Pensionen

Szenarios unwahrscheinlich wirkten, liegt dies zum einen daran, daß hier die Probleme der Außenpolitik eines umgerüsteten Staates nicht erörtert werden konnten, und zum anderen daran, daß hier soziale und organisatorische Vorbereitungen auf die soziale Verteidigung angenommen wurden, über deren Form und Umfang hier nur einige Andeutungen gemacht werden konnten.

In dem oben entwickelten Szenario wurden auf Seiten der Verteidiger folgende Voraussetzungen als gegeben angenommen:

1. Die Bundesrepublik ist eine partizipierende Demokratie, in der die Bürger nicht manipuliert werden, sondern am politischen Willensbildungsprozeß teilnehmen. Diese Teilnahme hat ihre materiellen Anreize und Konsequenzen. Eine partizipierende Demokratie ist darum auch eine soziale Demokratie.

2. Der Gesetzgeber hat Vorbereitungen für die soziale Verteidigung getroffen. Die oben vorgeschlagene „dynamische Weiterarbeit ohne Kol-

läßt. Die soziale Verteidigung ist im Ernstfall ein plébiscite de tous les jours im Gesamtsystem und allen seinen Subsystemen.

Die Erfüllung dieser beiden Voraussetzungen, also die weitere Demokratisierung der Bundesrepublik und die Ausbildung der Bevölkerung im zivilen Widerstand, scheint mir möglich — und nicht nur unter dem Gesichtspunkt der Sicherheit nützlich zu sein. Bei der Demokratisierung versteht sich dies von selbst; ich nehme aber auch an, daß von der Ausbildung in der gewaltfreien Aktion wichtige kulturelle Impulse ausgehen würden.

Robert Jungk hat vor einigen Jahren einmal gesagt: „Die Chance, daß Deutschland ein Pionier des Friedens werde, eine moralische Großmacht, ist bisher vertan worden.“ Ich vermute, durch die Umrüstung auf soziale Verteidigung würde die Bundesrepublik ein solcher Pionier und nicht nur eine moralische Großmacht, sondern auch in sicherheitspolitischer Hinsicht ein solch mächtiger Staat, daß ihn anzugreifen ein großes Risiko bedeuten würde.

VERTEIDIGUNG

GEWALTLOSIGKEIT

Deutsches Modell

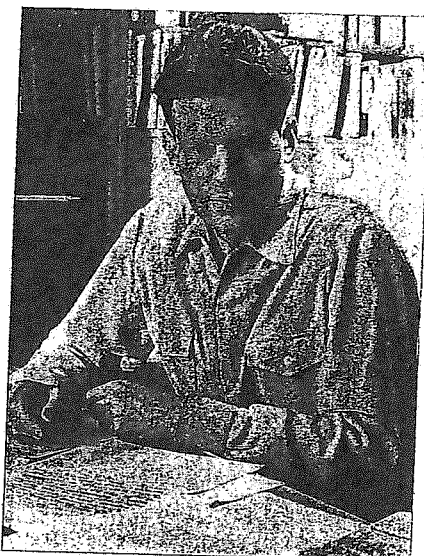
Doktor Theodor Ebert, Politikwissenschaftler und Assistent am Berliner Otto-Suhr-Institut, verfolgte die ZDF-Sendung „Themen des Tages“. Auf dem Schirm demonstrierten und agierten waffenlose Prager Bürger gegen Sowjet-Soldaten. Nicht ohne wissenschaftliche Genugtuung beobachtete Ebert, daß die Tschechen sich genau oder fast genauso verhielten, wie er es vor Jahresfrist in einem Denkspiel über „civilian defence“ entworfen hatte. Ebert heute: „Die Tschechen und Slowaken haben sich spontan kaum anders verhalten, als ich ihnen hätte raten können.“

Sein pazifistisches Verteidigungsmodell hatte Ebert Mitte September vorigen Jahres in einem Saal der Sektion Physik der Universität München dargelegt — im Rahmen einer Arbeitstagung der Vereinigung Deutscher Wissenschaftler (VDW), zu deren Teilnehmern und Referenten unter anderem der Münchner Physiker Professor Klaus Gottstein, der Hamburger Philosoph Professor Carl Friedrich Freiherr von Weizsäcker, der einstige Richter am Bundesverfassungsgericht Professor Martin Drath, britische und norwegische Gelehrte gehörten. Thema der Tagung war „civilian defence“, Eberts abenteuerliches Spezialthema: der Ablauf eines Einmarsches der Nationalen Volksarmee (NVA) Ulbrichts in die auf waffenlose Verteidigung „ungerüstete“ Bundesrepublik. Für dieses fiktive Spektakel hatte Ebert gar ein „Szenario“ (siehe Seite 39) entworfen.

Trotz der phantasievollen Thematik der VDW-Tagung hatten deren Veranstalter im vorigen Herbst mit nur dürftigem öffentlichen Interesse ge-

Widerstands-Experte King-Hall
Mit russischen Sprachkenntnissen...

Friedensforscher Ebert
Training für Märtyrer

rechnet. Das jetzt verfügbare Tagungsprotokoll wurde denn auch von dem Bielefelder „Bertelsmann Universitäts Verlag Reinhard Mohn“ eher aus Gründen der Courtoisie denn aus solchen der Ökonomie gedruckt.

Einer der ersten europäischen Theoretiker des zivilen Widerstands war ein Soldat: der schrullige, 1966 zum Peer ernannte und im selben Jahr verstorbene britische Commander (Fregattenkapitän) Lord Stephen King-Hall. Sein Buch „Den Krieg im Frieden gewinnen“ machte Ende der fünfziger Jahre auch in Deutschland Furore. In einem SPIEGEL-Gespräch (SPIEGEL 33/1959) schlug Sir Stephen den damals von einem Chruschtschow-Ultimatum bedrohten West-Berlinern vor, statt auf Nato-Waffen lieber auf „psychologischen Widerstand“ zu setzen. Seinen eigenen Landsleuten empfahl er völlige Abrüstung und die Aufstellung einer waffenlosen Widerständler-Armee mit Russisch-Kenntnissen (zum Zwecke der ideologischen Irritation eventueller roter Invasoren) und mit psychologisch trainiertem Märtyrer-Mut für den Fall etwaiger Erschießungen.

Des Commanders „Weder rot noch tot“-Buch regte junge britische Wissenschaftler an. Einer von ihnen — der jetzt an der Londoner Wirtschaftshochschule lehrende Historiker Adam Roberts — veranstaltete im Herbst 1964 eine internationale „Friedensforscher“-Tagung in Oxford. Englands Altmeister der Militärkritik, Captain Liddell Hart, und Lord Chalfont, später Minister im Kabinett Wilson und jetzt Englands EWG-Beauftragter, wirkten mit. (Ein erweiterter Konferenz-Bericht erschien vor kurzem im Londoner Faber & Faber Verlag.)

Auch deutsche Gelehrte begannen, sich dem neuen Wissenschaftszweig zuzuwenden, für den sich inzwischen

* Theodor Ebert: „Gewaltfreier Aufstand — Alternative zum Bürgerkrieg“. Verlag Rombach; 408 Seiten; 32 Mark.

die Bezeichnung „Friedensforschung“ (peace research) eingebürgert hatte.

Ein Zentrum deutscher Friedensforschung ist das Berliner Otto-Suhr-Institut, wo Dr. Ebert als Assistent des Pazifisten Professor Ossip K. Flechtheim wirkt. Flechtheims Abneigung gegen Gewalt bezieht sich nicht nur auf das Militär. Im Frühjahr verärgerte er linke Studenten mit der auf die Parole „Mehr Vietnams!“ gemünzten Bemerkung: „Ob es die alten Generalstäbler sind oder die neuen Revolutionäre — sie bleiben hinten und überleben, und es töten und werden getötet die anderen.“

Auch Ebert ist Pazifist. Vor kurzem veröffentlichte er eine Art von Heeresdienstvorschrift für waffenlose Anti-Autoritäre: „Gewaltfreier Aufstand — Alternative zum Bürgerkrieg“.

Gestützt auf Beispiele aus dem Freiheitskampf Indiens unter Gandhi, angeregt durch Martin Luther Kings Rebellions-Praktiken vom Schweigemarsch bis zum Sit-in, erläutert Ebert darin, wie der staatlichen Gewalt durch psychologische Aufweichung ihrer Polizisten beizukommen ist.

Während Ebert sich in seinem Buch mit Bürgerkrieg befaßt, war der Gegenstand seiner Münchener VDW-Darlegungen der Krieg selbst — konkret: ein Krieg der bewaffneten DDR gegen die waffenlose Bundesrepublik.

Freilich: Um dieses unwirkliche Denkmodell (Ebert: „Kein Alptraum für mich“) aus der gegebenen 67er Realität herauszupräparieren, mußte Ebert — eingeständnermaßen — seine Phantasie gehörig strapazieren. Er unterstellte, daß

▷ in den Bundestagswahlen 1969 eine pazifistische Parteien-Gruppierung gewinnt,

▷ die Bundesregierung anschließend auf konventionelle Verteidigung nach dem Muster des Bonin-Plans abrüstet, außerdem aber die Be-

Militär-Experte Liddell Hart
... gegen rote Invasoren

Super
Komfort
prestige
spart
elektro
speicherheizung

kurz: WICOMAT UNIVERSAL

Sensationell wird diese WITTE-Speicherheizgeräte-Serie genannt. Aber sie ist mehr als eine Sensation. Sie ist - ihr Name sagt es - universell: Für alle, Steuerungsmöglichkeiten einsatzbereit. Gleich, ob Vollautomatik, ob Handsteuerung, ob Zentralsteuerung für große Anlagen. Bei WITTE.

Farbig mit wenigen Handgriffen zu variieren: Ein graues Gerät? Bitte. Ein rotes Gerät? Bitte. Ein blaues Gerät? Bitte. 6 verschiedenfarbige Wechselfronten machen den Farbwechsel leicht wie das Kleiderwechseln. Jederzeit. Bei WITTE.

Und dann die vollautomatische Steuerung WICOMATIC®. Sie läßt das Heizen vergessen. Einmal auf die individuellen Wünsche eingestellt, arbeitet die Heizung ohne Aufsicht das ganze Jahr über. Und spart dabei noch bis zu 30 % Heizkosten, weil sie immer haargenau die benötigte Energie speichert. Bei WITTE.

WITTE - Pionier im Speicherheizungsbaubaut nicht nur Speicherheizungen mit all ihren bekannten Vorzügen: WITTE baut Speicherheizungen mit zusätzlichen WITTE-Vorzügen. Die machen die WITTE Elektro-Speicherheizung zur meistgekauften Speicherheizung der Welt. Wollen Sie alles über die Superkomfort-prestigesparelektrospeicherheizung wissen? Schreiben Sie uns. Wir informieren Sie gern.

witte

Elektro-Speicherheizung

WITTE Heiztechnik GmbH & Co. 586 Iserlohn Barbarossastraße 17 Ruf: *6541

völkerung in der Anwendung gewaltloser Kampftechniken trainieren läßt,

- ▷ nach einem weiteren pazifistischen Sieg in den Wahlen 1973 die Bundesrepublik völlig auf „soziale Verteidigung umrüstet“, also die Bundeswehr abschafft,
- ▷ die USA und die Sowjet-Union daraufhin ihre Neutralität in einem eventuellen innerdeutschen Konflikt erklären und nur noch den Status von West-Berlin garantieren,
- ▷ die Regierung der DDR sich angesichts der wachsenden Unruhe unter ihren Bürgern entschließt, die „Flucht nach vorn anzutreten“ und die Bundesrepublik in der Nacht von Gründonnerstag auf Karfreitag 1974 anzugreifen und zu besetzen. (An dieser Stelle beginnt der SPIEGEL-Auszug aus Eberts Szenario „Aggression der DDR gegen die Bundesrepublik“.)

So erstaunlich Eberts deutsches Denkspiel ist — es wurde bei seiner Erstaufführung in München keineswegs bespottet. Schon vorher hatte von Weizsäcker gemahnt, „daß wir uns überlegen müssen, wie wir die Konflikte, die unweigerlich entstehen, die schon da sind und die noch entstehen werden und mit jeder Generation neu entstehen, in Formen bringen können, die nicht tödlich sind“.

Aber von Weizsäcker gab auch der Kritik an Ebert ihr wichtigstes Stichwort. Er sei besorgt, sagte er, „gegenüber dem Gedanken, vorweg die Kader des gewaltlosen Kampfes ausbilden zu wollen“. Denn „angesichts der bekannten Schwäche der Religion und der Moral“ und angesichts „der bekannten Stärke politischer nationaler Emotionen“ werde eine solche Ausbildung schnell auf „rabiatischen Nationalismus“ zurückgreifen müssen. Der gewaltlose Widerstand werde also, wenn er stattfindet, zu einem Partisanenkrieg ausarten, „der die verlogene Maske der Gewaltlosigkeit trägt“.

Spezielle Zweifel an der Fähigkeit der Deutschen, gewaltlosen Widerstand zu üben, ließ der vom Bundesverteidigungsministerium beurlaubte Oberst i. G. Roth vortragen, der zur Zeit als Berater der SPD tätig ist: Den Deutschen mangle „gewachsener Patriotismus“, deshalb sei zu befürchten, „daß in unserem Lande die Versuche, einen solchen Gemeinsinn zu erzeugen, eher zur nationalistischen Radikalisierung einer Minderheit und zur Terrorisierung der Mehrheit führen würden“.

Deutschen „Gemeinsinn“ will Ebert allerdings anders, nämlich durch anti-autoritären Sozialismus erzeugen. Er erläuterte: Sein „von unten her“ aufgebautes Verteidigungs-Modell sei in der Tat nur in einer „partizipierenden Demokratie“ möglich — ähnlich der tschechoslowakischen. In der CSSR, meint Ebert denn auch, sei „noch nicht aller Tage Abend“. Seine Prognose: „Hinhaltender gewaltloser Widerstand in den Apparaten, kein Erdbeben von Kollaboration.“

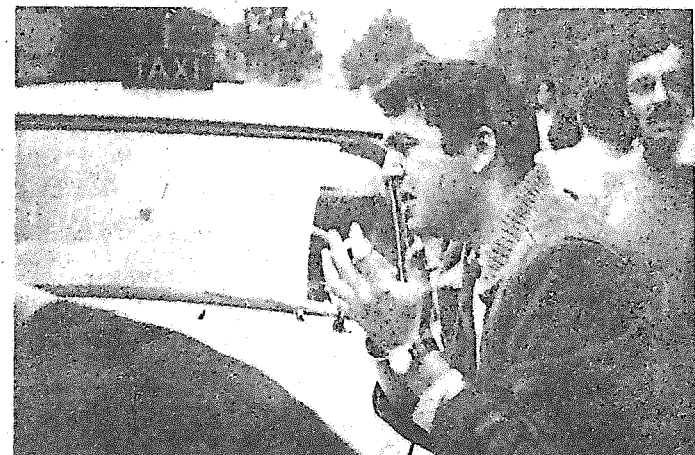
Večerní Praha

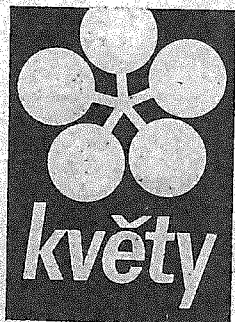
Vydává městský výbor KSČ v Praze

Praha 23. 8. 1968 ZVLÁŠTNÍ OBRAZOVÁ PŘÍLOHA

DOKUMENTY * ZAPAMATUJTE SI

21.8.
1968

BSTU
0204

*U
Smoláků
3.8. Praha*

VEVOVO - ČESKÉ ZEMĚ K VÁS

СОЛДАТЫ
ИДУТ
ДОМОУ

ДУВКЕК-СВОБОД

Prohlášení VLÁDY ČSSR!

BSTU
0205

VŠEMU LIDU ČESKOSLOVENSKA!

PRAHA — Československo bylo proti vůli své vlády, Národního shromáždění, vedení KSC a svého lidu okupováno vojsky pěti států Varšavské smlouvy.

Tak se poprvé v dějinách mezinárodního komunistického hnutí odehrál akt agrese proti státu řízeného komunistickou stranou, provedený spojeneckými armádami socialistických zemí.

Krizový stav trval od časných ranních hodin. Hlavní orgány republiky jsou hluboce rozrušeny, jednotliví členové vlády, Národního shromáždění a vedení KSC, Národní fronty a jiných organizací, nemají možnost vzájemného styku ani styku s obyvatelstvem této země, které jím v posledních měsících spontánně projevilo svoji důvěru. Rada členů vlády a vedení strany, čelní funkcionáři Národního shromáždění a jiní jsou internováni, posledním spojovacím článkem zůstává nelegální Československý rozhlas, udržovaný jen s krajním vypětím jeho pracovníků a postupně umičovaný.

Při těchto okolnostech chce čs. vláda a ústavní orgány, stejně jako vedení strany vykonávat svou ústavní funkci a zabezpečovat normální život země.

Obracíme se na vás, Češi, Slováci, občané národnostních menšin, všichni obyvatelé Československé republiky s touto výzvou:

1. Žádáme okamžitý odchod vojsk pěti států Varšavské smlouvy, její dodržování a plné respektování státní suverenity Československa.

2. Žádáme naléhavě vlády SSSR, NDR, PLR, MDR, BLR, aby vydaly příkaz k zastavení ozbrojených akcí, při kterých je prolévána krev a ničeny materiální hodnoty naší země.

3. Žádáme, aby byly okamžitě vytvořeny normální podmínky pro činnost Československých státních a politických orgánů, zrušena internace jednotlivých členů těchto orgánů k tomu, aby mohly obnovit svoji činnost.

4. Žádáme okamžitě svolání celého Národního shromáždění, před které by předstoupila celá Československá vláda se svým stanoviskem k řešení existující situace.

VŠEM OBCANŮM ZEMĚ!

Vyzýváme vás, abyste těmto požadavkům vlády v napomocni především tím:

1. Ze projevíte, jako mnohokrát v uplynulé době potřebnou státnickou rozvahu a že sjednotíte své síly kolem řádně zvolené Československé vlády, která existuje a již jste dali v dubnu důvěru.

2. Ze nepřipustíte, aby jakýmkoli jiným způsobem byla v čelo naší republiky instalována vláda jiná, než zvolená za svobodných demokratických podmínek, při zachování všech zásad naší ústavy.

3. Ze zaktivizujete osazenstva našich závodů, JZD a ostatních pracovišť, aby se obracela s prohlášením na podporu stanoviska čs. vlády na velitelství okupačních jednotek a na vlády pěti zemí Varšavské smlouvy.

4. Vytvářejte podmínky pro zachování pořádku, učte veškeré živelné akce zaměřené proti příušníkům okupačních vojsk, zajistěte vlastními prostředky nezbytné zásobování obyvatelstva potravinami, vodou, plynem, energií apod. V každé z těchto oblastí se postarejte o ochranu závodů a důležitých zařízení a zabráňte vzniku dalších hospodářských škod.

DRAŽÍ SPOLUOBCANÉ!

Poživáme těžké chvíle. Šťastný život této země může zaručit jen lid, který v ní žije a pracuje. Věřme, že dáte v této chvíli své vládě plnou podporu a své síly plně do služeb naší socialistické republiky.

OBCANÉ A OBCANKY!

Nejste je v naší moci s vaší pomocí dokončit velké dílo obrody, které jsme nastoupili v lednu. Dávejte věřit, že s vaší pomocí toto dokážeme bez zbytečných obětí a krveprolití.

VLÁDA ČSSR

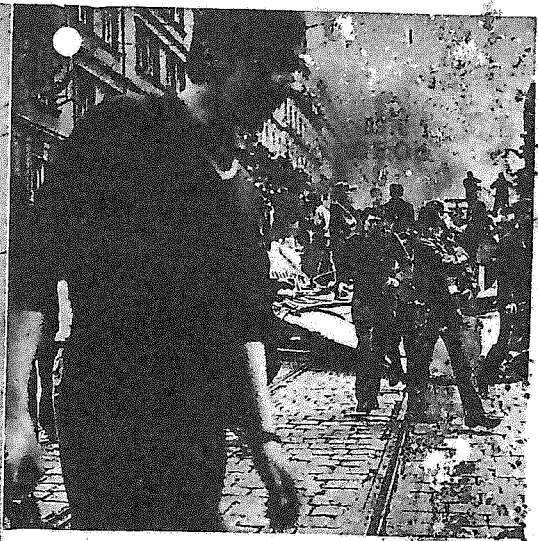

▼ v Praze byli mrtví.

Svoboda Suverenita Demokracie

Demokracie

Všemu lidu ČSSR!

Včera dne 20. 8. 1968 kolem 23. hod. večer překročila vojska Sovětského svazu, Polské lidové republiky, Německé demokratické republiky, Maďarské lidové republiky, československé lidové republiky státní hranice Československé socialistické republiky. Stalo se tak bez všdomní předsednictva republiky, předsedy Národního shromáždění, předsedy vlády a prvního tajemníka ÚV KSČ a těchto orgánů.

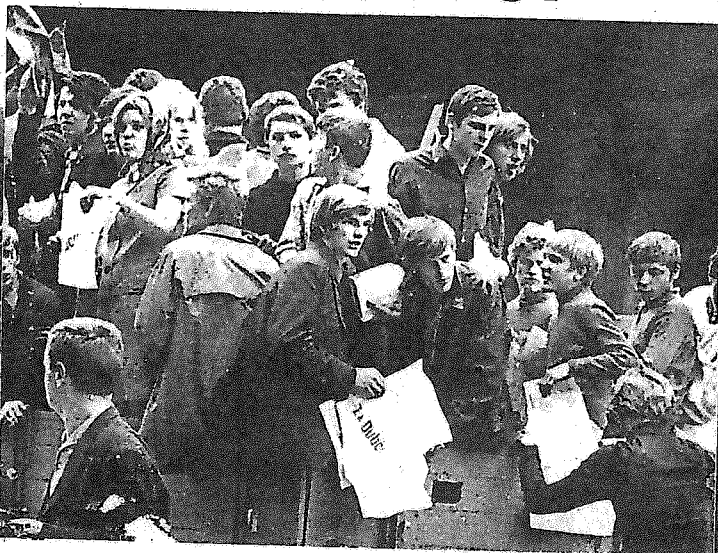
V těchto hodinách zasedalo předsednictvo ÚV KSČ a zabývalo se přípravou XIV. sjezdu strany. Předsednictvo ÚV KSČ vyzývá všechny občany naší republiky, aby zachovali klid a nekladli postupujícímu vojsku odpor. Včetně naší armády, Bezpečnost a Lidové milice nedostaly rozkaz k obraně země.

Předsednictvo ÚV KSČ považuje tento akt za odporující nejenom všem zásadám vztahů mezi socialistickými státy, ale za popření základních norem mezinárodního práva.

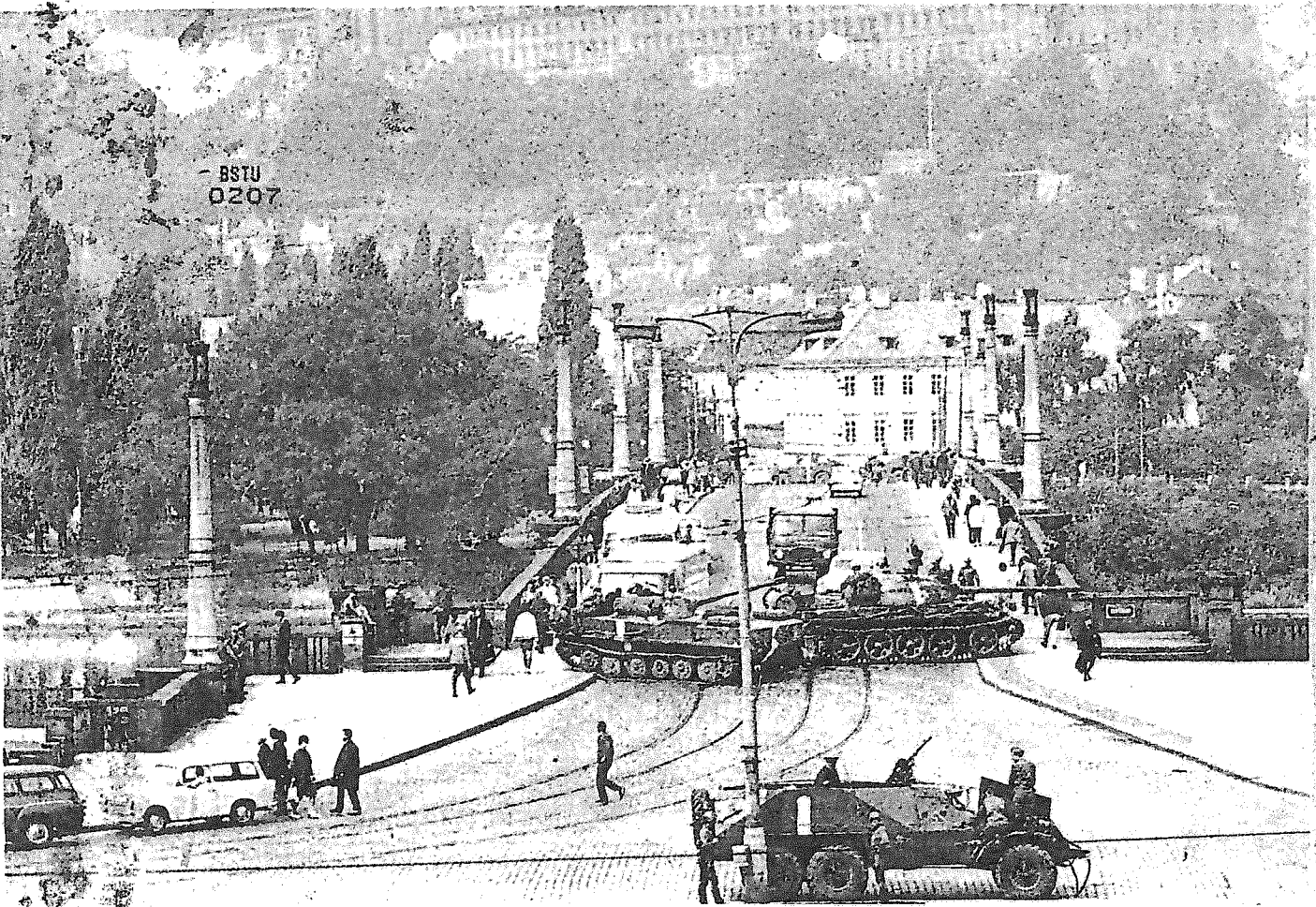
Všichni vedoucí funkcionáři státu, KSČ i Národní fronty zůstávají ve svých funkcích, do nichž byli jako představitelé lidu a členů svých organizací zvoleni podle zákonů a jiných norem, platných v Československé socialistické republice. Ústavními činiteli je okamžitě svoláváno zasedání Národního shromáždění, vlády republiky, předsednictva ústředního výboru KSČ svolává plénum ÚV KSČ a předjednání vzniklé situace.

PŘEDSEDNICTVO ÚV KSČ

Socialismus!

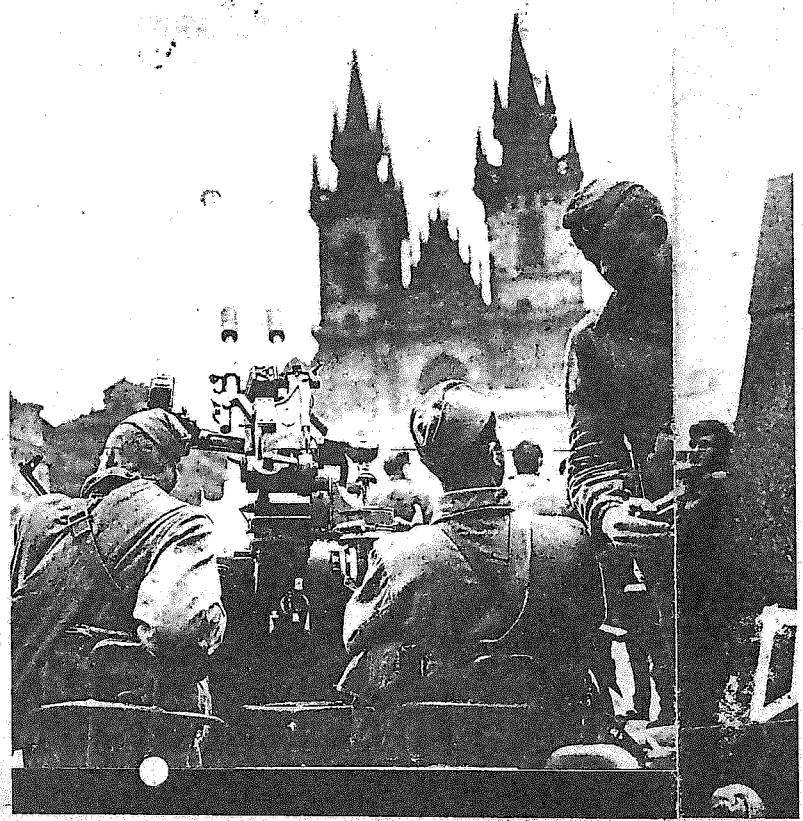

BSTU
0207

CO
K

20
2

21. 8. 1968

URGENTO SPOJENECKYM VOJSKOM

0208
BSTU

ВЫЗЫВ СОЮЗНЫМ ВОЙСКАМ ПРИБЫВШИМ В ЧССР

Товарищи!

Вы приехали к нам в увещание, что Вы будете защищать дело социализма в нашей стране. Вы сами видите, что у нас ничего неравильного против социализма не дется и никакой контрреволюции у нас нет. Коммунистическая Партия Чехословакии ведет народ в принципах социализма и в учения Маркса и Ленина. Потому мы не видим причины оккупации нашей земли некоторыми союзными войсками Варшавского пакта. Из наших тяжелых опытов с немецким милитаризмом мы можем самостоятельно защитить западную границу, потому что знаем, что эту границу мы защищаем не только для нас, но про весь социалистический мир, к которому мы также принадлежим.

Потому мы сетуем на Ваш приход к нам не смотрим так, как в году 1945, когда Вы нас освободили от фашизма, но как на нежелательную оккупацию армии. Эта Ваша военная интервенция в самостоятельность нашего государства нарушила бы на долгое время нашу дружбу.

Потому мы требуем, что бы из нашей земли ушли, как друзья и не вмешивались в наши внутренние дела, так как не должно тому назад сказать товарищ Брежнев. Для наших будущих взаимоотношений значило бы увеличение Вашей деятельности в нашей стране огромную трагедию.

От имени всех рабочих национального предприятия Ломбардия

Листа 21. 8. 1968

Prohlášení odborářů a komunistů Dopravního podniku hlavního města Prahy

1. Vyzýváme všechny pracovníky Dopravního podniku hlavního města Prahy, aby pomohli podle svých možností a schopností odstranit škody způsobené okupačními armádami, aby mohl být obnoven provoz městské hromadné dopravy. Tímto aktem chceme zajistit normální život v hlavním městě našeho státu.
2. Stojíme pevně za naším presidentem republiky s. Ludvíkem Svobodou, legálně zvolenou vládou, vedenou s. Černíkem, Národním shromážděním a jeho předsedou s. Smrkovským a ústředním výborem KSČ v čele se s. Dubčekem.
3. Žádáme, aby jmenovaní ústavní představitelé byli okamžitě propuštěni na svobodu a tím jim byla umožněna jejich normální činnost.
4. Žádáme okamžitý odchod okupačních armád a náhradu jimi způsobených škod i škod způsobených na našem národním hospodářství.
5. Prohlašujeme, že nesouhlasíme s uměle vytvářenými jakýmikoliv frakcemi ÚV KSČ pod záštitou okupačních orgánů a s jakýmikoliv změnami v naší legální vládě.

Pravda zvítězí!

**Odboráři a komunisté
Dopravního podniku hlavního města Prahy**

BSTU
0210

AU CONGRES GEOLOGIQUE INTERNATIONAL A PRAGUE

Prague, le 21 août 1969

Chers amis !

Vous êtes témoins d'une occupation violente de la République Socialiste Tchécoslovaque par les armées du camp de Varsovie. Nous déclarons au nom de la Société Tchécoslovaque pour la science et la technique et au nom des intellectuels tchécoslovaques que cette occupation a été faite contre la volonté du Président de la République Socialiste Tchécoslovaque, contre la volonté du gouvernement du premier Comité contre la volonté du Comité Central du Parti communiste tchécoslovaque présidé par Dubček et au il s'agit d'un acte d'agression dirigé contre la Tchécoslovaque libre, contre la volonté du peuple de ce pays. Passer cette note d'opinion à mes amis dans vos pays en D. E. U. S. S. R.

Annexion de l'intelligence scientifique
et technique
de la Tchécoslovaque

SOŠ

AN

PRYČ

—

Kopie BSU
AR 4

BSTU
0211

Supernity

radici!

1001 a 1001

1968-10961

1958-10961

BSTU
0213

An die Okupationsarmee und die Diplomatie der DDR.

Wir wollen mit allen Bürgern der DDR sprechen. Wir haben in unserem Vaterland in Frieden für den Sozialismus gearbeitet, bis euere Armee mit Waffen, ohne Einladung unsere Grenze überschritten hat. Wir sind davon überzeugt, dass sich das deutsche Volk von dieser Agression distanziert hat. Bleibt auch weiterhin unsere Freunde und schießt nicht in unsere wehrlose Bevölkerung. In der Tschechoslowakei gab es keine Kontrarevolution; wir wollten und wollen nur Freiheit, Souveränität, Demokratie und Sozialismus. Es bedeutet, dass wir weiter unter der Führung mit Dubček, Svoboda und dem Zentralkomitee der KP in Ruhe arbeiten wollen. Wir haben eine eigene gute Armee und brauchen euere Waffen nicht, um uns zu schützen. Habt keine Angst und sagt auch bei euch in der DDR die Wahrheit. Kehrt zurück und besucht uns als Touristen, dann werdet ihr willkommen sein. Euere Agression hat in der Welt dem internationalen Proletariat und der Zusammenarbeit aller kommunistischen Länder grosse Schäden bereitet.

Předvoj

BSTU
0214

ZVLÁŠTNÍ VYDÁNÍ — JIČÍN 24. SRPNA 1968

2

Soudruzi a soudružky!

Obracíme se na vás s ucelenou informací o průběhu prvního dne 14. mimořádného sjezdu KSČ, který začal dne 22. srpna 1968 v Praze.

Tohoto sjezdu se zúčastnili všichni řádně zvolení delegáti okresu Jičín až na jednoho. Vyjeli jsme v 6.00 hodin ráno na tajně určené místo sjezdu, avšak s obavami, zda tohoto cíle včas a všichni, resp. vůbec někdo z nás dosáhne.

V 10.30 se všichni delegáti scházejí ve vyhrazeném sále za překvapivě velké účasti delegátů. V okamžiku zahájení jednání bylo z 1544 řádně zvolených delegátů přítomno 935 delegátů s hlasem rozhodujícím, z toho 5 soudruhů ze Slovenska. S ohledem na to, že soudruzi ze Slovenska nebyli přítomni v dostatečném množství a že jsme neustále věřili, že ještě přijedou, bylo jednání prohlášeno za pracovní poradou.

Bylo zvoleno pracovní předsednictvo, v kterém mimo jiné byli jednomyšlně přítomnými delegáty zvoleni soudruzi Dubček, Svoboda, Černík, Smrkovský, Krieger, Špaček, Čisár, Husák, Čalotka, Gaidišniker a další, včetně všech zúčastněných soudruhů ze Slovenska. Volba proběhla za hlasitého skandování Dubček Dubček...

Jednání bylo zahájeno informací soudruha Martina Vaculíka o průběhu jednání na ÚV v noci z 20. na 21. VIII. 1968, kdy PŮV projednávalo referát na připravovaný mimořádný XIV. sjezd. Kolem půlnoci na PŮV došla zpráva o vtrhnutí armád pěti států Varšavské smlouvy na území naší republiky. PŮV okamžitě začalo projednávat situaci v naší republice a vydalo známé prohlášení, odsuzující tento akt zvláště. Dále byl projednáván dopis, který našemu ÚV přišel od ÚV KSSS a dalších ÚV států, jejichž armády vnikly na naše území.

Texto dopis přišel v pondělí 19. VIII. 1968 soudruhu Dubčekovi a jeho obsah je zhruba ten, že naše strana je obviňována víceméně nekonkrétně z neplnění dohod z Černé nad Tisou a Bratislavou. Údajně jsme měli stupňovat polemiku a nezabráňovali jsme výpadům proti SSSR a ostatním. Soudruh Vaculík však upozorňuje, že vyjma těch soudruhů, kteří se příslušných jednání zúčastnili, nikdo jiný obsah jednání zcela neznal a že se tedy k této otázce nemůže vyjádřit.

Později soudruzi přerušili jednání a v budově ÚV zůstali jen soudruzi Dubček, Smrkovský, Krieger a Špaček. Tito soudruzi byli sovětskými vojáky internováni a přes snahu soudruha Vaculíka, Rákosníka, Krčka a dalších: se s nimi opět spojit, nebyl tento styk okupanty umožněn. Proto byla také svolána do hotelu Praha schůze ÚV, které se zúčastnilo v dopoledních hodinách 22 členů ÚV, kteří jednomyslně přijali rezoluci, žádající uvolnění internovaných soudruhů. — Odpoledne se pak v tomto hotelu sešla asi jedna třetina členů ÚV, z které vyšlo komuniké a zároveň dálnopis krajským orgánům strany.

V tomto komuniké i dálnopisu se už objevují rozporné názory zúčastněných členů ÚV na nastalou situaci.

V 10.45 oznamuje předsednictvo pracovní poradou, že v závoděch, ve kterých se koná naše shromáždění, jsou i členové vlády, kteří se dále pod ochranou delegátů 14. sjezdu:

Plenum pracovní poradou žádá od soudruha Martina Vaculíka informaci o konkrétním postoji jednotlivých členů ÚV na schůzi předsednictva ÚV. Soudruh Vaculík nerůz-
hodně odpovídá, neboť se tohoto předsednictva nezúčastnil.

Další žádosti z pléna chtějí objasnit postoj členů ÚV při schůzi v hotelu Praha. Přímý účastník tohoto jednání pak odpovídá, že byl překvapen obnovenou aktivitou těch členů ÚV, kteří v době po květnovém zasedání pléna ÚV své názory nepublikovali. Jakeš, Pastyřík, Pavlovský a Mestek hájili postup Sovětského svazu. Soudruh Vaculík upřesňuje, že Piller, Bilak a Kolder pochybovali o nutnosti svolávat delegáty sjezdu, Barbánek a Indra pochybnosti i o tom, že je nutné, aby se v nastalé situaci sešel ÚV.

Situace našeho jednání se stává dramatičtější, slyšíme jak po ulicích projíždějí vozidla okupačních armád.

Zvolené předsednictvo pracovní poradou konstatuje, že svolavatelé i organizátoři tohoto jednání nepředpokládali tak vysokou účast (již 945 delegátů, tj. zhruba dvě třetiny) a že se tedy domnívají, že by toto jednání mělo být prohlášeno za jednání mimořádného 14. sjezdu strany. Všichni přítomní delegáti ze Slovenska po krátké poradě s tímto názorem souhlasili. Předsednictvo dává hlasovat.

Z hlasování vyplývá, že 14. mimořádný sjezd naší strany byl právě zahájen. (Při hlasování nikdo nebyl proti, tři se zdrželi hlasování.) Tato skutečnost je ihned předána do komunikačních prostředků.

Byl stanoven program sjezdu. Za hlavní se považují

- 1) Vyjádření sjezdu k současné situaci.
- 2) Výzva ke všem komunistickým a dělnickým stranám světa.
- 3) Volba nových ústředních orgánů strany.

Tímto okamžikem všichni zvolení členové a kandidáti do-
savadního ÚV a ÚKRRK ztrácejí svůj mandát.

Soudruh Hejzlar čte návrh prohlášení k vnitrostátní situaci. Dramatičnost situace stoupá a na všech delegátech je patrné silné psychické zatížení. Návrh je odhlasován. (Tě se zdržel, nikdo proti.)

Soudruh Hájek předčítá návrh dopisu členům bývalého ÚV a ÚKRRK, ve kterém jsou informováni o tom, že byl zahájen sjezd jako nejvyšší orgán strany a aby se na něj urychleně dostavili. Návrh byl jednomyslně schválen. Soudruh Šabata předčítá návrh dopisu komunistickým a dělnickým stranám všech zemí.

Hlas delegáta ze Severomoravského kraje hovoří o tom, že nemáme zájem o skončení bratrství s SSSR. Následuje silný a hlučný odpor delegátů. Tento dodatek k dopisu není nadále předmětem jednání.

V dalších diskusních příspěvcích se zdůrazňuje, že přestože se sjezd sešel v poloilegalitě, že naše republika je okupována vojsky cizích zemí, že někteří soudruzi jsou internováni, je třeba zachovat klid, chladný mozek, odstranit vášně a city, neboť všechny závěry našeho sjezdu rozhodují o dalších osudech 14 milionů našich lidí.

V 11.45 dochází zpráva z MěV KSČ Bratislava, že všichni delegáti ze Slovenska stojí za soudruhem Dubčekem a po-

ZVLÁŠTNÍ
VYDÁNÍ

Číslo 5

NÁSTUPU

Občanům a mládeži Českolipska!

STANOVISKO

předsednictva OV KSC v České Lípě k agitační kampani

V těchto dnech, kdy hluboce prožíváme chvíle okupace, vznikají nové formy, jak vyjádřit odpor našeho lidu a jeho hněv nad způsobeným bezprávím.

Předsednictvo OV KSC v České Lípě hodnotilo obsah výzev a prohlášení, které jsou hlasem všech našich občanů a jež nekompromisně žádají odchod okupačních vojsk a obnovení normální činnosti státních a stranických orgánů.

Tato kampaň je vysoce účinná svou bojovností, je prochnuta upřímným vlasteneckým citem, smyslem pro spravedlnost a právo na svobodu, samostatnost a nezávislost naší země. Jsou to právě mladí lidé, kteří hesly jako „Za svobodu se Svobodou“, „Nezvali jsme vás, jděte domů“, „Idiďte domoj“, „Proč?“ apod. získávají úctu mezi občany za své neutuchající úsilí a vášnivě zaujetí pro naši věc.

Vedle těchto správných hesel, plně odpovídajících situaci i spravedlivému hněvu našeho lidu, se objevují hesla s obsahem nevhodným až urážlivým, která mohou být zneužita jak okupačními vojsky, tak zahraničními tiskovými agenturami v neprospěch našeho vlasteneckého boje. Máme na mysli hesla a jiné činy, hanobící znaky státní suverenity, různé upravované státní znaky, vlajky atp. Nezapomínejme též, že rudá pěticípá hvězda je znakem mezinárodního dělnického hnutí, k němuž se hrdě hlásíme.

Demokratickému duchu našeho dění a našim kulturním tradicím a vyspělosti našich národů neodpovídá též ničení a zneužívání kulturních památek. Pomníky osvobození naší země Sovětskou armádou v roce 1945 zůstanou trvalou historickou připomínkou této události a nemají nic společného s hanebnou okupací našich dnů.

Takovéto projevy nesouhlasu jsou nevhodné a neprospívají jednání našich představitelů v této těžké době.

Mladí přátelé a občané Českolipska, předsednictvo OV KSC vás vyzývá, abyste se vyvarovali takových nevhodných a kulturních škod. Pokračujte ve vaší činnosti vyjadřováním odporu k nespravedlivé okupaci naší země — za osvobození internovaných soudruhů a za svobodu a samostatnost našich národů. Volte k tomu však hesla a prostředky agitační práce, odpovídající politické situaci a kulturní vyspělosti našeho lidu.

Prosíme vás, neztěžujte nám a hlavně našim představitelům situaci, která je daleko vážnější, než se snad mnohému z vás zdá.

PŘEDSEDNICTVO OV KSC

■■■■■■■■

V tomto duchu se obracíme na všechna kulturně osvětová zařízení národních výborů a ROH i na jednotlivé kulturní pracovníky, aby ve svých městech a obcích poskytovali i nadále materiální a organizační pomoc při provádění agitační práce.

Ignorujte okupanty — nemluvte s nimi!

PROUD

za DUBČEKA

za SVOBODU

PŘÍSAHA VELITELŮ

Zbraně a střelivo dobrovolně nevydáme!

V pátek dne 23. srpna 1968 vydal ve tři hodiny ráno velitel WÚ 9742 pplk. Bohumil Dvořák zvláštní rozkaz. V rozkaze se píše, že ČSSR je nezákonně okupována vojsky Sovětské armády a jejich spojenců a skuteční představitelé našeho lidu a KSČ jsou internováni. S tím nelze souhlasit a ostře protestujeme. V rozkaze se dále píše :

" Příslušníci útvaru, kterému velím plně podporují od samého začátku politiku, která byla nastoupena v lednu 1968 a je dnes reprezentována stranickými a vládními představiteli, soudruhy Dubčekem, Svobodou, Smrkovským, Černíkem, Císařem a dalšími, a je plně podporována skutečnými komunisty a všemi poctivými statečnými Čechy, Slováky a příslušníky národnostních menšin ...

Já a můj štáb pevně stojíme za naší zákonnou vládou, NS a novým ÚV KSČ v čele se s. Dubčekem. Jsme připraveni splnit pouze rozkazy vydané vrchním velitelem, prezidentem republiky generálem Ludvíkem Svobodou a předsedou vlády ing. O. Černíkem. Jiný rozkaz nesplníme. Zbraně a střelivo dobrovolně nevydáme. Jinou vládu neuznáme, byla by to zrada. Jsem voják a vlastenec, čestný člověk, miluji svou vlast a budu jí a jejímu lidu sloužit do posledního dechu. To je rozhodnutí i mého štábu. V závěru rezoluce se píše : " Přisahám, že tento rozkaz splním a čestně a beze zbytku!"

Vedle velitele pplk. B. Dvořáka podepsali rozkaz členové jeho štábu podplukovníci Fr. Rudolf a M. Těšínský a major V. Holub.

2 700 podpisů z TEREZÍNA

Příslušníci všech vojenských útvarů, posádky Terezín, pracující závodů, MV KSČ, MV NF a všichni občané města Terezín rozhodně protestují proti okupaci naší vlasti vojsk Varšavské smlouvy a žádají okamžitou svobodu pro internované představitelky našeho státu a KSČ, které náš lid zvolil a má k nim plnou důvěru.

V rezoluci, kterou podepsalo 2 700 občanů Terezína, se na závěr píše : " V Terezíně jsme na místech pokropených krví záseli růže. Nedopusťte, aby je musela naše mladá generace sázet po celé naší vlasti zásluhou Vás, jimž jsme po 23 let říkali drazí přátelé a bratři!

SLUŽBA RODIČŮM

Dům pionýrů amládeže v Litoměřicích nabízí službu všem rodičům, kteří mají děti a pracují přesčas nebo chtějí pomoci v sobotu a v neděli případně i v dalších dnech, při sklizni chmel. V Domě pionýrů na Střeleckém ostrově v Litoměřicích mohou být děti bez ohledu na věk po celý den. Podmínkou je, aby jim rodiče dali jídlo na celý den - pracovníci domu pionýrů mají možnost uvařit jen teplý čaj a polévku. Tuto službu poskytuje už od soboty 24. 8. každý den včetně neděle od 7.00 - 17.00 hod. Současně Dům pionýrů vyzývá všechny skupinové vedoucí, aby se do Litoměřic dostavili a zajistili pedagogický dozor.

V ZPOMÍNKA

Přišla za námi do redakce paní M. Vrbová z Litoměřic a samozřejmě velice rozrušena nám vyprávěla svůj příběh. V r. 1942, kdy její muž byl v koncentračním táboře (odkud se nevrátil) procházel Třebívlice, kde tehdy bydlela, pochopila smrti pod hlavicí SS byl odváděn transport vězňů terezínského krematoria. Tehdy zachránila paní Vrbová dva sovětské vězně - nedovede pochopit, proč se dnes musí znova bát okup. vojsk, kde jsou možná oni zachránění nebo jejich synové já velitelé.

Kdo je dnes kolaborant a zrádce

V dnešních dnech víme všichni, že pevná semknutost a jednota nás všech je naprosto nutným předpokladem toho, abychom dosáhli všech našich hlavních cílů:

Okamžitý odchod okupantů z naší vlasti, okamžité propuštění všech internovaných vlastenců, plná podpora našich legálních státních orgánů a plná podpora nově zvoleného ÚV KSČ.

Jen ti, kteří se s těmito požadavky neztotožňují, otevřeně nebo skrytě spolupracovali a spoluprací s okupanty a kteří by snad hlásali dokonce pravý opak našich požadavků (byť jen v jediném případě z nich) jsou zrádci a kolaboranti. Mezi zrádci a kolaboranty patří i ti, kteří jakýmkoliv způsobem slouží nebo budou sloužit okupantům, propůjčují se k tomu, aby je informovali, nebo dokonce se účastnili zatýkání našich vlastenců. Jen tak se musíme dnes dívat na označení kolaborantů a zrádce.

Je přirozené, že pověřené orgány, hlavně státní správa musí v nezbytných případech jednat s okupantskými veliteli a dělat příslušná opatření, aby nedošlo k eventuelním provokacím. Tyto orgány sledují při tom jen jediný cíl: Neustoupit z našich stanovisek, ale zajistit, aby nedošlo k násilným činům okupantů.

Nedopusíme, aby názvem kolaborant, zrádce byli označováni nevinní lidé. Vědí by to k nejednotě, rozporům, osočování a eventuelně i osobním útokům. Vždyť nesmíme dopustit, abychom okupantům dali záminku k tomu, že u nás jsou rozbroje - že je u nás Madarsko z roku 1956.

Prosíme Vás proto o rozvahu, jasnou mysl a smysl pro spravedlnost a pravdu. Neustávejte v aktivitě a pevné jednotě a zůstanete semknuti kolem těch, kteří jsou věrni lidu a republice a novému ÚV KSČ. Litoměřicko je pevné, jednotné a nikdy nezradí!

Okresní výbor NF
Litoměřice

Jsme s Vámi - buďte s námi!

Pracovníci Státní banky československé pobočka Lovosice se rozhodla na výzvu krajského národního zdraví pomoci při sklizni chmele v našem okrese. V pondělí nastoupí ti pracovníci, jejichž práce je znemožněna, nebo kteří nejsou nutně potřební pro provoz banky, do našich zemědělských závodů.

Projížděl jsem dnes ráno trasou Roudnice - do Litoměřic - nedojel bych, kdybych cestu neznal. Ani jedna směrovka ani jedna tabule se jménem obce. Dík patří občanům, kteří uposlechlí výzvy k dezorientaci nezvaných hostů. Jen bychom Vás chtěli poposit, abyste na svých místech nechali dopravní značky (upozornění na nebezpečné zatáčky, na křižovatky apod.).

Rada MNV v Hořtce na svém mimořádném zasedání rozhodla zrušit v důsledku okupace naší vlasti vojsky NDR přátelství s východoněmeckým městem Elsterwerdou.

Ředitelství Zemědělského odborného učiliště v Lovosicích oznamuje, že učni budou pracovat na sklizni chmele i v sobotu a v neděli. Rodiče nemusí mít strach, vše je v pořádku.

Předsednictvo Okresního výboru ČSČK v Litoměřicích děkuje všem členům za došovaní rozvážné chování - setrvejte v něm! Při styku s okupačními vojsky se omezte pouze na diskuzi. Taktika Vašeho klidného a rozvážného jednání má velký vliv na okupační vojska. Buďte připraveni v každou hodinu zabezpečit a plnit úkoly Československého červeného kříže. V případě potřeby obraťte se s důvěrou na Okresní výbor ČSČK v Litoměřicích, Tylova 16, tel. 2319, večer a v noci 2296, 3108, 3484. Jsme s Vámi, buďte s námi!

Děti musejí mít mléko! Mlékárny v celém kraji však mají nedostatek lahví. Prosíme proto občany, aby všechny láhve urychleně vraceli do prodejen.

BSTU
0220

SOLDATEN!

Wir wenden uns an Euch im Namen der Tschechoslowakischen Mütter und Kinder. Bis zu dem heutigen Tag waret Ihr unsere besten Freunde. Euere Anwesenheit in unserem Lande ist ein tragisches Mißverständnis!

Keine Bourgeoisie und keine Kontrarevolution bedrohen uns. Unser Volk steht fest hinter seiner Regierung. Euere Anwesenheit kann den Sozialismus in unserem Lande vernichten.

Wir bitten Euch, kehrt in Euere Heime zurück!

Der Tschechoslowakische Frauenbund.

An das ganze Volk der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik!

Gestern am 20. 8. 1968 um 23 Uhr abends überschritten die Armeen der Sowjetunion, der Polnischen Volksrepublik, der DDR, der Ungarischen Volksrepublik und der Bulgarischen Volksrepublik die Staatsgrenzen der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik. Es geschah ohne daß es der Staatspräsident der ČSSR, der Vorsitzende der Nationalversammlung, der Ministerpräsident der Tschechoslowakischen Regierung und der erste Sekretär des Zentralkomitees der KPTsch, die Staats- und Parteiorgane wußten.

In diesen Stunden tagte das Präsidium des ZK der KPTsch, welches über die Vorbereitung des 14. Parteitages handelte. Das Präsidium des ZK der KPTsch fordert alle Bürger unserer Republik auf, Ruhe zu bewahren und den eindringenden Armeen keinen Widerstand zu leisten. Deshalb erhielt unsere Armee, unsere Polizei und die Volksmilizien keinen Befehl zur Verteidigung des Landes.

Das Präsidium des ZK der KPTsch ist der Meinung, daß dieser Akt nicht nur allen Prinzipien der Beziehungen zwischen sozialistischen Staaten widerspricht, sondern auch den Grundnormen des Internationalen Rechtes.

Alle leitenden Funktionäre des Staates, der KPTsch und der Nationalfront bleiben in ihren Funktionen, in die sie gewählt wurden als Repräsentanten des Volkes und Mitglieder ihrer Organisationen nach den in der ČSSR geltenden Normen.

Die Staatsfunktionäre rufen sofort die Nationalversammlung, die Staatsregierung, das Plenum des ZK der KPTsch zusammen, um die entstandene Situation zu behandeln.

PRÄSIDIUM DES ZK DER KPTsch.

Sdělení krajského náčelníka Státní bezpečnosti
v Hradci Králové soudruha Strnadela

Vážení posluchači a občané v našem Východočeském kraji!

Jsem ve spojení se všemi náčelníky oddělení a odborů a jejich prostřednictvím ve spojení se všemi příslušníky, pracujícími na úseku Státní bezpečnosti v rámci našeho Východočeského kraje, a proto mi dovoluji, abych veřejnosti našeho Východočeského kraje prohlásil následně :

Stojíme pevně na pozici za zákonnými představiteli vedení našeho státu, to je za novým ústředním výborem strany, zvoleným na mimořádném sjezdu naší strany, v čele se soudruhem Alexandrem Dubčekem, za presidentem republiky armádním generálem Ludvíkem Svobodou, za vládou Československé socialistické republiky v čele se soudruhem ing. Černíkem a Národním shromážděním naší republiky v čele se soudruhem Smrkovským. Dále pevně stojíme ve smyslu před krátkou dobou sděleného vládního prohlášení, že činností Státní bezpečnosti se ujal ministr vnitra soudruh Josef Pavel, prohlašuji, že stojíme pevně za soudruhem Josefem Pavlem a očekáváme jeho rozkazy pro naši činnost ve Východočeském kraji.

Dále prohlašuji, že budeme my všichni, pracovníci Státní bezpečnosti ve Východočeském kraji plnit úkoly a pokyny jen ty, které vychází od československých ústavních orgánů a které jsou v souladu s pokyny a československým právním řádem.

Jestli je pravdou, že Šalgovič a další náčelníci v Praze se spojili s temnými kruhy a zahajují činnost zatýkání proti našemu lidu, od této činnosti se plně distancujeme a jejich jednání co nejostřeji odsuzujeme. Prohlašuji, že v našem Východočeském kraji naši pracovníci Státní bezpečnosti nezatkali ani nezadrželi ani

V Hradci Králové dne 24. srpna 1968

Tuto zprávu vysílal východočeský rozhlas zhruba v 10,30 hod.

Jednoho občana. Pevně se můžete spolehnout, že my, pracovníci Státní bezpečnosti ve Východočeském kraji také ani se nikdy v budoucnu k podobným činům, jako to učinili podle zprávy z pražského rozhlasu některé funkcionáři a pracovníci pražské Státní bezpečnosti, nepropůjčime. Mohn ujistit naši veřejnost, že dosud jsme my, pracovníci Státní bezpečnosti, zajišťovali ochranu a poskytovali pomoc všem veřejným a státním institucím v našem Východočeském kraji a takto že budeme postupovat i nadále. Ze se budeme řídit pokyny a rozkazy jen zákonných představitelů našeho státu, presidenta republiky s. Svobody, předsedy vlády s. Černíka, prvního tajemníka s. Dubčeka a ministra vnitra soudruha Josefa Pavla.

0222
BSTU

VOLÁME OBČANY VŠEHO VĚKU !

BSTU
0223

Na lounském okrese chybí několik tisíc česáčů chmele. Jejich prací bychom mohli získat množství deviz, které naše / doufejme, že ne na dlouho okupovaná / vlast tolik potřebuje.

Je nám jasné, že pustit své děti v těchto pohrutých dnech z domova bude pro matky něčím, co v první chvíli jednomyslně odsoudí. Přesto Vás prosíme: dovolte svým dětem pomoci.

CHMEL ČEKÁ A DLOUHO UŽ NEMUŽE !

Uvědomujeme si, že to není příliš pádný argument, alespoň ne tak silný, aby uklidnil matky.

Proto ještě tolik: v chmelové oblasti nebyl dosud ani jeden incident. Logicky se dá předpokládat, že mládež, která se rozhodne pomoci republice, bude sklízet chmel a nikoli provokovat.

PROTO VOLÁME JEŠTĚ JEDNOU, PŘEDEVŠÍM VÁS MLADÉ ! POMOCTE CHMELU A TÍM REPUBLICĚ !

Hlaste se na okresních výborech ČSM !

Vedení Vč KV ČSM

Druhé zvláštní vydání

Zemědělské noviny

DENÍK VĚNKOVA

Ročník XXIV - Číslo 200

Praha, středa 21. srpna 1968

□ ☆

Výzva delegátům XIV. mimořádného sjezdu KSČ

Městský výbor KSČ v Praze na základě iniciativy delegátů 14. mimořádného sjezdu strany vyzývá všechny delegáty z republiky, aby se okamžitě dostavili do Prahy, hlásili se na obvodních výborech strany anebo na velkých závodních organizacích a byli tak připraveni zahájit sjezdová jednání.

PROVOLÁNÍ PARLAMENTU

MIMOŘÁDNÁ SCHŮZE NS • ZTOTOŽŇUJEME SE SE STAŇOVISKEM PŘEDSEDNICTVA ÚV KSČ • ŽÁDÁME PROPUŠTĚNÍ ÚSTAVNÍCH ČINITELŮ Z INTERNACE • POZADUJEME KATEGORICKÝ ODCHOD CIZÍCH VOJSK

Na mimořádné schůzi v Praze schválili jednomyslným hlasováním ve středu odpolední poslanci NS toto provolání:

„Poslanci Národního shromáždění, kteří se sešli na výzvu předsednictva NS ve středu v poledních hodinách, pokládají za nutné v této chvíli, kdy zákonná vláda a ostatní ústavní orgány nemohou sdělit své stanovisko k současné situaci a plnit své ústavní funkce, prohlásit:

1. Ztotožňujeme se s prohlášením předsednictva ÚV KSČ a předsednictva Národního shromáždění, které

KSČ A. Dubček, předseda ÚV Národní fronty dr. F. Kriegel, předseda České národní rady dr. C. Císar a další byli propuštěni z internace a tak mohli vykonávat ústavní funkce, které jim svěřil lid této země svěří. Rovněž delegace NS, kterou jsme vyslali na sovětské velvyslanectví ve středu v dopoledních hodinách, se dosud nevrátila.

3. Protestujeme proti tomu, že Národnímu shromáždění, vládě, složkám Národní fronty a jejich představitelům je bráněno ve výkonávání jejich zákonných práv, a trváme na

5. Pověřujeme delegaci NS ve složení M. Miková, J. Macek, J. Valo, P. Rapoš, J. Pospíšil a V. Kučera, aby vstoupila ve styk s předsedou NS J. Smrkovským, s prezidentem republiky L. Svobodou a s předsedou vlády inž. Černíkem s tím, aby je informovala o tomto usnesení a dohodla s nimi další postup. O výsledcích jednání předá delegace NS bezprostředně zprávu čs. lidu.

6. Vyzýváme všechny lid, aby se neuchyloval k násilným akcím proti okupačním vojskům, aby se nedal

na svých pracovištích a chránil své zájody.

Použijte pro další rozvoj socialismu v Československu všechny demokratické prostředky.

„Bude-li nutno, budete určitě schopni bránit se i generální stávkou. Dobrý život této země může zaručit jen lid, který v ní žije a pracuje.“

Zijeme těžké hodiny. Věříme, že z nich vyjde se vztyčenou hlavou a rovnou páteří.“

Na této schůzi informoval místopředseda NS J. Valo poslance rovněž o obsahu

U THANT ZĚTRA DO ČSSR

New York (REUTER) - Mluvčí generálního tajemníka OSN řekl v úterý v noci, že generální tajemník U THANT má dále v úmyslu ve čtvrtek odletět na plánovanou návštěvu Československa.

Delegace NS k Červoněnkovi

Praha (ČTK) - Předsednictvo NS vyslalo včera v 10. hod. k velvyslanci Sovětského svazu v ČSSR S. V. Červoněnkovi delegaci předsednictva NS, kterou vede člen předsednictva NS Zdr. Fierlinger. Členy delegace jsou dále místopředsedové NS J. Zedník a A. Zíal, člen předsednictva NS A. Poledňák a poslanec V. Špálovský. Poslání delegace je navázat kontakty a sjednat možnost volného pohybu k jednání s vládou a s prezidentem republiky.

KOŠYGIN nepodal demisi

Moskva - Vysoce postavený sovětský tiskový mluvčí na ministerstvu zahraničních věcí označil za „nesmysl“ zprávy, že Alexej Kosygin podal demisi. Za další „nesmysl“ a „provokaci“ označil zprávy o demisi ministra obrany Andreje Grečka, které se vyskytly v některých tiskových agenturách.

Mrtví a ranění v Praze

Praha (ČTK) - Jan informoval včera po polední zprávy ČTK, vrchní sestru, konající službu na pražské záchranné službě M. Jirásková, bylo od rána dopraveno do nemocnice vozy záchranné služby na 25 raněných z místa kolem budovy Čs. rozhlasu, Václavského náměstí, z Klárova a odjinud. „Jde vesměs o zranění způsobená střelbou zbraní. Jsou také mrtví.“

Výzva ke klidu a rozvaze

V úterý dne 20. srpna 1968 kolem 23. hodiny překročila vojska SSSR, Polska, Německé demokratické republiky, Maďarské lidové republiky, Bulharské lidové republiky státní hranice ČSSR. Stalo se tak bez vědomí prezidenta republiky, předsedy Národního shromáždění, předsedy vlády i prvního tajemníka ÚV KSČ a těchto orgánů.

Stalo se tak v době, kdy se předsednictvo ÚV KSČ zabývalo přípravami XIV. sjezdu KSČ. Předsednictvo ÚV KSČ vyzývá všechny občany republiky zachovat klid a neklást odpor postupujícím jednotkám. Proto ani jednotky čs. armády a Lidových milicí nedostaly příkaz k obraně republiky. Předsednictvo ÚV KSČ považují tento akt za odporující nejenom všem zásadám vztahů mezi socialistickými státy, ale za popření základních norem mezinárodního práva.

Všichni vedoucí funkcionáři státu, KSČ i Národní fronty zůstávají ve svých funkcích, do nichž byli jako představitelé lidu a členů svých organizací zvoleni podle zákonů a jiných norem, platných v Československé socialistické republice.

Ústavními činiteli je okamžitě svoláno zasedání Národního shromáždění, vlády re-

Varšavské smlouvy za porušením mezinárodního práva, ustanovení Varšavské smlouvy a zásad rovnoprávných vztahů mezi národy.

2. Zadáme, aby ústavní činitelé, především prezident republiky L. Svoboda, předseda vlády inž. O. Černík, předseda NS J. Smrkovský, první tajemník ÚV

mi, které si chtějí obstarat důkazy pro oprávněnost intervence a využití situace k samozvaným akcím. Pracující lidé! Zůstaňte

4. Zadáme kategoriicky okamžitý odchod vojsk pěti států Varšavské smlouvy a plně respektování státní suverenity Československé socialistické republiky. Obrátíme se na parlamenty všech zemí a na světové veřejné mínění, aby podpořily naše zákonné požadavky.

Prohlášení redakce Zemědělských novin

V ranních hodinách ve středu 21. srpna 1968, několik hodin poté, co jednotky Varšavské smlouvy překročily hranice republiky a vstoupily do našeho hlavního města, sešel se kolektiv redakce Zemědělských novin a vydává toto prohlášení:

Hlásíme se jednoznačně a plně k Dubčekovu vedení Komunistické strany Československa, stojíme pevně za legální a jediné právoplatnou vládu Oldřicha Černíka, za předsedu NS Josefem Smrkovským a řádně zvoleným prezidentem republiky Ludvíkem Svobodou. Jsme rozhodnutí podporovat tyto představitelé naší strany a vedení státu.

Jako lidé, který je léta v každodenním styku s obyvatelstvem našeho venkova jsme přesvědčeni, že naše stanovisko je zároveň i stanoviskem každého venkovského člověka, všech našich čtenářů.

V této historické chvíli těžké zkoušky našich národů věříme, že se našim vedoucím představitelům a s nimi nám všem, podaří uskutečnit cestu, vytyčenou akčním programem Komunistické strany Československa, k němuž se i v této chvíli znovu plně přihlašujeme.

Prohlášení novinářů

V těchto těžkých chvílích se schází představenstvo Svazu českých novinářů, aby vyjádřilo znovu svou pevnou víru v cestu, kterou naše Komunistická strana, naše vláda, celý náš národ nastoupily po lednu. Chceme znovu před celým národem prohlásit, že zůstaneme pevně za prezidentem Svobodou, za řádně zvoleným předsednictvem ÚV KSČ a A. Dubčekem, za zákonnou vládou vedenou O. Černíkem, za vedením NS v čele s J. Smrkovským. Nikomu jinému sklouzít nechceme a nemůžeme. Vyzýváme všechny novináře, aby vytrvali v duchu pokrokových a demokratických tradic našeho lidu a neucínili nic, za což by se v budoucnu mohli stydět.

denem republiky, v němž rozhodli Ludvík Svoboda vyslovil souhlas se svoláním pléna Národního shromáždění.

KDE JSOU VEDOUcí ČINITELE Československé vlády a strany?

Praha (tisk) — Jak potvrdila včera před poledne kancelář presidenta republiky, je president Československé republiky L. Svoboda přítomen na Pražském hrade, který je obklíčen vojskem okupačních armád.

Cernínský palác — sídlo čs. ministerstva zahraničních věcí je blokováno sovětskými tanky, takže provoz ministerstva je omezen.

Budova ministerstva vnitra je blokována okupačními vojsky, kteří nepouští nikoho dovnitř a nikoho ven.

Na obsazeném ruzyňském letišti je doprava úplně přerušena.

Podle neoficiální zprávy, kterou redakce ČTK dostala krátce

po poledni, jsou soudruzi Dubček, Špaček, Smrkovský, Krieger a další v budově ÚV KSČ. Jejich pohyb je omezen.

Ze stejných pramenů je i informace, že tajemník ÚV KSČ dr. Cestmír Císař je v Bartolomějské ulici, kde sídlí centrum bezpečnostní služby.

O pobytu dalších čelných představitelů nejsou zatím informace. Šéfredaktor Rudého práva a člen předsednictva ÚV KSČ Oldřich Švestka, musel v doprovodu sovětských vojáků opustit budovu redakce.

Jen klid a rozvaha mohou podpořit legální představitel čs. státu a komunistické strany Československa.

Ruzyň v noci na středu

Jako každý večer i v úterý večer nastoupili pracovníci pražského ruzyňského letiště k údržbě do pravidelných služeb. První překvapení na ně čekalo před půl devátou, kdy zde přistálo mimořádné letadlo z Moskvy. O hodinu později přistálo další mimořádné sovětské letadlo, tentokrát ze Lvova. Asi po půlhodinové přestávce odletělo údajně zpět do Lvova. To bylo krátce po desáté hodině večer. Od této doby až téměř do půlnoci zde byl klid. Po půlnoci se dispečer letiště od arogantních pánů v telefonu dozvěděl, přesto že se čekala letadla z Jugoslávie a Bulharska, že letiště něsami přijmá ani letadla odletět. Do letištní budovy se, v této době začali sjíždět nepořádní pány v civilu a v doprovodu zástupy sovětského Aeroflotu se v budově ukázal i sovětský plukovník.

Nikdo ze zaměstnanců ani ze zahraničních cestujících mu stejně jako pánům v civilu nepřikládá mimořádnou pozornost a věnovali se dále svým povinnostem. Ale ne nadlouho. Krátce po půl druhé totiž přistála na letištní ploše první dvě obrovská letadla se sovětskými znaky a z nich se vyhrnulo několik desítek ozbrojených sovětských vojáků. Okamžitě obklíčili hlavní letištní budovu a jednotlivými větvemi začali vni-

kat do budovy. Odtud okamžitě začali vyhledávat na prostětní přehled budovou letištní personál a českými cestující (byl mezi nimi i jeden Angličan). Velké většinou z nich nedovolili ani se podívat na letiště a vzít si své věci.

Venku před budovou nás rozdělili, zvláště muže, (nás nechali venku) a ženy, kterým dovolili si sednout u odletové hale. Asi po půlhodinovém čekání, během kterého, stejně jako při obsazení, přistávalo v téměř minutových intervalech jedno letadlo za druhým, vpusťli do odletové haly i nás muže.

Zde za hluku přiletělých a odletělých letadel a hluku projíždějících tanků a obrněných transportérů nás nechali čekat přes veškeré protesty a bez možnosti telefonického spojení asi do půl šesté. V této době se dostavil sovětský major a oznámil letištnímu personálu, cestujícím a náhodným návštěvníkům letiště jako jsem byl já, že se můžeme odebrat domů. Na otázku dopravy nám odpověděl: „Přeče pěšky. Naše vojska musí také absolvovat množství kilometrů pěšky“. Nic nepomohly protesty, všichni, včetně zahraničních cestujících, se museli dostat domů pěšky.

Odejít museli všichni. Letiště převzala pod svoji správu sově-

tská a německá vojska, která se na letištní ploše a okolních silnicích rozložila. Na dotaz zaměstnanců, kdy mají nastoupit do práce, jim bylo odpovězeno ve smyslu, že se to dovede vést. V době, kdy jsme opouštěli pražské ruzyňské letiště, přiletávala nad něj stále ještě těžká vojenská letadla, z jejichž útrobu spolu s tanky a ostatní vojenskou technikou vystupovali vojáci.

Okamžitě po vložení nákladu opouštěla sovětská vojenská letadla prostor letiště.

V době čekání jsme se několikrát pokoušeli promluvit s našimi vězňáky, mladými sovětskými vojáky. Přesto, že mnoho mluvit nechtěli nebo nesměli, dověděli jsme se, že přiletají z Polska a NDR a že cestují do Československa dostali jako rozkaz. Na dotaz, jestli vědí, že jsme je sem nepozvali, nám odpovídali: „My věříme našemu vedení a to nám dalo rozkaz, a to je pro nás rozhodující.“ Všichni do jednoho se shodli i v tom, že pevně věří tomu, co píše sovětský tisk, zejména Pravda.

Při naší cestě z ruzyňského letiště zpět do středu Prahy neustále měly kolony sovětských vojáků na sovětských i našich automobilech, tancích a obrněných transportérech. Byla to neradostná cesta domů. (fl)

První mimořádné vydání Zemědělských novin jsme mezi vězňáky dopravovali různě. Rejstříky vozy, taxíky, ale hlavně rozhazovali a sami roznášeli po pražských ulicích. Pomáhali nám nejen studenti a ochotní Pražané, ale k našemu překvapení k nám na Václavském náměstí i jeden příslušník SNB a přijel se ho o té rychlosti započítat zepat na jméno, nebo se despoť podívat na střešní číslo. Přesto mu touto cestou děkujeme za spolupráci. (fl)

Kolpotér v uniformě

Dr. Vladimír Korčák z nemocnice v Praze 10, Srobarova ulice sdělil, že tam bylo převzeno 20 těžce zraněných lidí. Většinou jde o průstřely, tříšťová střelná poranění, rozdrčené nohy následkem přejetí. Některé jsou bezprostředně vážně ohroženi na životě.

Hlavní výbor Komunistické strany Československa ministerstva národní obrany zaslalo předsednictvu KSČ dopis: Hlavní výbor KSČ MNO ze svého mimořádného zasedání z 21. srpna prohlašuje, že se plně staví za stanovisko předsednictva Komunistické strany Československa k obsazení naší republiky. Neochvějně se staví za předsednictvo KSČ v čele s A. Dubčekem, vládou republiky v čele s O. Černíkem, národním shromážděním v čele s J. Smrkovským.

Plénium hlavního výboru KSČ je rozhodnuto plnit akční program KSČ s hlubokou důvěrou. Žádá okamžitě svolání sjezdu strany. Odmítá jakékoli úkoly z nelegálních skupin.

Také pracovníci Výzkumného ústavu Pozemních staveb vyjádřili svou jednoznačnou podporu prohlášení předsednictva

Práha (tisk) — Drázi spoluhobčané, v posledních hodinách vznikla v naší zemi složitá situace. V současné chvíli vám nemohu říci více k jejímu objasnění. Jako president Československé socialistické republiky se k vám obracím s plnou odpovědností, kterou jsem s přijetím této funkce převzal a nadávám vás žádám, abyste zachovali plnou rozvahu a naprostý klid.

U vědomí své občanské odpovědnosti a v zájmu naší republiky nedopusťte, aby došlo k nepředloženým akcím, s důstojností a kázně, kterou jste prokazovali v minulých dnech vyčkávaje dalších kroků ústavních orgánů republiky.

KSČ svolává plénium ÚV KSČ k projednání vzniklé situace. PŘEDSEDNICTVO ÚV KSČ

REZOLUCE Z KRAJŮ

Hlas z hlavního města Slovenska, Bratislavy: Městský výbor KSS vydal prohlášení, že plně stojí za legální vládou, prezidentem Svobodou a ústředním výborem strany. Zároveň požádal obyvatele Bratislavy o důstojný klid a rozvahu.

Řada středoevropských KNV v Praze se v těchto mimořádně vážných chvílích jednověsně stává za presidenta Československé socialistické republiky Ludvíka Svobodu a vládu sv-

Ustí n. L. (te) — Plně stojíme za prezidentem republiky L. Svobodou, Černíkovou vládou a A. Dubčekem a odsuzujeme porušení svrchovanosti a násilné obsazení naší vlasti vojsky Varšavské smlouvy. To vyjádřili ve svých rezolucích z ranních shromáždění zaměstnanci ústecké Chemičky, Tesly Lenešice, technických služeb v Ustí n. L. okresní správy spojů v Jablonci n. N. a dalších podniků Severočeského kraje.

Řada KNV v Praze

Prohlášení presidenta L. Svobody

Práha (tisk) — Drázi spoluhobčané, v posledních hodinách vznikla v naší zemi složitá situace. V současné chvíli vám nemohu říci více k jejímu objasnění. Jako president Československé socialistické republiky se k vám obracím s plnou odpovědností, kterou jsem s přijetím této funkce převzal a nadávám vás žádám, abyste zachovali plnou rozvahu a naprostý klid.

U vědomí své občanské odpovědnosti a v zájmu naší republiky nedopusťte, aby došlo k nepředloženým akcím, s důstojností a kázně, kterou jste prokazovali v minulých dnech vyčkávaje dalších kroků ústavních orgánů republiky.

Prohlášení předsednictva NS

predsedům vlád a parlamentům SSSR, Ma'darska, NDR, Bulharska, Polska

Práha (tisk) — Předsednictvo našeho Národního shromáždění vyjadřuje hluboký a zásadní nesouhlas s postupem spojeneckých vojsk, která dnes začala bezdůvodně obsazovat naši republiku. Došlo tak k porušení suverenity našeho státu, které je nepřijatelné v našich dalších vzájemných vztazích.

Zadáme vás co nejrohodněji v okamžicích, kdy se na ulicích Prahy ozývají výstřely, abyste dali ihned rozkaz k okamžitému stažení všech vojsk z celé naší republiky.

Kopie NSU
AR 4

Kopie NSU
AR 4

BSTU
0275

Die Zeitschrift "Svet vobrazech" wurde am 26. 8. 1968
während der Zollkontrolle an der Güst Bhf. Friedrich-
straße bei dem indischen Staatsbürger

Indien
Halderpara/Indien

Student der Geologie an der Staatsuniversität Moskau,
gefunden. Die Person weilte lt. Visum im Reisepaß in
der Zeit vom 15. 8. bis 25. 8. in der CSSR zu einem
Geologiekongreß.

Die Person ist der deutschen Sprache nicht kundig.

Záběr situace před pražským rozhlase 21. srpna 1968 v 10,35 min. Z budovy se ještě vysílalo.

PROČ? ПОЧЕМУ?

SVĚT V OBRAZECH

21. srpna 1968

Ve chvílích, kdy Prahu okupovaly sovětské tanky, kdy sovětská armáda internovala presidenta republiky, řádně volené ústavní činitele, členy vlády, čelné funkcionáře předsednictva ÚV KSČ i Národní fronty, kdy vojska pěti armád začala obracet vniveč československo-sovětské přátelství, kdy byla věrolopně porušena Varšavská smlouva, kdy jednostranně byly porušeny výsledky porad v Čierne a ujednání v Bratislavě připravujeme tento dokument doby. Desítky našich bezbranných lidí byly už zabity a postřeleny, začalo zatýkání čestných osob, ničí se majetek českého a slovenského národa. Náš odpor proti násilí však nikdy neustane! Chceme, aby to byl odpor klidu, rozvahy a duševní vyspělosti, který je našim národům vlastní a s nímž má své historické zkušenosti.

President republiky LUDVÍK SVOBODA

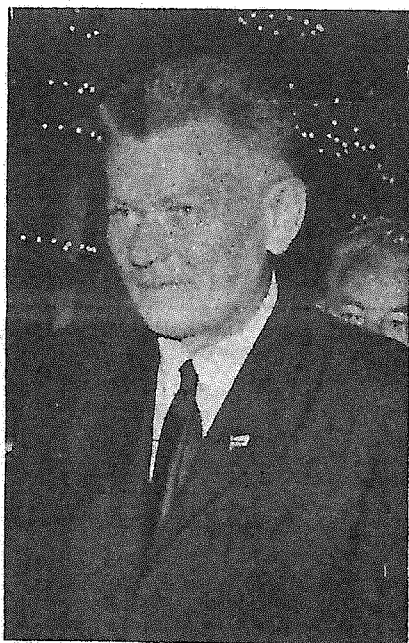

První tajemník ÚV KSČ ALEXANDR DUBČEK

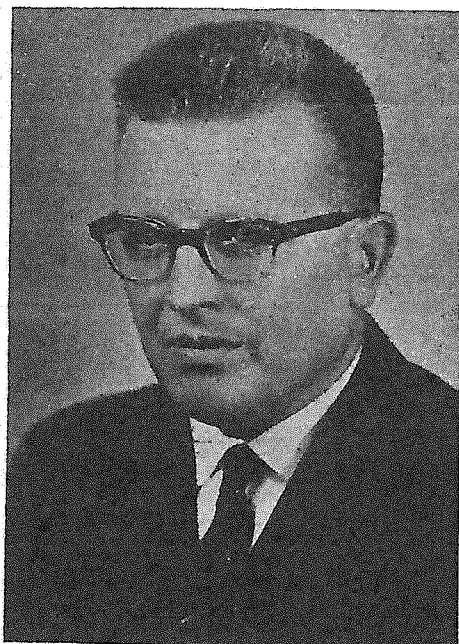
8STU
0286

Předseda vlády OLDŘICH ČERNÍK

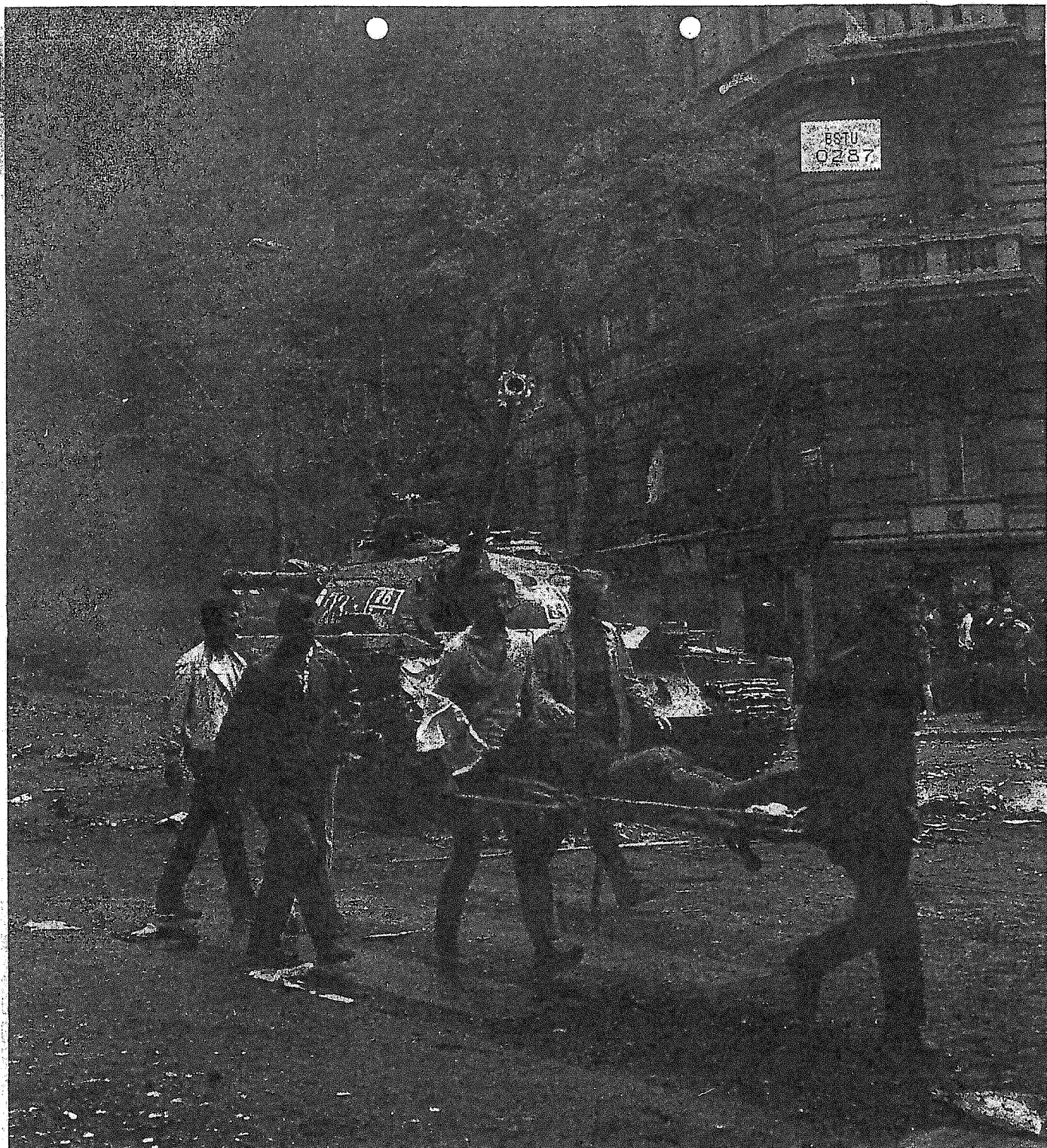

Předseda Národního shromáždění JOSEF SMRKOVSÝ

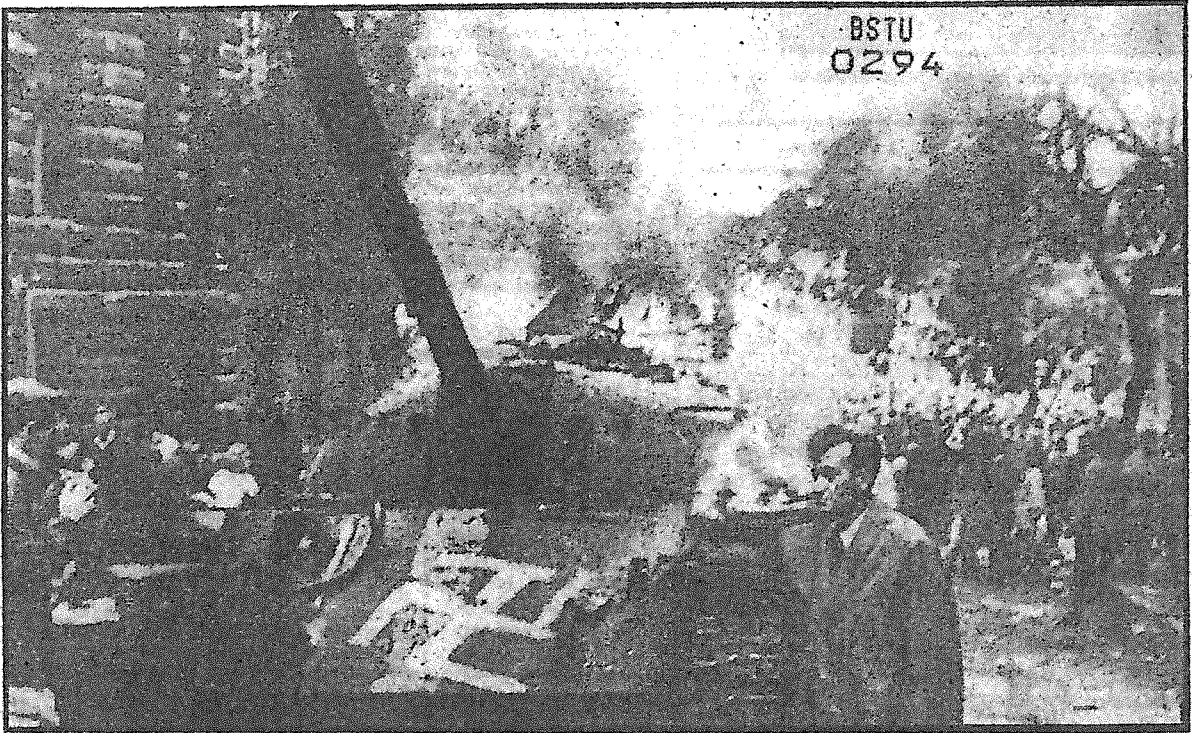
Předseda České národní rady ČESTMÍR CÍŠAR

VĚRNÍ ZŮSTANEME!

Je toto obraz přátelství a spojení? Záběr z Vinohradské ulice v Praze.

Průčelí pražského Národního muzea je rozstříleno, komunikace utrpěly pásy sovětských i jiných tanků — našich spojenců, nad naší republikou hučí letadla přivážející zbraně i vojenský výsadek. Na československé občany jsou namířena děla, kulomety, samopaly. Tu a tam hoří domy. Řada důležitých budov byla obsazena. Porůznu se ozývají výstřely, krev teče po pražské dlažbě a zkrápí půdu i v ostatních částech republiky. Zbraně, které zabíjely a zraňovaly, nejsou v našich rukou. Poprvé v historii komunistického hnutí vstoupily armády socialistických států do nezávislého socialistického státu, kde vládne komunistická strana. Jedná se sice o bezpříkladný akt, ale naše soudnost a přesvědčení o spravedlnosti odmítá na násilí odpovídat násilím. Vyzýváme proto občany, aby v zájmu svém a v zájmu budoucnosti obou našich národů zachovali klid a rozvahu! Nenechte se vyprovokovat!

BSTU
0294

Immer wieder malen die Tschechen das verhaßte Hakenkreuz auf die Sowjetpanzer

PROČ ?

MIMOŘÁDNÝ XIV. SJEZD KSČ

prohlašuje :

- Suverenita Československa byla 21. srpna 1968 porušena okupací vojsk SSSR, Polska, NDR, Bulharska a Maďarska.
 - Žádný kompetentní stranický ani ústavní orgán o takový zásah nepožádal.
- žádá :
- Odchod cizích vojsk.
 - Vytvoření normálních podmínek pro činnost všech ústavních a politických orgánů, propuštění pracovníků a umožnění výkonu jejich funkcí.
- UV CSM podporuje výsledky mimořádného XIV. sjezdu KSČ.

XIV. СЪЕЗД КПЧ

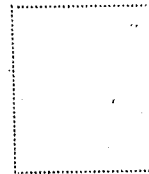
заявляет :

- Суверенитет Чехословакии 21-го августа 1968 г. был нарушен оккупацией войсками СССР, Польши, ГДР, Болгарии и Венгрии.
 - Ни один компетентный или конституционный орган не обращался с просьбой о таком вмешательстве.
- требует :
- Ухода иностранных частей.
 - Создания нормальных условий для деятельности всех государственных и политических органов, освобождения всех задержанных работников и предоставления им возможности выполнения их функций.

*Helmut sagt mich viel schmerzen,
 es ist mich viel schmerzen,
 als ich dir (von meinem Bundesrat)
 ergäht habe. Schreit/willarbeit*

POŠILEJTE OKUPANTŮM A DO CIZINY

BSTU
0300

HELMUT ROMANOWSKY

208 NEUSTRELITZ

SEESTRASSE 21

D. D. R.

Mittwoch

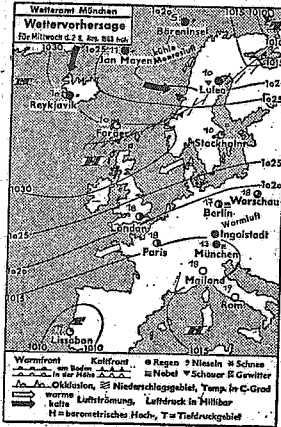
Kath.: Alfred SA 5.28 SU 19.17

Evang.: Augustina MA 11.04 MU 20.44

28 August

Das Wetter

Vorhersage: Nachts und morgens vielfach Nebelbildung. Tagsüber teils aufklärend, teils stärker bewölkt, strichweise Niederschläge, örtlich mit Gewitter. Mittagstemperaturen 18 bis 22 Grad, nächtliche Tiefstwerte 10 bis 12 Grad. Meist schwache Winde aus Nord bis Ost. - Weitere Aussichten: Leicht unbeständig und nur mäßig warm.

Oppositionsgruppe in Moskau verhaftet

Moskau (UPI). Ein Enkel des einstigen Außenministers Stalins, Maxim Litwinow, befindet sich seit Sonntag in Haft und soll wegen Landfriedensbruchs abgerufen werden. Wie gestern von zuverlässiger Seite in Moskau bekannt wurde, ist der gegenwärtig stellungslös Chemiker Dr. Pawel Litwinow (28) mit weiteren vier Personen verhaftet worden, nachdem die Gruppe vergeblich versucht habe, einen kleinen Demonstrationsszug über den Roten Platz zu organisieren. Sie wollten damit gegen die militärische Intervention in der CSSR protestieren. Unter den Verhafteten soll sich auch Larissa Daniel, die Frau des zusammen mit seinem Schriftstellerkollegen Andrej Sinjajewski wegen der Veröffentlichung antisowjetischer satirischer Schriften im Ausland zu fünf Jahren Zwangsarbeit verurteilten Juri Daniel, befinden.

Moskau setzt Propagandawelle fort

Moskau (dpa). Mit mehreren Stundens Verspätung erschien gestern in Moskau die Parteizeitung „Pravda“ im Handel. Aber entgegen allen Erwartungen fanden sich in den Spalten des Blattes weder ein Kommuniqué

Ihre Wünsche wurden nicht erfüllt:

In Prag herrscht große Verbitterung

Prag (dpa/UPI). Große Verständnislosigkeit, tiefe Niedergeschlagenheit, Verbitterung und auch Empörung befehlen die Verhandlungen in Moskau und die kurze Ansprache ihres Präsidenten, Armeegeneral Ludvik Svoboda, vernommen hatten. Die Grundforderung der überwiegenden Mehrheit der Bevölkerung, nämlich der sofortige und komplette Abzug der ausländischen Einheiten, sieht sie nicht erfüllt. Angesichts des kargen Kommuniqué waren die meisten Menschen völlig ratlos, denn der Wortlaut - so äußerte ein Prager - ist „genauso nichtssagend wie die offiziellen Erklärungen vor dem Januar“.

Aber die Menschen scheinen zu wissen, daß sie nicht viel zu erwarten haben. Sie lesen zwischen den Zeilen und fürchten, daß alles, was sie bisher mit so großer Disziplin und Entschlossenheit errungen hatten, wieder zurückgeschraubt wird. Denn wie kann die Bevölkerung Vertrauen haben in ein Abkommen, dessen Inhalt nicht bekanntgegeben wurde und das von einer Reihe von Funktionären mitunterschrieben worden ist, die ihr Vertrauen verloren haben, wenn es auch im Kommuniqué heißt, daß die Führung der CSSR „entschlossen ist, die Ergebnisse des Januar- und Mai-Plenums durchzuführen“?

Auf die Frage nach ihrer Meinung zum Kommuniqué antworteten auf dem Wenzelsplatz: Eine 40jährige Beamtin: „Es ist schrecklich, aber ich hatte nie Illusionen.“ Eine 25jährige Verkäuferin: „Als ich die Verlautbarung hörte, meinte ich zuerst, es wäre der Kollaborantensender Moldau.“

Ein 60jähriger Rentner: „Erst wenn wir Neutralität hätten, wäre bei uns tatsächlich Ruhe.“

Ein 40jähriger Techniker: „Inzwischen läßt sich also gar nichts tun. Aber wenn die Zeit abläuft, vielleicht werden wir mehr tun können.“

Ein 42jähriger Arbeiter: „Das ist eine Schande, die niemand erwartet hat.“

Ein 39jähriger Lastwagenchauffeur: „Wie konnten sie das unterschreiben, wenn sie dabei an das Volk gedacht haben. Dieses Mandat haben sie von uns nicht bekommen.“

„Das Ärgste ist, daß auch die Ärgsten Verräter wie Kolder, Indra und die weiteren zurückkehren.“

Ein 36jähriger Beamter: „Das Abkommen erinnert mich an das von München 1938.“

Ein 65jähriger Rentner: „Solange wir hier bleiben, werden sie [die Politiker] sich die Hände reichen.“

Ein 50jähriger technischer Angestellter: „Jetzt werden wir wieder 20 Jahre dahinvegetieren. Sie haben uns das zerschossen, und wir müssen die Rechnung begleichen.“

Ein 35jähriger Arbeiter: „Außer Dubcek haben uns alle verraten. Sie haben uns betrogen, und was werden dazu unsere Kinder sagen.“

Noch am Vormittag hatte vor der Prager Burg eine lachende, erregte Gruppe von Tschechoslowaken einen Schornsteinfeger umringt. Die Prager beschnitten sich mit Ruß - ein Symbol des Glücks für sie und ihr Land. Zum erstenmal seit dem Einmarsch der Besatzungstruppen konnte man

zeiten stiegen die Prager zur Burg hinauf und warteten dort vor den Toren. Lachende Gesichter und Bündel von tschechoslowakischen Fahnen boten ein fast heiteres Bild.

Zur Begrüßung der heimgekehrten Partei- und Staatsführung heulten in der ganzen Tschechoslowakei gestern um neun Uhr eine viertel Stunde lang alle Fabriksirenen, und die Kirchenglocken läuteten. Das Stadtbild Prags hätte sich innerhalb weniger Stunden vollkommen verändert. Die meisten Panzer und Kettenfahrzeuge der sowjetischen Besatzungsmacht schienen die Innenstadt am Dienstagmorgen verlassen zu haben. So war auf dem Wenzelsplatz nur noch je ein „Bewacherfahrzeug“ vor jedem Zeitungsgebäude stationiert. Auch das Gebäude der tschechoslowakischen Nachrichtenagentur Ceteka wurde lediglich noch von einem Panzerspähwagen bewacht.

Doch schon zwei Stunden nach Veröffentlichung des Kommuniqué kehrte sich die Freude in Enttäuschung. Eine Reihe von Nationalausschüssen und Parteiorganisationen lehnte die Moskauer Vereinbarung ab und for-

Glockengeläut war bis nach Linz zu hören

Linz (KNA). Bis nach Linz in Österreich war am Montag das ohrenbetäubende Geläut der Kirchenglocken und Geheul der Sirenen zu hören, mit dem um 9 Uhr in der gesamten Tschechoslowakei ein 15minütiger Generalstreik aus Protest gegen die Anwesenheit der Okkupationsstruppen begonnen hatte. Nach Angaben des tschechoslowakischen Außenministeriums, die in der tschechoslowakischen Hauptstadt Prag, der CSSR hinein gehört und bezeugt. Radio „Pravda“ strahlte gleichzeitig eine russischsprachige Sendung aus, in der den russischen Besatzungssoldaten die Bedeutung des Generalstreiks erklärt wurde.

derte als erstes, die Gültigkeit der Beschlüsse des außerordentlichen Parteitag anzuerkennen. Die Prager internierten sich wieder des Schreckens der vergangenen Tage. Nach Presseberichten vom Dienstag sind seit der Besetzung der CSSR alleine in der Hauptstadt 25 Menschen ums Leben gekommen. 315 seien verletzt worden. Es ist jedoch nicht bekannt, wie hoch die Todeszahl im ganzen Lande liegt, da die Meldungen über Opfer

Junge Tschechoslowaken montierten in den letzten Tagen Straßennamen von den Häuserwänden, um die sowjetischen Geheimpolizisten und Truppen zu verwirren. (IS-Funkbild, dpa/UPI)

„Es ist euer Verdienst!“

„Liebe Mitbürger, Genossen und Genossinnen! Ich finde schwer die Worte, mit denen ich die Dankbarkeit für das mir und den anderen Genossen entgegengebrachte Vertrauen ausdrücken kann. Eure hohe Moral, überlegte Haltung und die feste Überzeugung, daß alle rechtmäßig gewählten Funktionäre zurückkehren werden, waren nicht ungedrehter. Wir sind wieder mit unserer Arbeit in eurer Mitte. Wir danken euch. Wir können wieder die Tätigkeit der wichtigsten Organe unserer Republik aufnehmen, der Nationalversammlung und der Regierung sowie die Tätigkeit der Nationalen Front. Diese Tätigkeit wird sich

Organe die Voraussetzungen für ein normales Leben schaffen. Es wäre daher unverantwortlich und gefährlich, durch Aktionen die Umgruppierungen und letzten Endes den Abzug der fünf Staaten zu behindern, da das Endziel der Bemühungen der ehestmögliche völlige Abzug der Truppen ist. Aufgrund der Unterhandlungen in Moskau unternimmt die Regierung bereits die ersten Schritte in dieser Richtung. Bereits in der vergangenen Nacht haben einige Truppen die Ortschaften verlassen, einige besetzte Objekte in Prag wurden freigegeben. Die Bemühungen in dieser Richtung werden fortgesetzt. Wir

Oppositionsgruppe in Moskau verhaftet

Moskau (UPI). Ein Enkel des einstigen Außenministers Stalins, Maxim Litwinow, befindet sich seit Sonntag in Haft und soll wegen Landfriedensbruchs abgeurteilt werden. Wie gestern von zuverlässiger Seite in Moskau bekannt wurde, ist der gegenwärtig stillungslos Chemiker Dr. Pawel Litwinow (29) mit weiteren vier Personen verhaftet worden, nachdem die Gruppe vergeblich versucht hatte, einen kleinen Demonstrationzug über den Roten Platz zu organisieren. Sie wollten damit gegen die militärische Intervention in der CSSR protestieren. Unter den Verhafteten soll sich auch Larissa Daniel, die Frau des zusammen mit seinem Schriftstellerkollegen Andrej Sinjawschij wegen der Veröffentlichung antisowjetischer satirischer Schriften im Ausland zu fünf Jahren Zwangsarbeit verurteilten Juri Daniel, befinden.

Moskau setzt Propagandawelle fort

Moskau (dpa). Mit mehreren Stunden Verspätung erschien gestern in Moskau die Parteizeitung „Prawda“ im Handel. Aber entgegen allen Erwartungen fanden sich in den Spalten des Blattes weder ein Kommuniqué über die in der Nacht beendeten tschechoslowakisch-sowjetischen Gespräche noch ein Kommentar darüber. Dagegen setzte die Sowjetunion ihre Propagandakampagne gegen Rumänien und Jugoslawien, die beide die Besetzung der CSSR scharf verurteilt haben, verstärkt fort. Ein Fernsehkommentator sagte in einer Sendung: „Die offizielle Politik Jugoslawiens und Rumäniens kann man jetzt vergleichen mit der der NATO und ähnlicher Mächte.“ Sie hätten „nichts gemeinsam mit dem marxistisch-leninistischen Internationalismus“.

zuerst, es wäre der Kollaboranten-sender Moldau.“

Ein 60jähriger Rentner: „Erst wenn wir Neutralität hätten, wäre bei uns tatsächlich Ruhe.“

Ein 40jähriger Techniker: „Inzwischen läßt sich also gar nichts tun. Aber wenn die Zeit abläuft, vielleicht werden wir mehr tun können...“

Ein 42jähriger Arbeiter: „Das ist eine Schande, die niemand erwartet hat.“

Ein 35jähriger Lastwagenauffeuer: „Wie konnten sie das unterschreiben, wenn sie dabei an das Volk gedacht haben. Dieses Mandat haben sie, von uns nicht bekommen.“

„Wie konnten sie das unterschreiben, wenn sie dabei an das Volk gedacht haben. Dieses Mandat haben sie, von uns nicht bekommen.“

„Wie konnten sie das unterschreiben, wenn sie dabei an das Volk gedacht haben. Dieses Mandat haben sie, von uns nicht bekommen.“

„Wie konnten sie das unterschreiben, wenn sie dabei an das Volk gedacht haben. Dieses Mandat haben sie, von uns nicht bekommen.“

„Wie konnten sie das unterschreiben, wenn sie dabei an das Volk gedacht haben. Dieses Mandat haben sie, von uns nicht bekommen.“

„Wie konnten sie das unterschreiben, wenn sie dabei an das Volk gedacht haben. Dieses Mandat haben sie, von uns nicht bekommen.“

„Wie konnten sie das unterschreiben, wenn sie dabei an das Volk gedacht haben. Dieses Mandat haben sie, von uns nicht bekommen.“

„Wie konnten sie das unterschreiben, wenn sie dabei an das Volk gedacht haben. Dieses Mandat haben sie, von uns nicht bekommen.“

„Wie konnten sie das unterschreiben, wenn sie dabei an das Volk gedacht haben. Dieses Mandat haben sie, von uns nicht bekommen.“

„Wie konnten sie das unterschreiben, wenn sie dabei an das Volk gedacht haben. Dieses Mandat haben sie, von uns nicht bekommen.“

„Wie konnten sie das unterschreiben, wenn sie dabei an das Volk gedacht haben. Dieses Mandat haben sie, von uns nicht bekommen.“

„Wie konnten sie das unterschreiben, wenn sie dabei an das Volk gedacht haben. Dieses Mandat haben sie, von uns nicht bekommen.“

„Wie konnten sie das unterschreiben, wenn sie dabei an das Volk gedacht haben. Dieses Mandat haben sie, von uns nicht bekommen.“

„Wie konnten sie das unterschreiben, wenn sie dabei an das Volk gedacht haben. Dieses Mandat haben sie, von uns nicht bekommen.“

„Wie konnten sie das unterschreiben, wenn sie dabei an das Volk gedacht haben. Dieses Mandat haben sie, von uns nicht bekommen.“

„Wie konnten sie das unterschreiben, wenn sie dabei an das Volk gedacht haben. Dieses Mandat haben sie, von uns nicht bekommen.“

„Wie konnten sie das unterschreiben, wenn sie dabei an das Volk gedacht haben. Dieses Mandat haben sie, von uns nicht bekommen.“

„Wie konnten sie das unterschreiben, wenn sie dabei an das Volk gedacht haben. Dieses Mandat haben sie, von uns nicht bekommen.“

„Wie konnten sie das unterschreiben, wenn sie dabei an das Volk gedacht haben. Dieses Mandat haben sie, von uns nicht bekommen.“

„Wie konnten sie das unterschreiben, wenn sie dabei an das Volk gedacht haben. Dieses Mandat haben sie, von uns nicht bekommen.“

„Wie konnten sie das unterschreiben, wenn sie dabei an das Volk gedacht haben. Dieses Mandat haben sie, von uns nicht bekommen.“

„Wie konnten sie das unterschreiben, wenn sie dabei an das Volk gedacht haben. Dieses Mandat haben sie, von uns nicht bekommen.“

„Wie konnten sie das unterschreiben, wenn sie dabei an das Volk gedacht haben. Dieses Mandat haben sie, von uns nicht bekommen.“

„Wie konnten sie das unterschreiben, wenn sie dabei an das Volk gedacht haben. Dieses Mandat haben sie, von uns nicht bekommen.“

„Wie konnten sie das unterschreiben, wenn sie dabei an das Volk gedacht haben. Dieses Mandat haben sie, von uns nicht bekommen.“

„Wie konnten sie das unterschreiben, wenn sie dabei an das Volk gedacht haben. Dieses Mandat haben sie, von uns nicht bekommen.“

„Wie konnten sie das unterschreiben, wenn sie dabei an das Volk gedacht haben. Dieses Mandat haben sie, von uns nicht bekommen.“

„Wie konnten sie das unterschreiben, wenn sie dabei an das Volk gedacht haben. Dieses Mandat haben sie, von uns nicht bekommen.“

„Wie konnten sie das unterschreiben, wenn sie dabei an das Volk gedacht haben. Dieses Mandat haben sie, von uns nicht bekommen.“

Doch schon zwei Stunden nach Veröffentlichung des Kommuniqués kehrte sich die Freude in Enttäuschung. Eine Reihe von Nationalausschüssen und Parteiorganisationen lehnte die Moskauer Vereinbarung ab und for-

Glockengeläut war bis nach Linz zu hören

Linz (KNA). Bis nach Linz in Österreich war am Montag das ohrenbetäubende Geläut der Kirchenglocken und Geheul der Sirenen zu hören, mit dem um 9 Uhr in der gesamten Tschechoslowakei ein 15minütiger Generalstreik aus Protest gegen die Anwesenheit der Okkupationsgruppen begonnen hatte. Nach Angaben des Österreichischen Rundfunks wurde der Streik in der Stadt Linz im Burgenland, der CSSR hinein gehört und befolgt. Radio „Freies Prag“ strahlte gleichzeitig eine russischsprachige Sendung aus, in der den russischen Besatzungssoldaten die Bedeutung des Generalstreiks erklärt wurde.

derte als erstes, die Gültigkeit der Beschlüsse des außerordentlichen Parteitag anzuerkennen. Die Prager erinnerten sich wieder des Schreckens der vergangenen Tage. Nach Presseberichten vom Dienstag sind seit der Besetzung der CSSR alleine in der Hauptstadt 25 Menschen ums Leben gekommen. 315 seien verletzt worden. Es ist jedoch nicht bekannt, wie hoch die Todeszahl im ganzen Land liegt, da die Meldungen über Opfer nur bruchstückhaft eingingen.

Der Untergrundsender „Freies Kaschau“ hatte noch gestern gemeldet, ein sowjetischer Offizier habe einen sowjetischen Panzerfahrer erschossen, weil der Fahrer sich geweigert hatte, anti-sowjetische Demonstranten zu überfahren. Nach Angaben des Senders wurde die Leiche des sowjetischen Panzerfahrers von den Offizieren aus dem Panzer unter die Demonstranten geworfen. Die Demonstranten, so sagte der Sender weiter, hätten den erschossenen Soldaten mit „allen Ehren“ begraben.

Junge Tschechoslowaken montierten in den letzten Tagen Straßennamen von den Häuserwänden, um die sowjetischen Geheimpolitisten und Truppen zu verwirren. DK-Funkbild: dpa/UPI

„Es ist euer Verdienst“

Der Woywode der Ansprache Alexander Dubcek sagt

„Liebe Mitbürger, Genossen und Genossinnen! Ich finde schwer die Worte, mit denen ich die Dankbarkeit für das mir und den anderen Genossen entgegengebrachte Vertrauen ausdrücken kann. Eure hohe Moral, überlegte Haltung und die feste Überzeugung, daß alle rechtmäßig gewählten Funktionäre zurückkehren werden, waren nicht ungerechtfertigt. Wir sind wieder mit unserer Arbeit in eurer Mitte. Wir danken euch. Wir können wieder die Tätigkeit der wichtigsten Organe unserer Republik aufnehmen, der Nationalversammlung und der Regierung sowie die Tätigkeit der Nationalen Front. Diese Tätigkeit wird sich allerdings in einer Situation abspielen, in einer Realität, die nicht nur von unserem Willen abhängig ist.

Dieser Tatsache waren wir uns stets bewußt, ebenso wie ihr. Es ist ein Verdienst eurer überlegenen Haltung, daß ihr dem Ersuchen des Präsidenten, des Zentralkomitees und der Regierung nachgekommen seid und daß es nicht zu größeren Auseinandersetzungen und Blutvergießen gekommen ist. Unter allen Umständen muß verhindert werden, daß es zu weiterem Leid und weiteren Verlusten kommt. Denn dies würde die Situation nicht ändern und der anomale Zustand unserer Heimat würde länger andauern. Wenn wir entschlossen sind, ein weiteres Blutvergießen zu verhindern, bedeutet das nicht, daß wir die entstandene Situation passiv akzeptieren.

Wir sind überzeugt, daß wir Mittel, Wege und Möglichkeiten finden werden, um mit euch allen eine Politik zu entwickeln, die letzten Endes zu einer Normalisierung der Verhältnisse führen wird. In dieser Überzeugung bestärken uns auch die Ergebnisse der Verhandlungen, die wir gestern in Moskau beendet haben. Auch die sowjetischen Verhandlungspartner waren bemüht, zur Normalisierung der Beziehungen beizutragen. Wir stehen in der heutigen Realität vor der Aufgabe, einen Weg aus der gegenwärtigen Situation zu finden. An erster Stelle steht das Übereinkommen über den sukzessiven Abzug der Truppen.

Deshalb wäre jedes Mißtrauen auf diesem Gebiet ungerechtfertigt und gefährlich. Das wäre die grundsätzliche Voraussetzung für unseren Weg. Wir haben vereinbart, daß die Truppen aus den Städten und Ortschaften unverzüglich in vorher bestimmte Gebiete abgezogen werden. Das hängt natürlich davon ab, inwieweit unsere eigenen Organe in der Lage sein werden, Ordnung und normales Leben zu gewährleisten.

Die Regierung der Republik hat bereits heute die ersten erforderlichen Maßnahmen getroffen, damit unsere eigenen

Organe die Voraussetzungen für ein normales Leben schaffen. Es wäre daher unvernünftig und gefährlich, durch „Aktionen“ die Umgruppierungen und letzten Endes den Abzug der fünf Staaten zu behindern, da das Endziel der Bemühungen der ehestmögliche völlige Abzug der Truppen ist. Aufgrund der Unterhandlungen in Moskau unternimmt die Regierung bereits die ersten Schritte in dieser Richtung.

Bereits in der vergangenen Nacht haben einige Truppen die Ortschaften verlassen, einige besetzte Objekte in Prag wurden freigegeben. Die Bemühungen in dieser Richtung werden fortgesetzt. Wir bitten euch, liebe Mitbürger, helft uns allen Provokationen von Leuten entgegenzuwirken, die Interesse daran haben, die angespannte Situation zu verschärfen, und die gegen den Sozialismus eingestellt sind.

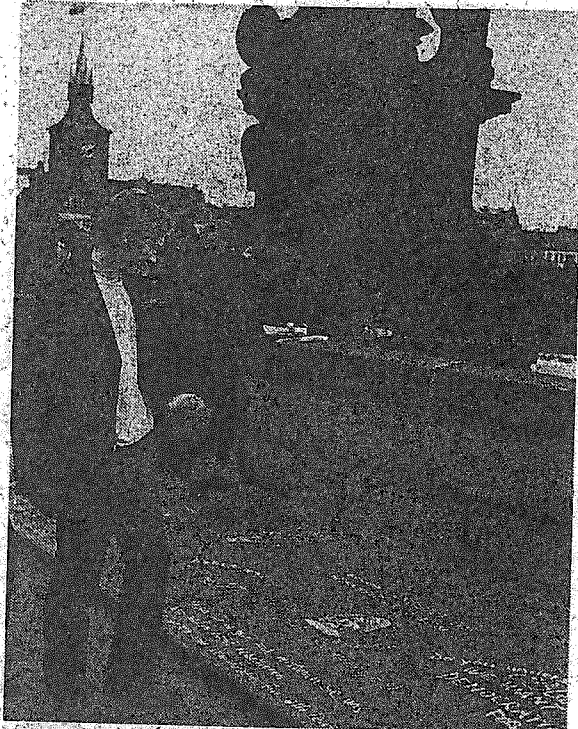
In dieser Zeit brauchen wir Ruhe, bewußte Disziplin aller unserer Bürger, aller Bewohner unserer sozialistischen Heimat, so wie es bisher war. In der nächsten Zeit werden wir dieses Verantwortungsbewußtsein noch viel mehr brauchen. Denn es geht wirklich um viel, und es hängt auch von unserem Vorgehen, von unserer Arbeit ab, und auch davon, wie sie uns allen bei dieser Arbeit helfen. Ich möchte auch nachdrücklich darauf hinweisen: Es ist zur Normalisierung der Verhältnisse erforderlich, daß sich der einzelne in seinem Verhalten und in seinen Taten nicht von einer Psychose und von Leidenschaften leiten läßt, ohne die genauen Fakten zu kennen.

Wir dürfen in dieser komplizierten Zeit nicht in Leidenschaften und Psychosen verfallen. Unter solchen Verhältnissen können wir die Situation schwierig meistern und das Leben in unserem Lande regulieren. Glaubt mir, daß wir entschlossen sind, in dieser Hinsicht alles zu tun, wozu wir in der Lage sind. Die Normalisierung der Verhältnisse ist die grundsätzliche reale Voraussetzung, um unsere Kräfte wieder konzentrieren und können, ohne schwerwiegende Fehler und ohne Zeit zu verlieren die Situation zu meistern – auf dem Weg, auf dem sie zusammen mit uns so vertraut haben und vertrauen, selbst wenn wir heute unter komplizierten Bedingungen in einer komplizierten Zeit arbeiten. Wir haben eure Unterstützung stets verstanden und verstehen sie auch heute. In diesen Tagen sollen wir in Gedanken unseren Sozialismus so gestalten, wie wir ihn anlässlich des Januar-Plenums des ZK und der Vorbereitungen zum außerordentlichen Parteitag formuliert haben.

Das wäre schädlich für die Verwirklichung der Aufgaben, die vor uns ste-

Über 2000 Prager nahmen an den Trauerfeierlichkeiten für Zdenek Prihoda teil, der bei den Kämpfen um den Prager Rundfunk von sowjetischen Soldaten ermordet wurde. Unser Bild zeigt von links nach rechts den Schwager, die Mutter und die Schwester des Getöteten. DK-Funkbild: dpa/UPI

Karlsbrücke in Prag. In Tschechisch, Englisch, Französisch und Deutsch wird hier mit Kreide auf das Plaster geschrieben, was die Prager denken. Der Junge liest gerade: „Selen Sie sa, gur und verstanen Sie us, wir wollen nicht rebellieren, wir wollen nur Demokratie für alle Leute.“
DK-Foto: Hofmann

„Es ist euer Verdienst“

(Fortsetzung von Seite 3)

hen. Ihr wißt, daß die neue Situation in unserem Land uns vor neue Probleme und Aspekte stellt. Was wir vor allem brauchen, ist eine Normalisierung und Konsolidierung unseres Landes auf schnellstem Wege. Ich weiß, daß dies sehr kompliziert sein wird, aber wir müssen das als die Grundlage aller weiteren Schritte betrachten. Deshalb sind die weiteren Schritte, die wir gehen müssen, unter der Bedingung, daß wir uns auf dem Boden des gegenseitigen Vertrauens halten. Dies kann dann, wenn wir gezwungen sein sollten, einige zeitlich begrenzte, außerordentliche Maßnahmen zu ergreifen, die den Grad der Demokratie und der Meinungsfreiheit — den wir schon erreicht haben — wieder einengen, Maßnahmen, die wir unter normalen Verhältnissen nicht getroffen hätten.

Je mehr uns diese Unterstützung stärkt, desto mehr verpflichtet sie uns, auch in dieser komplizierten Zeit unsere ursprünglichen Bemühungen nicht aufzugeben und die humanen und sozialistischen Grundsätze voll zum Ausdruck kommen zu lassen, auch wenn es paradox erscheinen mag, daß ich gerade jetzt da-

viele Anstrengungen erforderlich sind. Das ist die Realität, von der wir bei unserer Arbeit ausgehen müssen. Das Ignorieren dieser Realität würde zu Abenteuer und Anarchie führen.

Aber seid euch, bitte, der Zeit, in der wir leben, bewußt. Je früher es gelingt, die Verhältnisse in unserem Lande zu normalisieren und je größere Unterstützung wir von euch erhalten, desto früher werden wir weitere Schritte auf unserem Wege, den wir nach dem Januar eingeschlagen haben, gehen können.

Den Weg zur Lösung unserer Probleme wollen wir nicht allein suchen. Wir verlassen uns nicht nur auf unsere eigenen Kräfte. Wir vertrauen vor allem auf eure moralische Unterstützung und eure Kraft, auf euren Charakter und euer selbständiges Denken und Vornunft, ausgehend von der Realität, die in unserem Land entstanden ist. Dies kann man nicht ignorieren. Es steht nicht im Einklang mit den Tatsachen, wenn aus den Mitteilungen einiger Sender nach der Ansprache des Präsidenten, Svoboda Mitarbeiter gesät und Zweifel an dem Moskauer Abkommen und den Vorbestim-

Das Moskauer Kommuniqué

Die sowjetamtliche Nachrichtenagentur TASS veröffentlichte gestern nachmittag das Kommuniqué über die Gespräche der Prager Reformer in Moskau mit der Kreml-Führung. Der erste Teil ist lediglich einer Aufzählung vorbehalten, wer alles von sowjetischer Seite teilgenommen hat. An der Spitze der sowjetischen Verhandlungsdelegation standen Parteichef Leonid Breschnew, Ministerpräsident Alexej Kosygin und Staatsoberhaupt Nikolai Podgorny. Nach der Aufzählung der tschechoslowakischen Gesprächsteilnehmer — zum erstenmal wurde von sowjetischer Seite bestätigt, daß auch Dubcek, Smrkovsky und Cernik teilgenommen haben — heißt es in dem Kommuniqué dann im Wortlaut:

„Bei den Verhandlungen wurden in einer offenen, kameradschaftlichen Diskussion Fragen erörtert, die mit der gegenwärtigen Entwicklung der internationalen Lage, mit der Aktivierung der Umtriebe des Imperialismus gegen die sozialistischen Länder, mit der Lage in der Tschechoslowakei in der jüngsten Zeit und mit dem zeitweiligen Aufenthalt von Truppen der fünf sozialistischen Länder auf dem Territorium der CSSR zusammenhängen.“

Beide Seiten sprachen ihre feste Überzeugung aus, daß es in der gegenwärtigen Situation darauf ankommt, die in Glerna nad Tisou gefaßten gemeinsamen Beschlüsse und die auf der Beratung in Bratislava formulierten Leitsätze und Prinzipien zu verwirklichen sowie die praktischen Schritte, die sich aus der bei den Verhandlungen erzielten Übereinkunft ergeben, konsequent in die Tat umzusetzen.

Die sowjetische Seite erklärte, daß sie die Haltung der Führung der KPC und der CSSR versteht und unterstützt, die die Absicht hat, von den auf dem Januar- und dem Mai-Plenum des ZK der KPC gefaßten Beschlüssen auszugehen, um die Methoden für die Leitung der Gesellschaft zu verbessern, die sozialistische Demokratie zu entwickeln und die sozialistische Ordnung auf der Grundlage des Marxismus-Leninismus zu festigen.

Es wurden Maßnahmen vereinbart, die zum Ziel haben, die Lage in der

CSSR möglichst schnell zu normalisieren. Die führenden Persönlichkeiten der Tschechoslowakei informierten die sowjetische Seite über die nächsten Schritte, die sie zu diesem Zweck unternehmen wollen.

Von tschechoslowakischer Seite wurde erklärt, daß die ganze Arbeit der Partei- und Staatsorgane in allen Wirkungsbereichen darauf gerichtet sein wird, effektive Maßnahmen im Interesse der sozialistischen Macht, der führenden Rolle der Arbeiterklasse und der kommunistischen Partei, im Interesse der Entwicklung und Stärkung der freundschaftlichen Beziehungen mit den Völkern der Sowjetunion und der ganzen sozialistischen Völkergemeinschaft zu gewährleisten.

Dem einmütigen Streben der Völker der UdSSR nach Freundschaft und Brüderlichkeit mit den Völkern der sozialistischen Tschechoslowakei Ausdruck gebend, bekräftigten die sowjetischen führenden Repräsentanten ihre Bereitschaft zur umfassendsten und aufrichtigsten Zusammenarbeit auf der Grundlage der gegenseitigen Achtung, Gleichberechtigung, territorialen Integrität, Unabhängigkeit und sozialistischen Solidarität.

Die Truppen der verbündeten Länder, die vorübergehend das Territorium der Tschechoslowakei betreten haben, werden sich nicht in die inneren Angelegenheiten der tschechoslowakischen sozialistischen Republik einmischen. Es wurden die Bedingungen für den Abzug dieser Truppen

vom tschechoslowakischen Territorium je nach Normalisierung der Lage, in der CSSR vereinbart.

Die tschechoslowakische Seite informierte die sowjetische Seite darüber, daß der oberste Befehlshaber der tschechoslowakischen Streitkräfte entsprechende Befehle gegeben hat, um Zwischenfällen und Konflikten vorzubeugen, die die Ruhe und öffentliche Ordnung stören könnten. Er gab ferner dem Truppenkommando der CSSR die Weisung, mit der Führung der verbündeten Truppen in Kontakt zu stehen.

Im Zusammenhang mit der Erörterung der sogenannten Frage der Lage in der Tschechoslowakei im UNO-Sicherheitsrat erklärte der Vertreter der CSSR, daß die tschechoslowakische Seite nicht darum ersucht hat, diese Frage dem Sicherheitsrat vorzulegen, und deren Absetzung von der Tagesordnung fordert.

Die führenden Persönlichkeiten der KPdSU und der KPC bekräftigten ihre Entschlossenheit, auf internationaler Ebene unentwegt eine Politik zur Festigung der Solidarität der sozialistischen Ländergemeinschaft, zur Verfestigung des Friedens und der internationalen Sicherheit zu führen.

Wie früher werden die Sowjetunion und die Tschechoslowakei den militärischen, wissenschaftlichen und technologischen Kräften, die die Ergebnisse des Zweiten Weltkrieges verwirklichen und die Unantastbarkeit der in Europa bestehenden Grenzen des letzten Willens, eine entschiedene Abfuhr erteilen. Es wurde erneut die Entschlossenheit bekräftigt, alle aus den mehr- und zweiseitigen Verträgen zwischen den sozialistischen Staaten übernommenen Verpflichtungen strikt einzuhalten, die Verteidigungsmacht der sozialistischen Ländergemeinschaft zu heben und die Effektivität des defensiven Warschauer Vertrags zu erhöhen.

Die Verhandlungen verliefen in einer Atmosphäre der Offenherzigkeit, Kameradschaftlichkeit und Freundschaft.“ (Dpa)

dinge die Erfahrung, die wir seit dem Januar dieses Jahres gemacht haben, bestätigt — die Erfahrung nämlich, daß man mit dem Volk in Kontakt haben, sich mit ihm konsequent beraten, sich auf seine Meinung stützen und seine Meinung beachten muß. So wollen wir auch weiter verfahren.

Ich weiß, Eltern, welchen Idealen ihr steht. Ich weiß, daß ihr von dem Gedanken des Sozialismus, des Sozialismus und der nationalen Souveränität und Selbständigkeit nicht abgehen werdet. Ich will in meinem Leben nichts anderes tun als für die Verwirklichung der Ideale meines Volkes zu arbeiten. Mit diesem Gedanken habe ich gemeinsam mit meinen Genossen in den letzten Tagen verhandelt, und mit diesem Gedanken will

„Laßt uns bei der Wahrheit bleiben“

Die Untergrundausgabe der Partei-

richten. Wir alle, die wir in den Organisationen der Partei arbeiten, sind stark davon überzeugt, daß wir vertraut und wenn das Volk der Partei vertraut. Darin haben wir eine un-gebrochene Verantwortung, weil wir in der praktischen Politik all das verwirklichen, was im Interesse des Volkes liegt und dies auch unter den gegenwärtigen, außerordentlichen Umständen. Die Partei, wenn sie das große Glück hat, wenn ihr gesunder Kern und all die Kräfte, die den Weg der sozialistischen Freiheitstämpfe haben, beibehalten und wenn die gesunden Kräfte der Partei miteinander verbunden werden, das würde einen vollen Erfolg bedeuten, die einzig und allein imstande wären, unser Volk aus dieser komplizierten Situation herauszuführen.

Wir wollen, daß ihr Mitglieder und Funktionäre der Partei, die ihr während der gesamten Zeit jetzt zu Hause gearbeitet habt, uns Verständnis entgegenbringt, die wir deshalb der Heimat unsere Verhandlungen geführt haben. Wir werden so bald wie möglich gemeinsam jene Fragen besprechen, die das Resultat dieser außerordentlichen und komplizierten Situation sind. Ich ersuche alle Funktionäre der regionalen und Bezirks-

um die weitere Politik unserer Partei sicherzustellen. Gleichzeitig übernehme ich auch die Funktion als erster Kommandant der Volksmiliz, die mir aufgrund des mir anvertrauten Amtes gebührt. In der nächsten Sitzung werden wir alle notwendigen Fragen mit der Plenarsitzung des ZK der KPC besprechen und zwar unter Teilnahme der Vertreter und Delegierten der Partei.

Wir müssen uns im allgemeinen Kommando und mit der Volksmiliz begeben, die hierher herüber kommen wird und die anderen Genossen in ähnlichen waren. In dieser Arbeit teilzunehmen. (Bei dieser Stelle brach er in lautes Lachen und lachte.)

„Ganz offen möchte ich auch sagen, die Erfahrungen haben uns jetzt gelehrt, daß wir unsere Politik entschieden und konsequent durchführen müssen. Wir müssen auch darauf achten, daß die gegenwärtige komplizierte Situation nicht von jenen Kräften und Tendenzen genutzt werden darf, denen der Sozialismus fremd ist. Wir werden in Zukunft entschieden und konsequent unsere sozialistische Politik in der CSSR schützen.“

Verstehet Hörer, entschuldigen Sie bitte, daß hier und da eine Pause in meiner improvisierten Rede entsteht. Ich glaube,